Ludas Matyi

43. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1987. FEBRUAR 18.

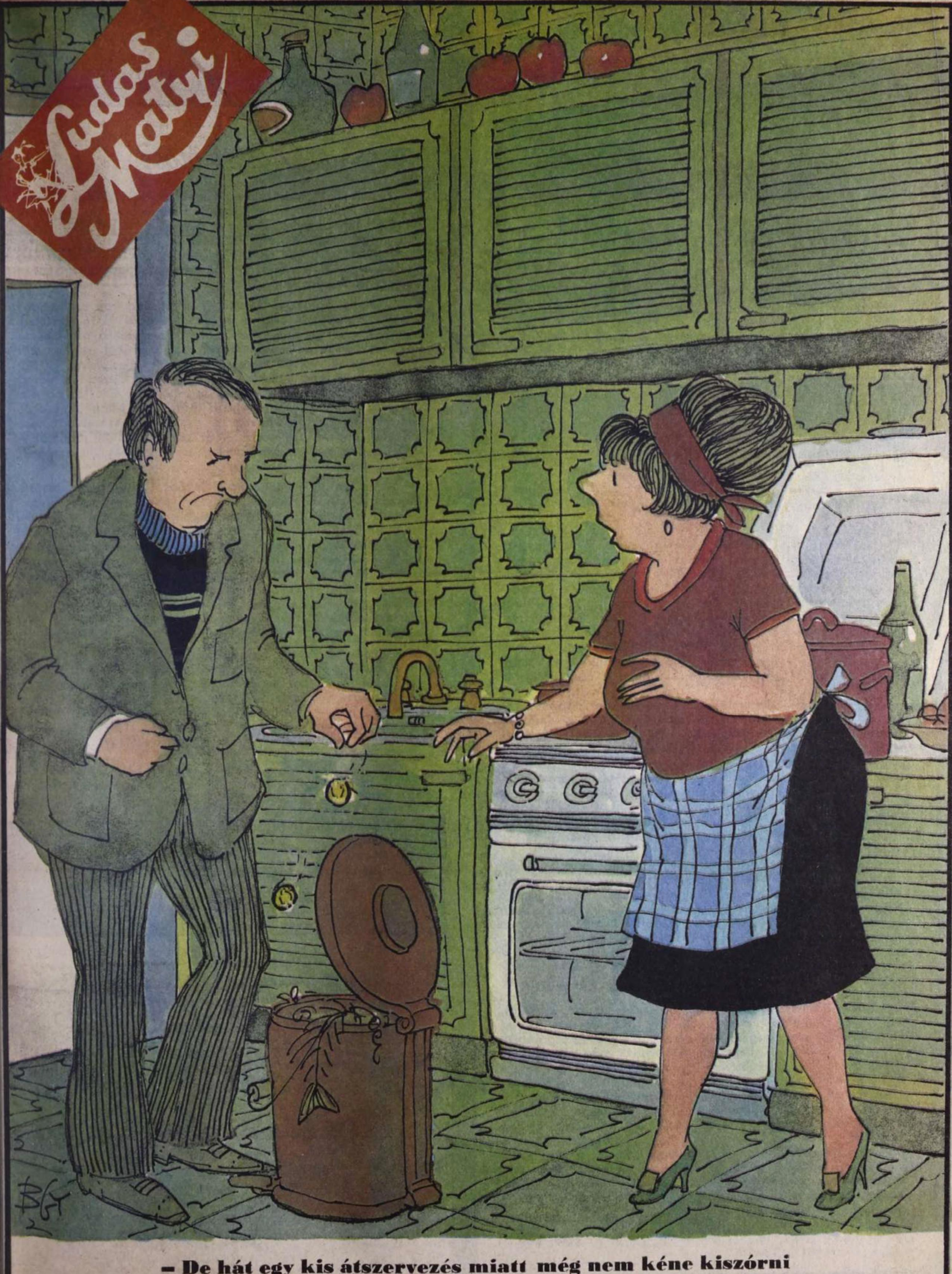

– De hát egy kis átszervezés miatt még nem kéne kiszórni a törzsgárdajelvényeidet!

HALOTTLÁTÓ ASSZONYNÁL

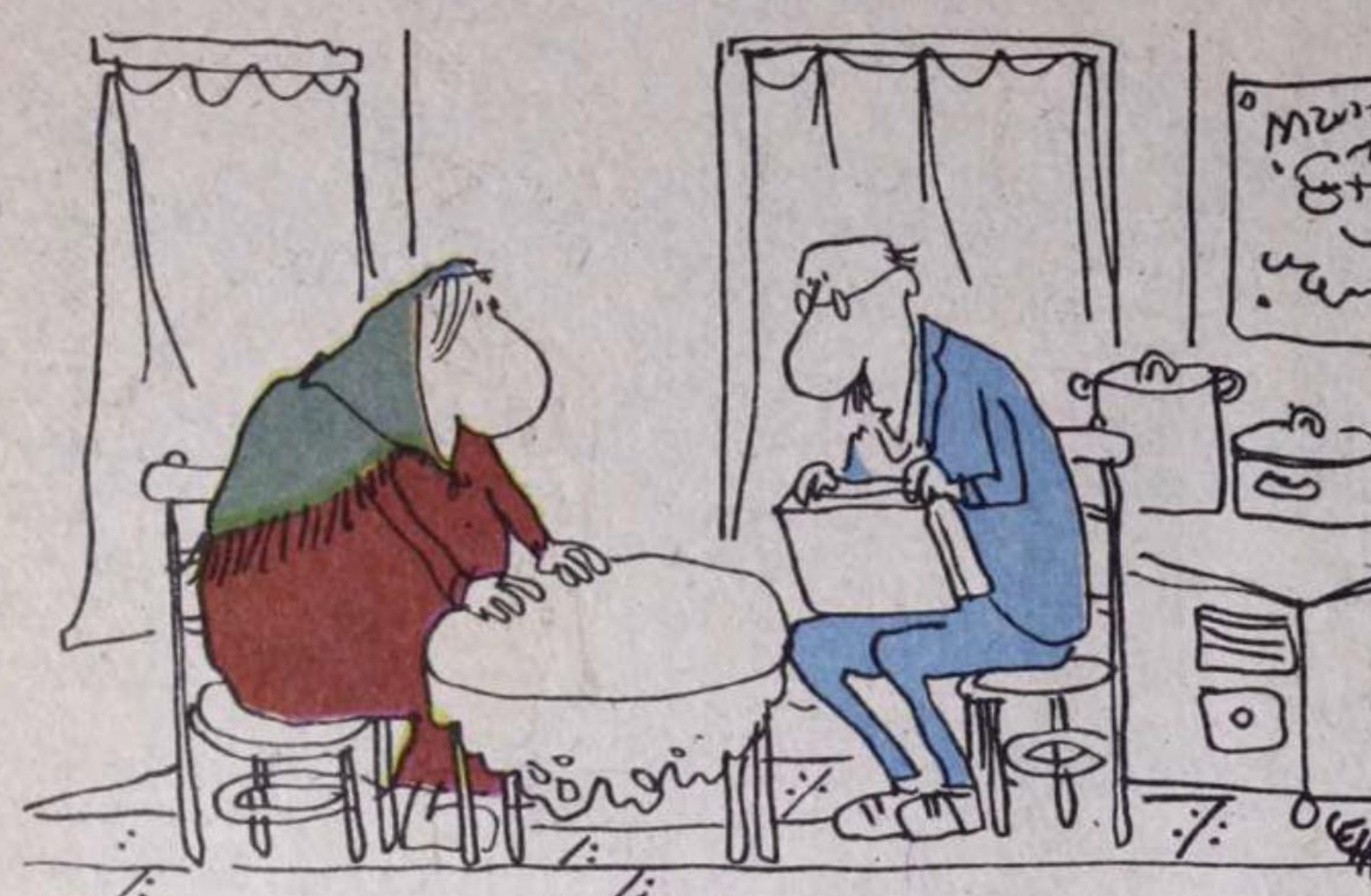

– Én pillanatnyilag csak az Agroberrel szeretnék beszélni, de az istennek se kapok vonalat.

Nemcsak a bagóért...

Már több tucat kisközség jelentkezett a Hungária Biztosító pályázatára: 1 millió forintot kap az a község, amelynek lakói önként vállalják, hogy falujukat egy évre füstmentesnek nyilvánítják. Az általános feltétel az, hogy közterületen és nyilvános helyen senki se gyújtson rá. De például egy falu végi kurta kocsmát ki lehet jelölni dohányzószakasznak. És mivel főleg a néhány száz lakosú településeknek szól a pályázat, itt könnyebb a „vállalás" ellenőrzése, amelyik nyer, jobban jár, mint a tehóval, mert egymillió egy kisközségben a tehóból nem jön össze, különben is attól nagyobb a füstölgés.

De csak ne kajánkodjunk, mi nagyvárosi dohányosok, egy új fővárosi rendelettervezet szerint a kerületi tanácsok dohányzási tilalmat rendelhetnek majd el a sétálóutcákban és az aluljárókban. Vecsésen frissebbek voltak: már felavattak egy füstmentes utcát. Ez az országban az első füstmentes fecske... És nemcsak egyre több fővárosi kórházban tiltják a dohányzást, hanem vállalati értekezleteken is. Megjegyzem – nem a példa kedvéért – hogy egyes szomszédos országokban már sok önki-étteremből is kitiltották a füstöt, New York polgármestere pedig az összes városi hivatalból.

Egyébként dohányzásban a világon már a másodikok vagyunk az Egyesült Államok mögött, pedig az itthoni és az ottani márkák között micsoda különbség van! Mi úgy látszik inkább csak az ártó szenvedélyekben járunk az élen. És bár a licenc-Marlboro minden szála 1 forint 29 fillért hoz a költségvetésnek az áremelés óta, egész évi füstölgésünk pedig mintegy 2 milliárdot, korántsem vagyunk a gazdag országok listáján. Innen is, onnan is jön a pénz, de valahogy elszáll, mint a füst. Képzeljék el, mi lesz, ha megszaporodik a füstmentes falvak és utcák száma!

Természetesen az egészség fontosabb az anyagiaknál, ezért a leszokást propagáljuk. Néhány jó tanács egy német könyvből: Sohase a legközelebbi trafikban vegyen cigarettát. (Magyarra fordítva: hanem, amelyik nyitva van.) Minden cigarettát csak félig szívjon el. (Így többet vesz – gondoljon azért a költségvetésre is.) Autózás közben ne gyújtson rá. (Trabantnak, Wartburgnak még a közelében sem, nem beszélve a buszokról, gyárkéményekről stb.). Nekem legjobban egy dohányzótársam javaslata tetszik: ha az értekezleteken betiltják a dohányzást, a résztvevők vállalják azt is, hogy nem mondanak feleslegeset, meg csacsiságot.

Lehet, emögött az a sanda gondolat rejlik, hogy így rövidebb lesz az értekezlet és előbb lehet rágyújtani – de hátha nemcsak a dohányfüst korlátozása használ az egészségnek?

Földi Iván

Ötösért ötös?

Panaszkodik a barátom – mellékfoglalkozásban főhivatású apa –, szóval nehezményezi a nagyobbik fia legutóbbi akcióját. Jön ugyanis nemrég a gyerek a suliból azzal, hogy mindenféle megérdemelt dicséretet, jó jegyet hozott, s tartja is mindjárt a markát, de oly egyértelműen, hogy abból még a legedzettebb tenyérjósnak is csak egyetlen dolog juthat az eszébe. A pénz, tudniillik.

– Hohó, fiacskám, nálunk ez eddig nem volt szokásban! – így az apa, aki bérből és bosszúságból él, mióta csak a mások eszét tudja. – Nem, valóban – feleli a fiú – csakhogy az osztályból majdnem mindenki így tesz otthon, már hogyha teheti, vagyis megvan hozzá a teljesítmény. És sorolja: a Zsolt meg a Karesz, a Gábor és a Csaba... Morog a barátom, úgy is mint apa, a sajtóban azt olvasta: ha egy gyermek rendesen megtanulja a leckét, azért kaphat jó szót, simogatást, sőt még puszit is, ezekben a szeretet-apályos időkben, elvétve. De pénzt – ez esetben külön jutalmat – adni olyasvalamiért, ami amúgy is a kölyök kötelessége?! Mi lesz ezekből, ha felnőnek?...

– Mi lenne? – mondom. – Csapos... Barátom nem érti. Mesélem hát, én meg azt olvastam, hogy egy sarki talponállóban a blokk alá csúsztatott fém ötös hatására a sörkiszerelő szakmunkaerő újra, s ezúttal akkurátusan elmosta azt a korsót, amelyet a többivel együtt egy korábbi könnyelmű pillanatában már megmutatott a víznek. Vagyis a külön jutalomért elvégzi azt, ami egyébként, alapjáratban a kötelessége volna. Az influenzavírus pedig ott, a korsó szélén egyszerűen képtelen felfogni, hogy ez a durva inzultus hirtelen-váratlan miért érte. De hogyan is értené, ő még soha nem vitt haza ötöst az iskolából.

– Légy kemény – biztatom a barátomat – s ne pénzzel premizáld a gyereket! Tudod, te is olvastad: jó szó is létezik, puszi, simogatás... És ha következetes vagy, s ez a magatartás valami csoda folytán tovább terjed, egyszer még megérhetjük, hogy a korrekt, jó mosogatásért elegendő lesz egyetlen gyengéd puszi is a csaposnak. Legföljebb előre kéri... És még valami, vigasz a vírusnak: így is terjedhet az influenza.

Münz András

FARSANG '87

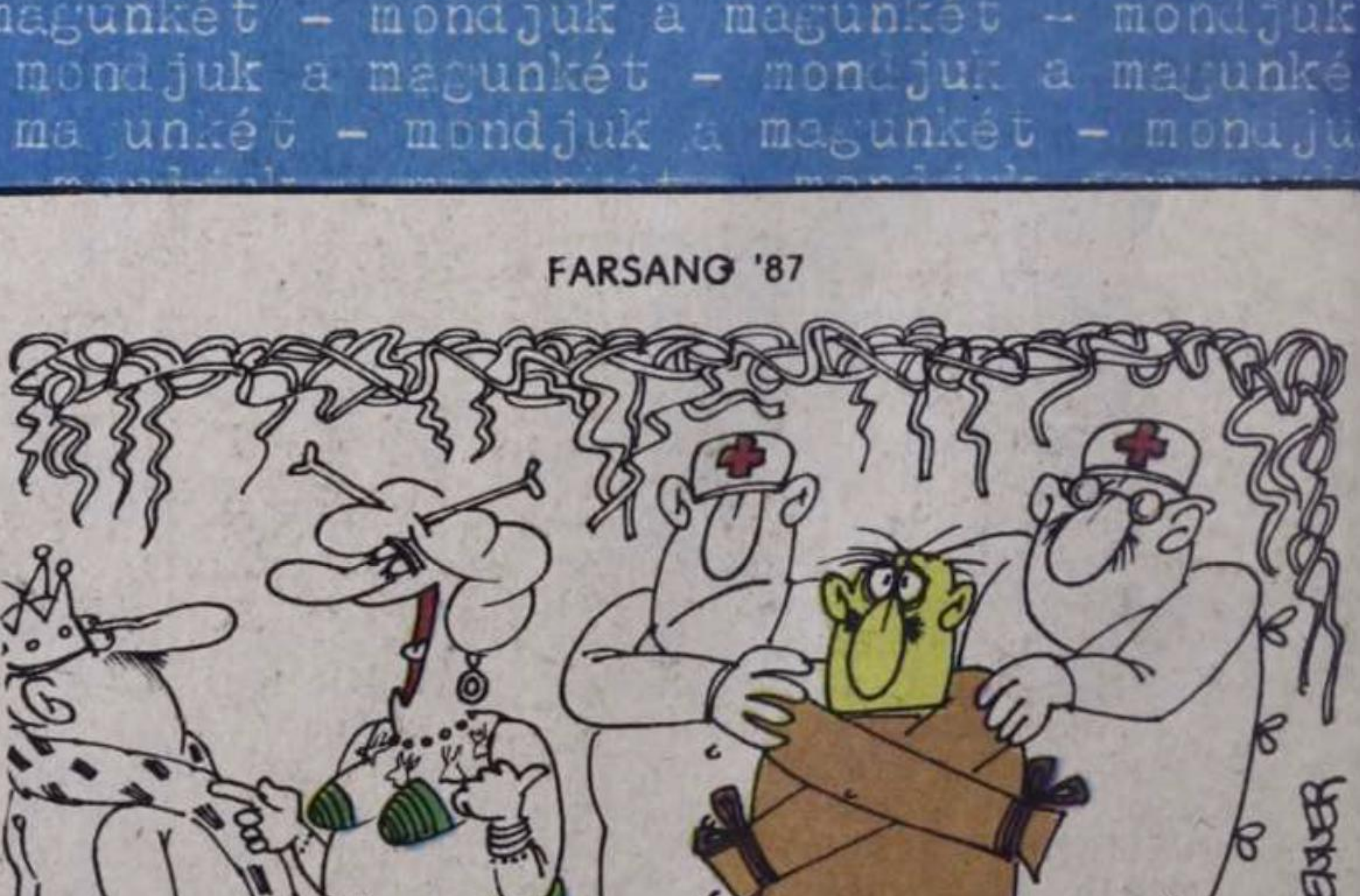

– A férjem magyar feltalálónak öltözött!

BRENNER GYÖRGY:

Itt és most...

VASARNAP

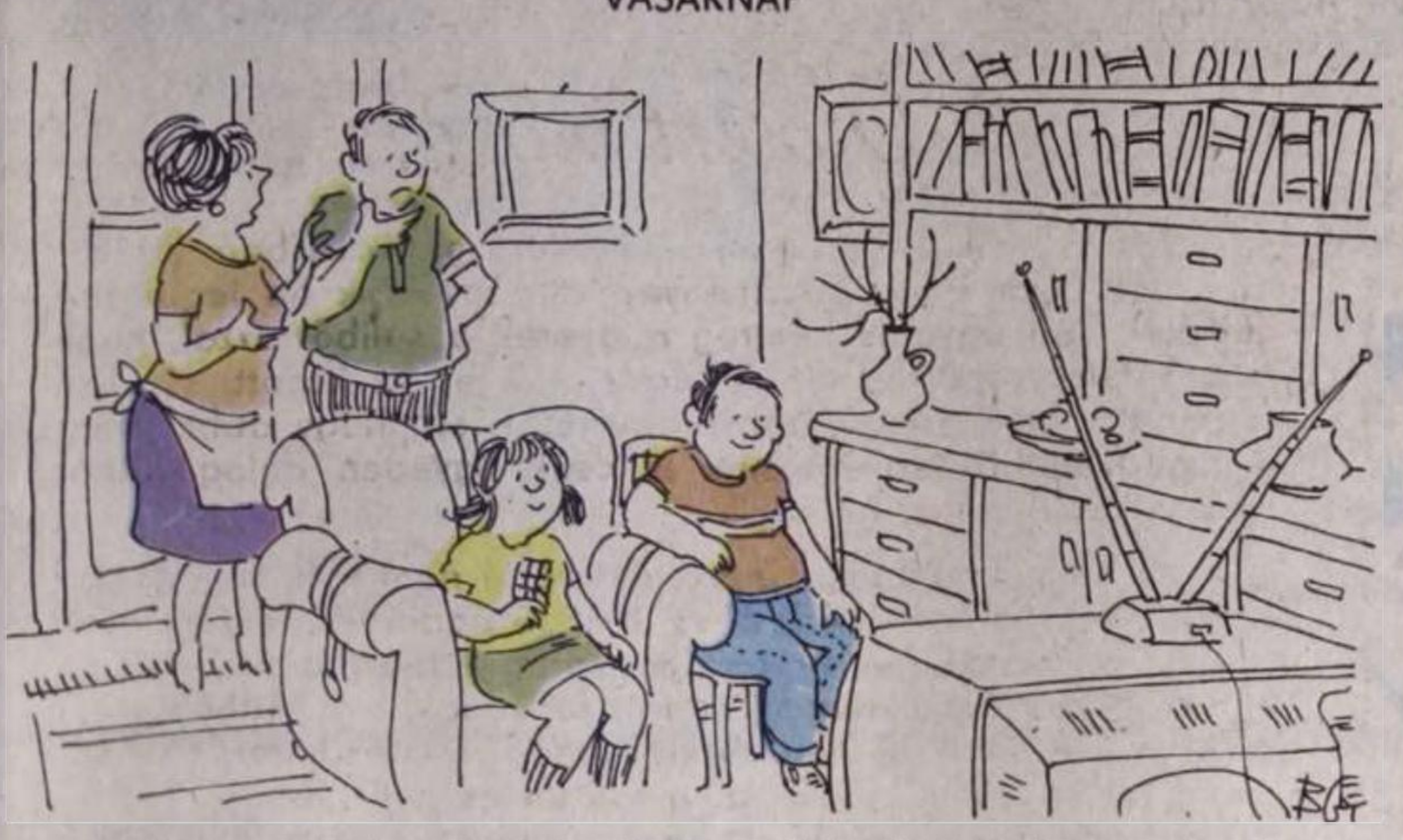

– Ha kigyullad a tévé, legalább a vízhordásnál mozognak egy kicsit a gyerekek...

SOROZAT

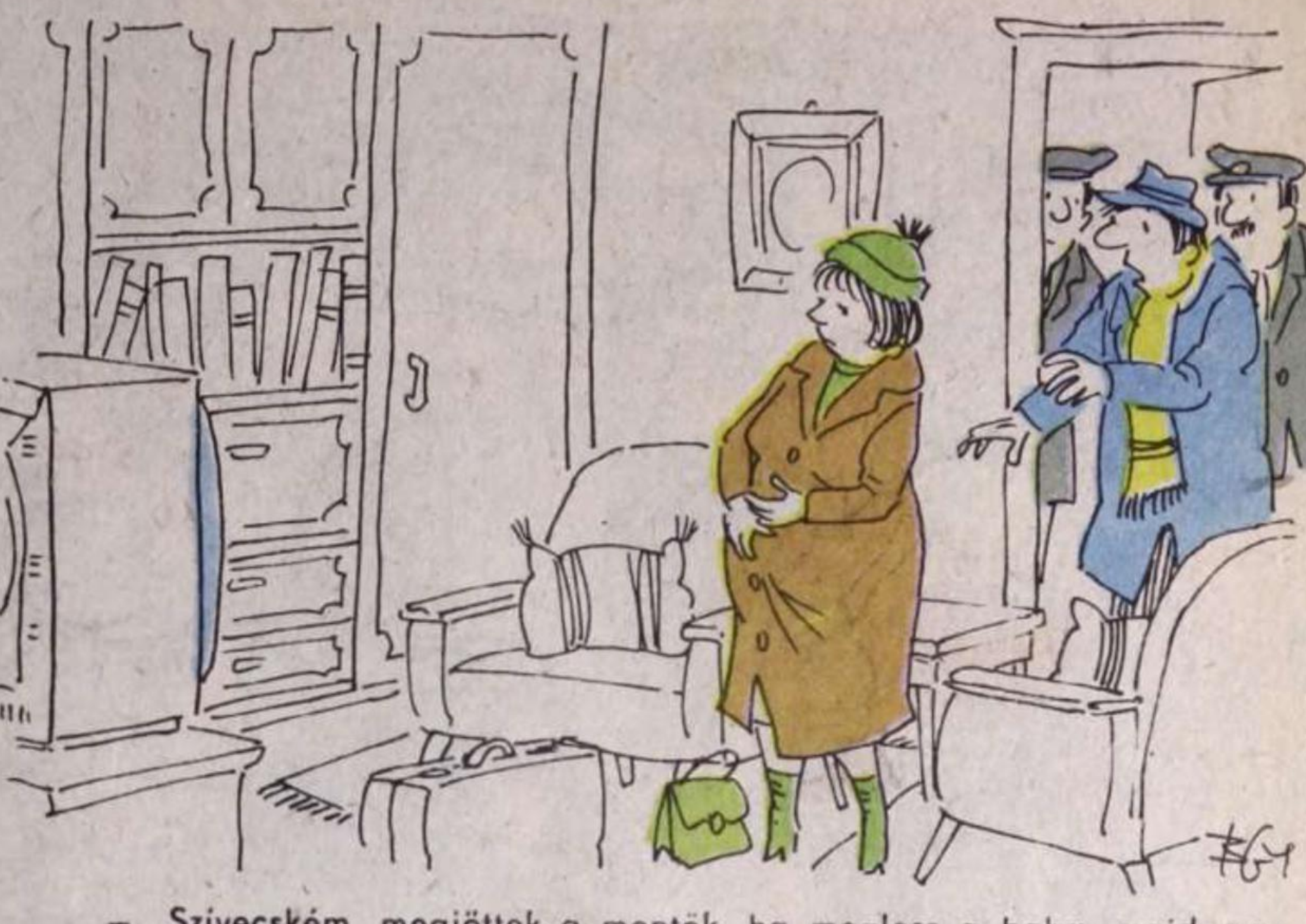

– Szívecském, megjöttek a mentők, ha meglesz a baba, majd megnézed az ismétlést!

KENÖPENZ

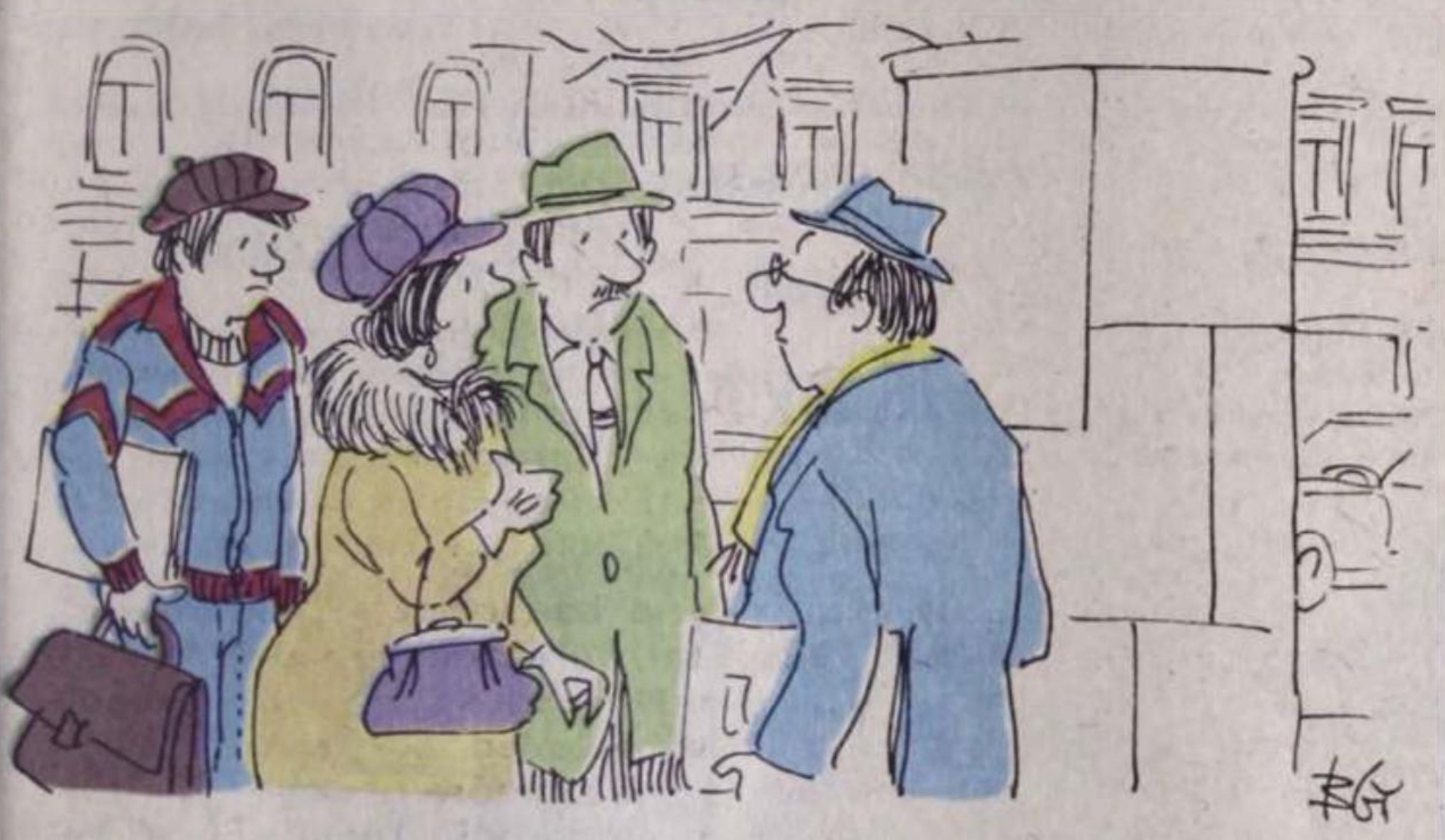

– Amit a srác egyetemi felvételére kuporgattunk, azt most a szerencsétlen ijedtében különórákra költi...

VILMA NENI

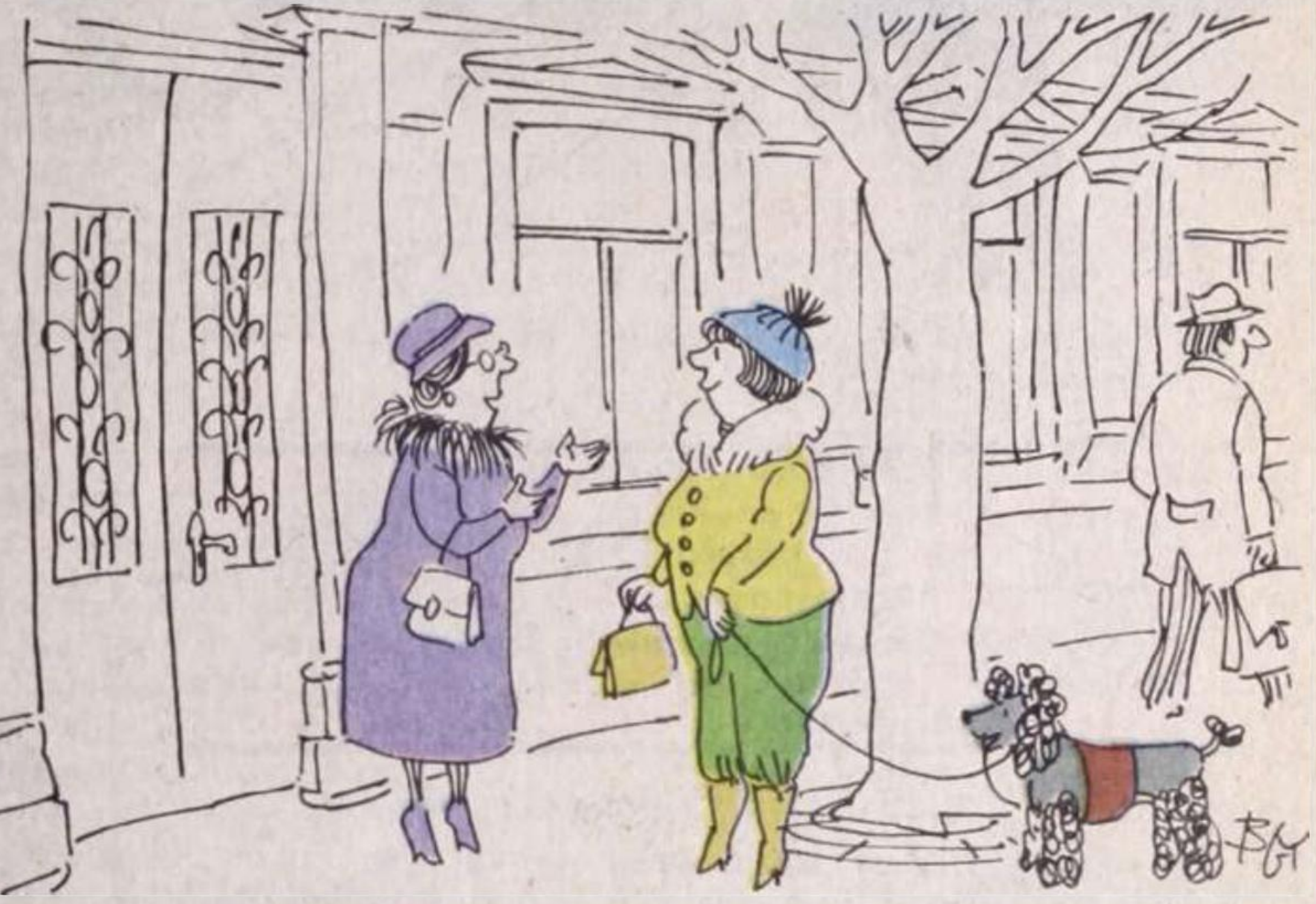

– Ha a Statisztikai Hivatal nem közölte, akkor biztos nem költöttünk fegyverkezésre.

LOKÁLPATRIÓTÁK

A gőzfalvai községi közös tanács vezetésének apraja nagyja, szám szerint három ember, mind ott szorongott az elnöki irodában. A tanácselnök és a vb-titkár érdeklődéssel hallgatta Forinthúsz Mihály adóügyi előadó tájékoztatóját.

— Sürgősen fel kell terjesztenünk a megyéhez az ez évre tervezett társadalmi munka értékét. Tavaly Nagygőzfalva, Középgőzfalva és Aprógőzfalva ötszáz lakosa összesen ötszáztíz forint értékű vállalást tett, ebből tíz forint teljesült, mert a Pöfeteg Kis János eladott az anyósának egy lottószelvényt és a pénzt felajánlotta a nyugdíjkárosultaknak.

A vb-titkár közbeszólt: — Hanyadikok lettünk a megyei versenyben?

— Nem tudjuk — válaszolt gondterhelten a közös községi adóügyes —, olyan mérgesek voltak ránk odafent, hogy még az utolsó helyet sem adták oda nekünk. Az idén viszont fel kell kötnünk a farmergatyát, olyan értéket kell produkálnunk, hogy az első három díj valamelyikét elnyerjük. Az első díj egy zászló...

— Mi a második? — kérdezett közbe a tanácselnök.

... és az ezzel járó egymillió forint — fejezte be mondatát az adóember. — Nincs értelme rástartolni, mert Gőzfalvának per pillanat hatmillióra lenne szüksége, az a kevés pénz csak viszályt szítana. A második díj százezer forint értékű könyv. Figyelembe véve, hogy a falubeliek egy idő óta csakis takarékkönyvet vesznek a kezükbe, ezzel a díjjal sem mennénk sokra. Marad a harmadik díj. Egy színes televízió.

— Abból csak baj lenne — szólt a tanácselnök —, nincs a faluban óvóhely.

— Viszont a helyi önkéntes tűzoltók képzettek és lelkesek — ellenkezett a vb-titkár. — Mihály, milyen értékű társadalmi munkával számolhatunk, ha nagyon összeszedjük magunkat?

Forinthúsz adóprésfelügyelő legyintett. — Olyan még nem volt, hogy nagyon összeszedtük volna magunkat.

Ebben a drámai pillanatban kopogtak az ajtón és belépett Kese Szabó Zsiga, a közös községi falu egyetlen festő-mázolója. Forinthúsz feltette neki a keresztkérdést:

— Zsiga, nincs kedve a falu épülésére-szépülésére valami önkéntes munkát felajánlani?

— Már hogyne volna, ha megfizetik!

A tehóban megedzett adóügyisnek arcizma sem rándult. — Ember, áldja meg magát az ég, díjtalan, ellenérték nélküli munkára gondoltunk! Végül is maga lokálpatrióta, igaz?

A föstő krákogott egyet. — Nekem kérem van erkölcsi bizonyítványom, én nem követtem el semmit..., de ha netán társadalmi munkáról van szó, boldogan felajánlom, hogy kifestem a patika cégtábláját. Ez legalább háromszáz forint értékű áldozat tőlem.

— Nem sok — morfondírozott Forinthúsz. — Gondolkozzék csak. Hát a festéket is oda kell szállítani, a fuvar legalább négy rongy...

— Annyi rongy — bólogatott Kese mázoló.

— Tegyük fel, új pamacsot is vásárol...

— Tegyük fel. Az is kétszáz.

— És meg kell csináltatnia a létrát, nehogy leessen róla, ez újabb háromszáz. Meg aztán nem is végez a munkával egy műszak alatt, túlóráznia kell, ez két darab százas. Szüksége van egy mázolósegédre is, az hatszáz. A cégtábla le- és felcsavarozása sem két fillér...

— ...Nem két fillér. Százasért megszámítom.

Az ügyes adóügyes a kezét dörzsölgette. — Ez kétezer forint. Mármint a maga egy fejére eső társadalmi munka értéke. Itt az ív, írja alá.

Kese aláírta és élményektől eltelve távozott. Forinthúsz pedig diadalmasan fordult a másik két apraja-nagyjához:

— Elintézzük, hogy Gőzfalva minden munkabíró lakosa kétezer forint értékű építő-szépítő munkát vállaljon. Már itt érzem a zsebemben a színes televíziót...

A vb-titkár elismerően bólogatott, de az elnök ábrázata savanyú maradt:

— Idefigyelj, Forinthúsz nem tűnt fel neked, hogy a falunak nincs is patikája? Hogy a pokolba festené ki Kese a cégtáblát?!

Az adóügyis vállat vont:

— Nehezen. Nagyon nehezen. Épp ezért dupla bért és rezsit számolunk. Kese Szabó társadalmi munkája négyezret fog érni...

Fekete Gábor

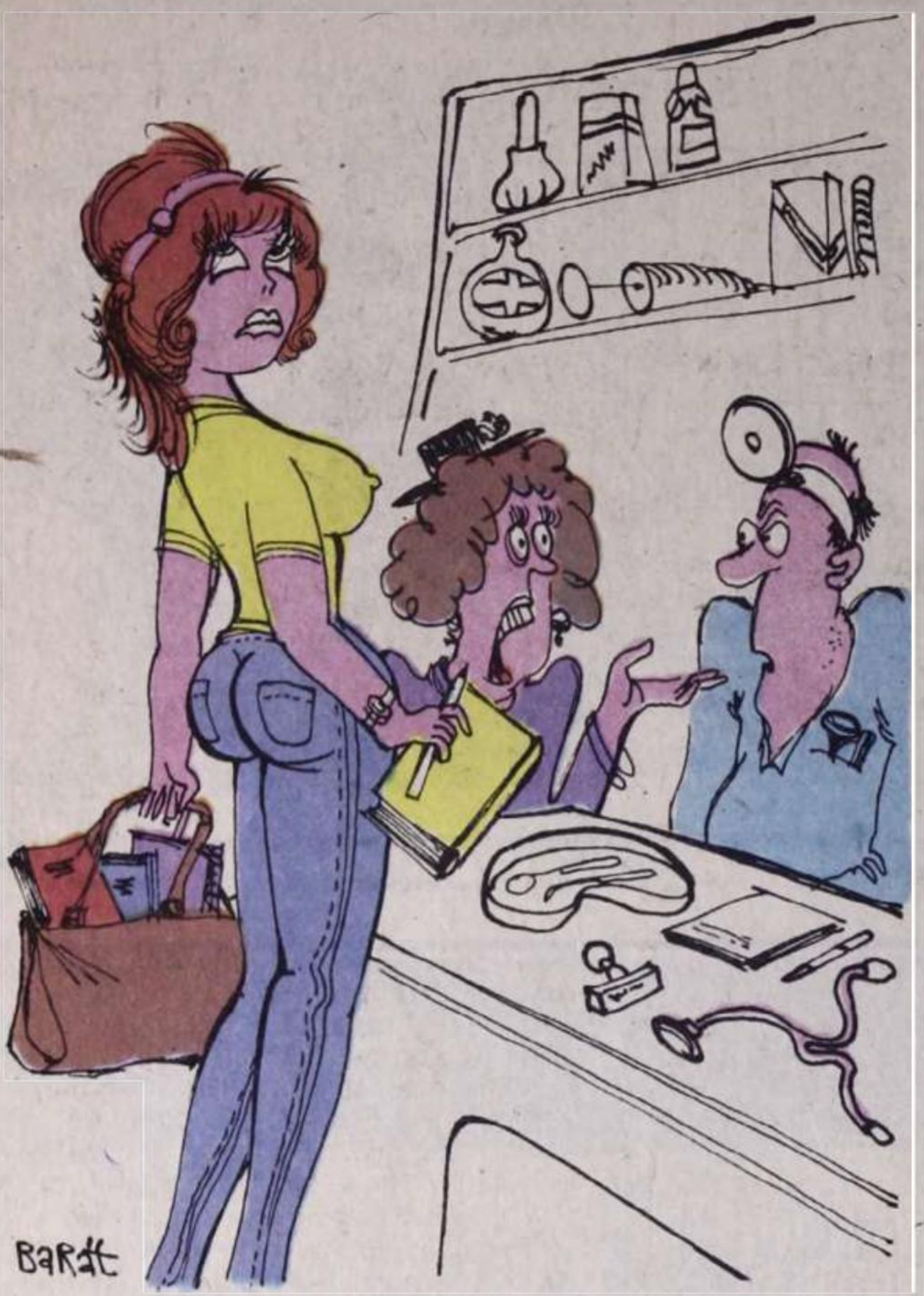

– Segitsen doktor úr, a lányom iró akar lenni, nem műszaki értelmiség.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Ne csapkodd már annyira azt az ajtót — mondja a feleség a férjnek —, most már úgyis tudja mindenki, hogy van autónk!

IDŐSZERŰ DILEMMA

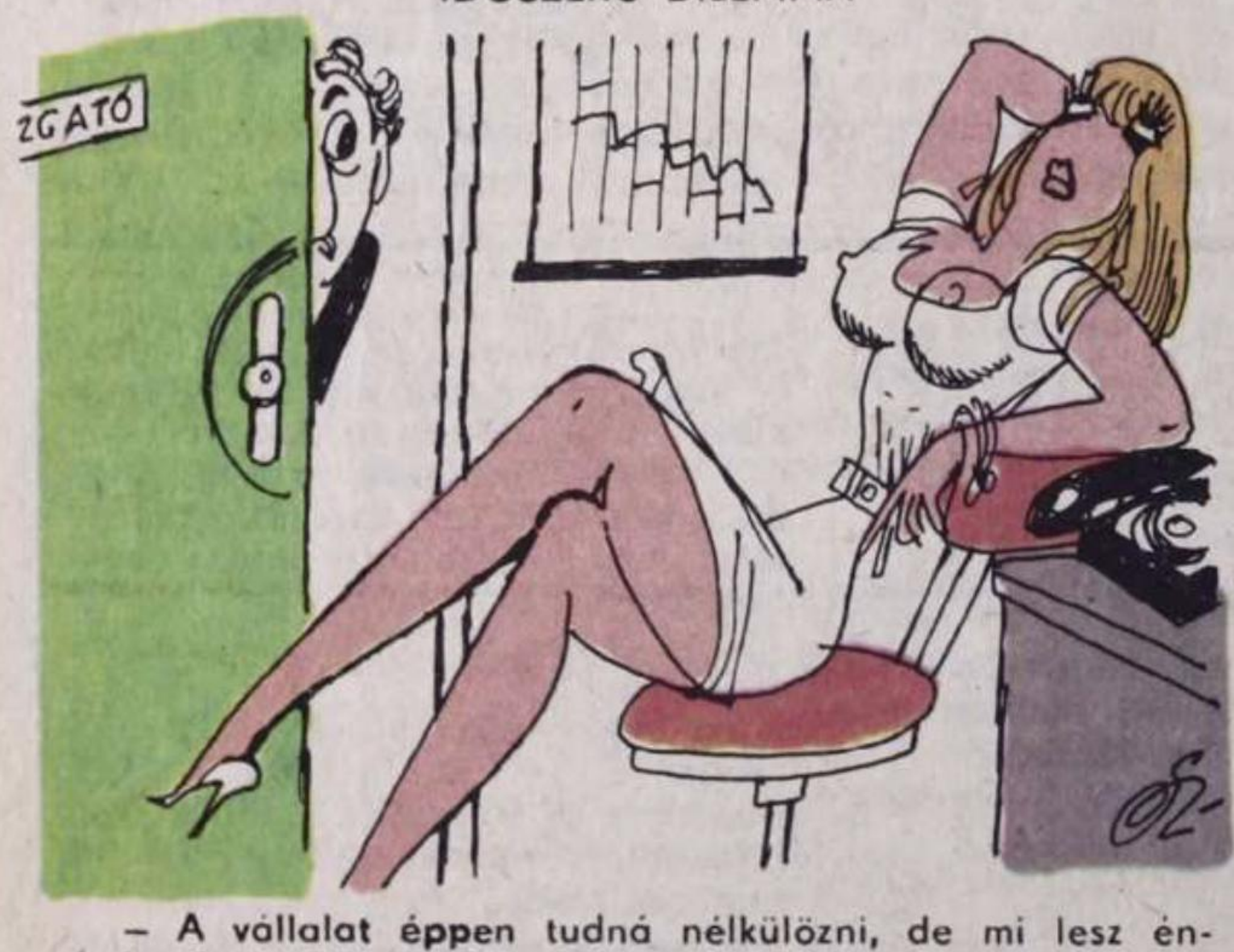

– A vállalat éppen tudná nélkülözni, de mi lesz énvelem?

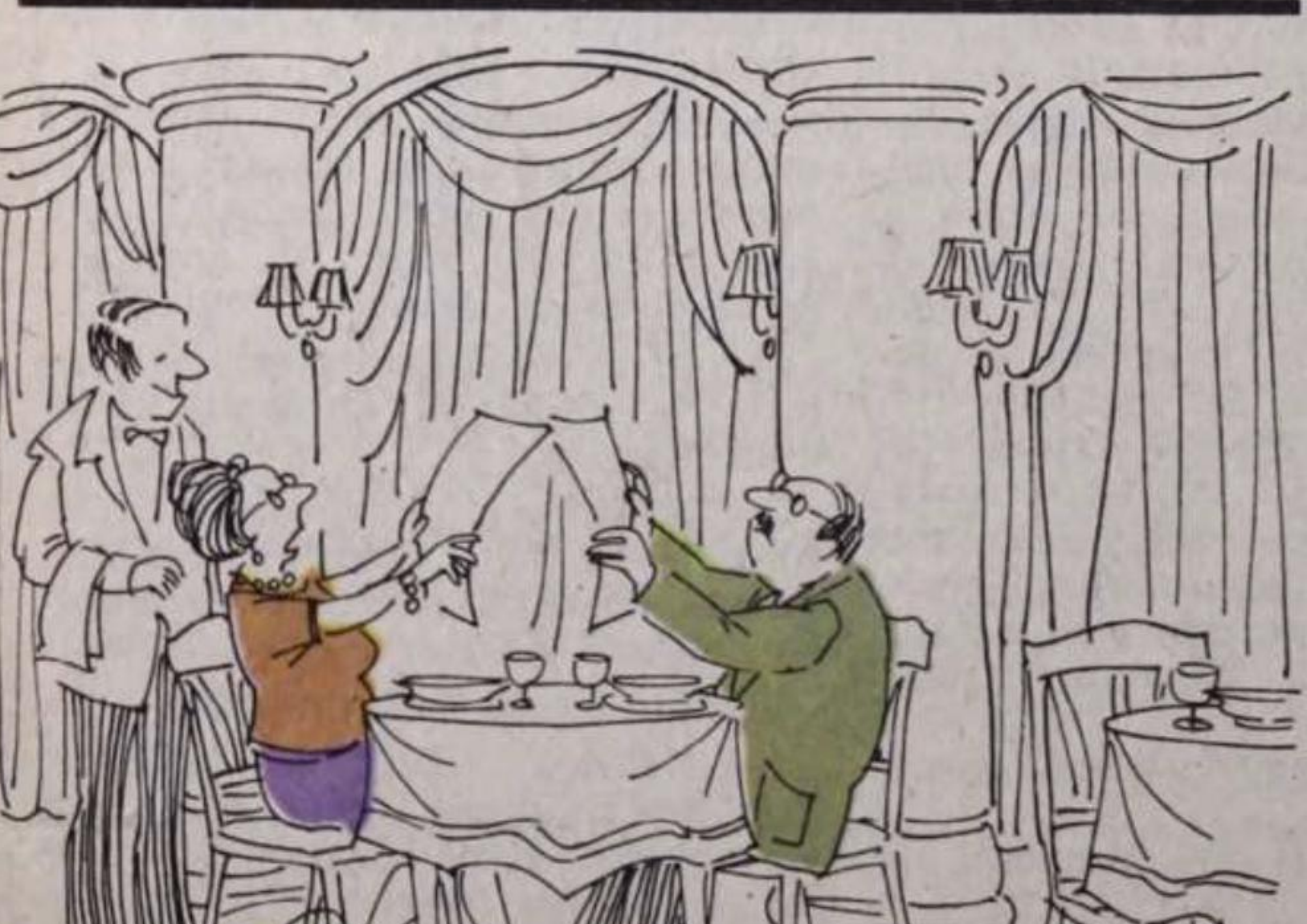

– Most, hogy végre futja néha vendéglőre, már nem látjuk az étlapot...

SZILÁNKOK

TÖRZSVENDÉG

— Öt éve járok egy presszóba. A főnök csupán egyszer szólt hozzám: Kérem a kabátját ruhatárba tenni!

EGY KIS SZÍVESSÉG

— Uram, megkérhetem, ha valami érdekes van a filmben, keltsen fel?

MEGLEPŐ

— Feri, ha dédelget, becézget, bókol, szenvedélyesen udvarol, jövő ilyenkorra a magáé leszek.

— Nem lehetne egy kicsit később?

OK

— Az ital az oka, hogy olyan jól él a családom. Ugyanis kocsmáros vagyok.

A BÉCSI GYORSON

— Hogy kerül a bőröndjébe ez a tíz üveg bor? Egy személy nem vihet ennyit külföldre.

— Tessék nyugodt lenni, Hegyeshalomig megiszom.

ÚJ DOLGOZO

— Maga fogja az üzletből kinézni a vevőket.

PÁNIK

— Te jó ég! Tíz perc múlva záróra és én még nem vagyok részeg!

FÉRFIHIÁNY

— Most pedig hölgyválasz következne, ha volnának a teremben férfiak.

CIPŐGYÁR

— Sikerült kikísérleteznünk az új prototípust, amelyik száraz időben is beázik.

SZÜLŐI GONDOK

— A fiamból atomtudós lesz vagy erőművész. Attól függ, hogy fejlődik a srác.

ÖNKRITIKA

— Írtam egy könyvet, de remélem senki nem olvassa el, mert nagy blama lenne.

FUTBALLMECCS

— Az utolsó percben 13-0-ra vezetett az ellenfél. Lőttem egy öngólt, mert babonás vagyok.

VALUTA-TULAJDONOS

— Van öt dollárom. Minden nap izgatottan tanulmányozom a valutaárfolyamokat.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

Hogyan fűtsünk?

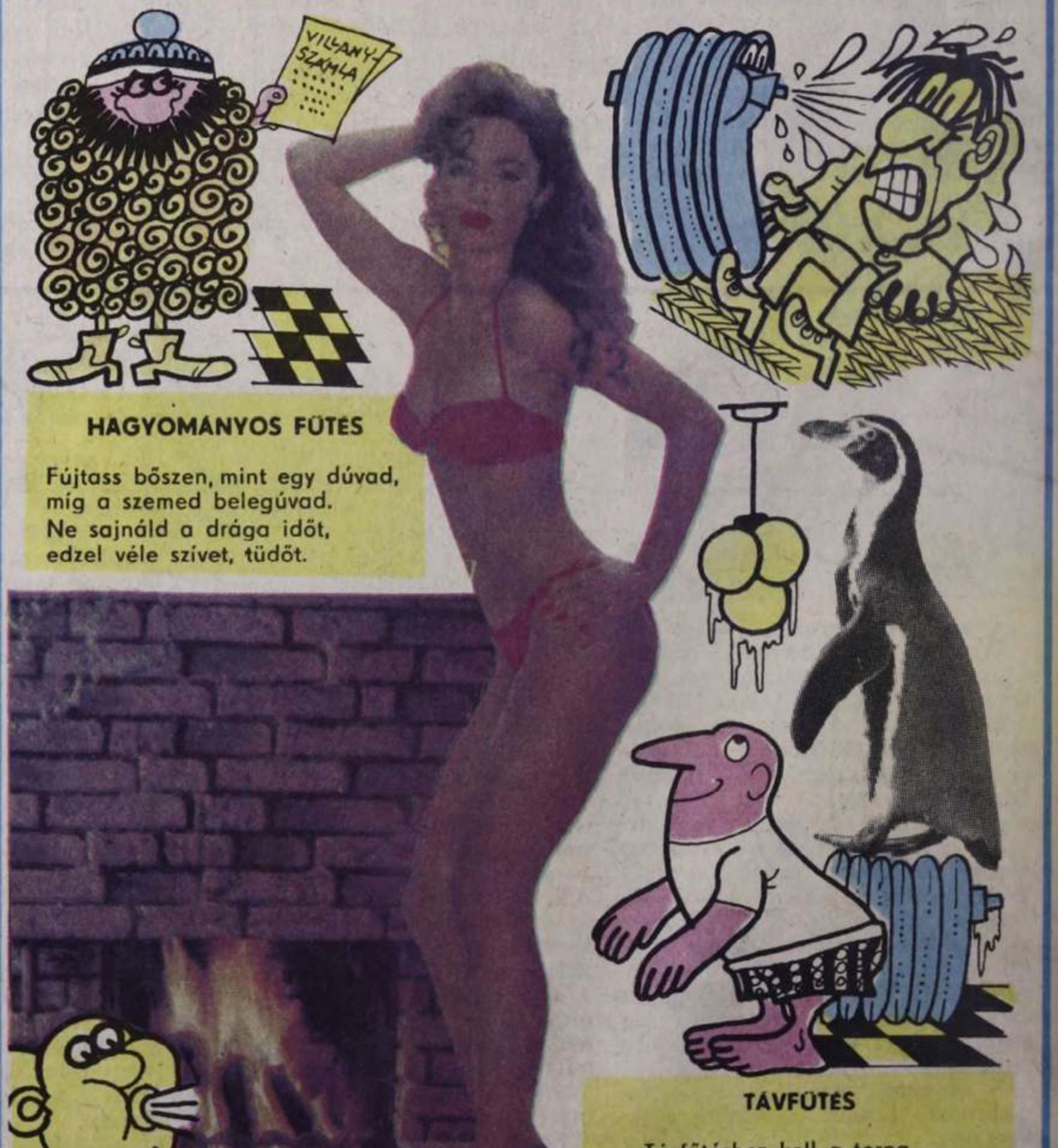

VILLANYFŰTÉS

Ki villannyal fűti lakát,
hálóinge télikabát.
Bundát növeszt, mint a Yeti,
csak a számla fűt be neki.

KÖZPONTI FŰTÉS

Fűtőtest, ha nyakonspriccel,
azt ne gondold, hogy tán viccel.
Hol a kesztyű meg a pia?
A kéglid már Szibéria!

HAGYOMÁNYOS FŰTÉS

Fújtass bőszen, mint egy dúvad,
míg a szemed belegúvad.
Ne sajnáld a drága időt,
edzel véle szívet, tüdőt.

TÁVFŰTÉS

Távfűtéshez kell a torna,
mint a virslihez a torma
s tizenhat fokod egyszuszra
felfűtheted akár húszra.

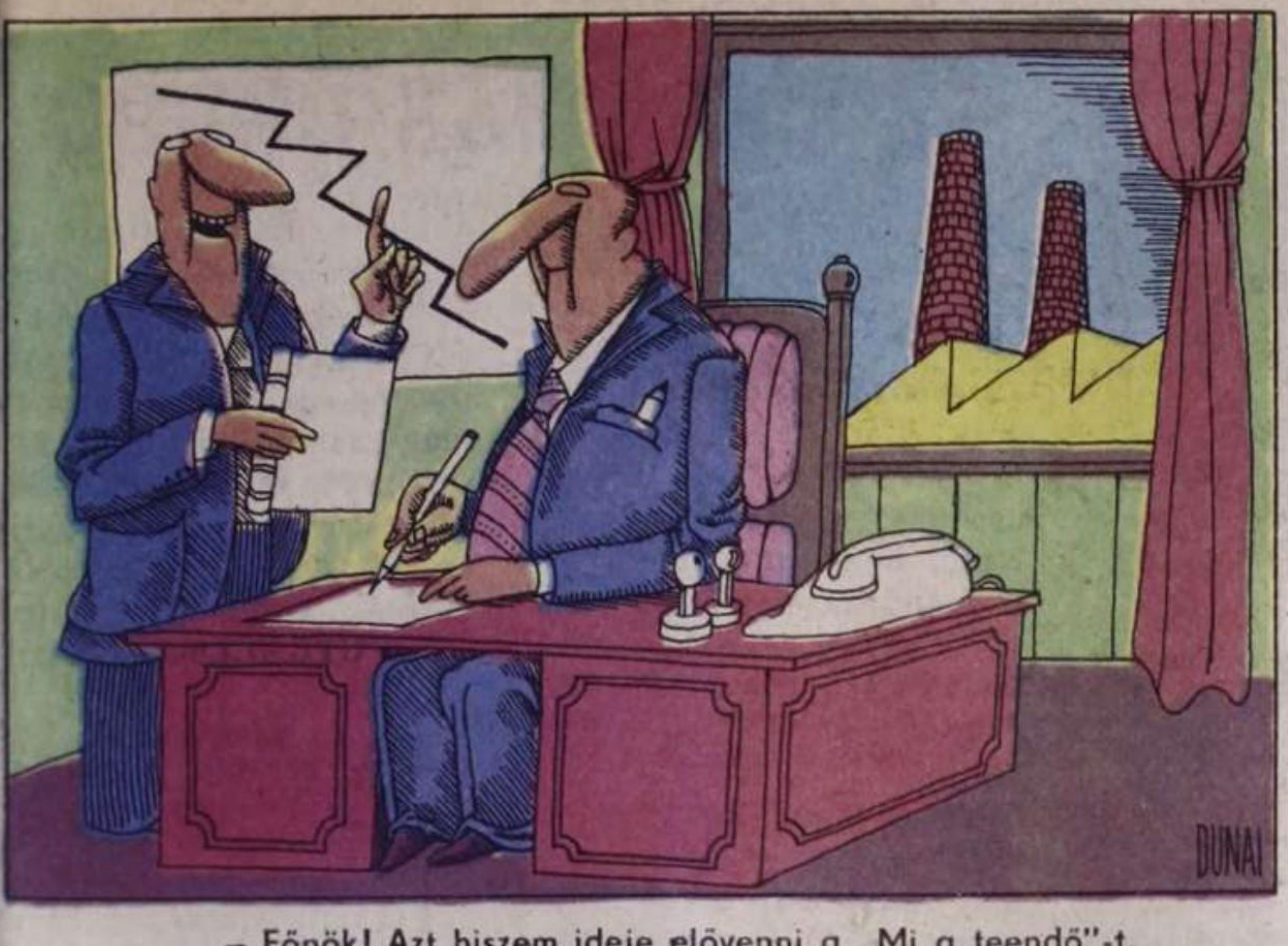

– Főnök! Azt hiszem ideje elővenni a „Mi a teendő"-t.

SZMOGRIADÓ

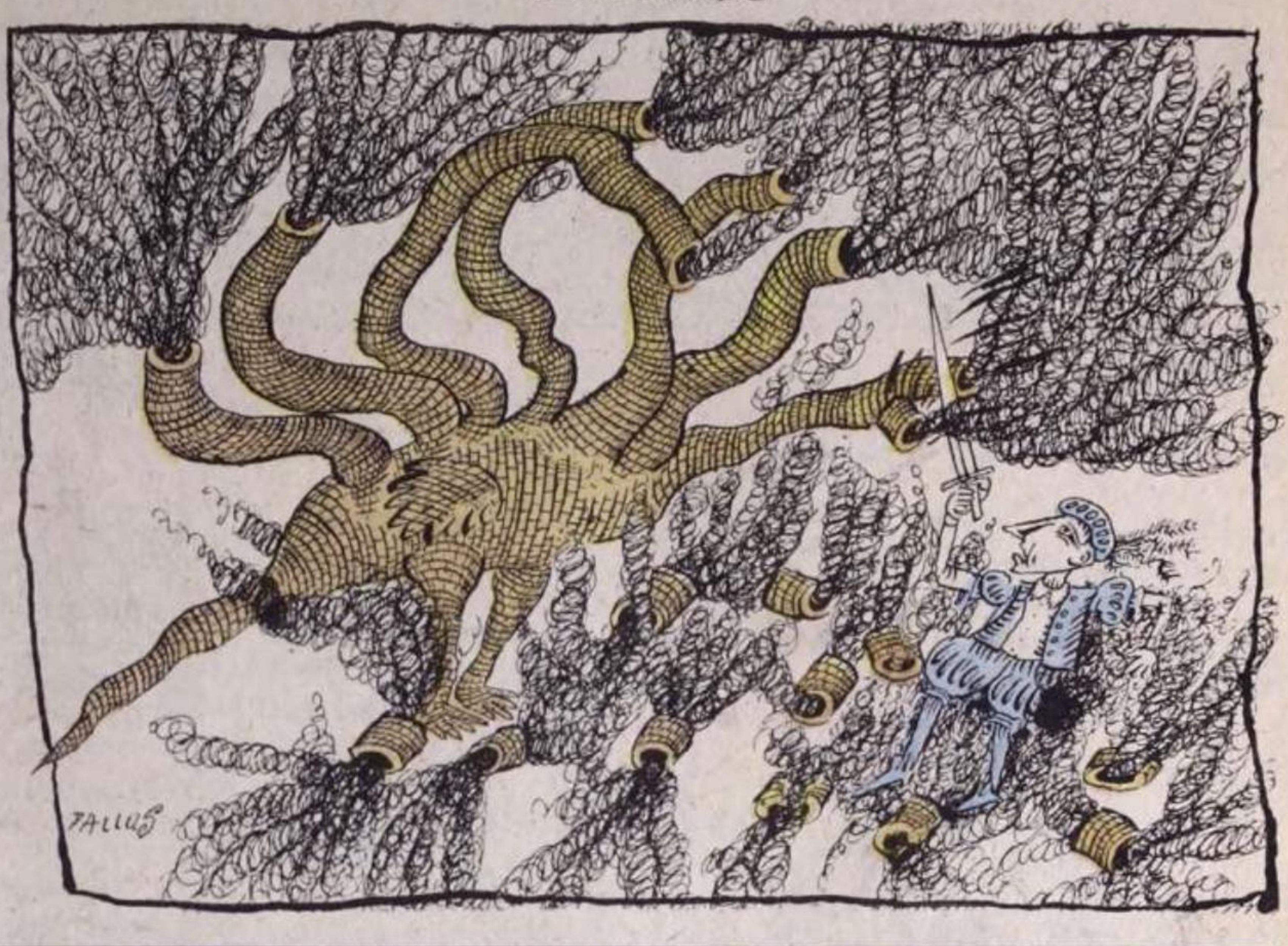

KI VOLT FŐHALLJAKEND MÁRTON?

Amikor gyermekkorom kedvenc játszóhelyét, a jobb napokat látott Féltégla teret Főhalljakend Mártonról nevezték el, azonnal felkaptam a fejem. A Féltéglát még valahogy értettem: barátaimmal it versenyeztünk, hogy ki tud egy féltéglát jobban megkerülni, s aki nyert, annak nem kellett kiköpnie a rágógumiját.

De ki lehetett az a Főhalljakend Márton?

A szívem vadul dobogott, innen tudtam, hogy magánnyomozásba kezdtem. Először felhívtam a tudakozót, ahol közölték, hogy hívjam a különleges tudakozót. A megadott számon kedves, finom hangú hölgy vette fel a kagylót, s rövid keresgélés után megadta a választ: Főhalljakend Márton nagyváros Ázsiában, lakosainak száma megközelíti a százezret, többségük halászatból él, a többiek sivatagi homokot dolgoznak fel a hegyoldalakban.

A válasz nem elégített ki, s amikor kételyeimet közöltem a hölggyel, ingerülten lecsapta a kagylót.

Úgy éreztem, valami titok lappanghat Főhalljakend Márton körül, ezért a kerületi illetékest kerestem fel kérdésemmel. Három hét elteltével sikerült bejutnom az általam választott tanácsi hivatalnokhoz. Fontos elvtársról lévén szó, nem akartam rabolni az idejét, ezért azonnal a tárgyra tértem.

— Ki volt Főhalljakend Márton?

— Az attól függ, honnan nézzük! — mondta az illetékes.

— Próbáljuk meg innen nézni! — feleltem. — Innen, ahol most vagyunk.

— Nézze csak! — kezdte a köntörfalazást. — Most készítjük az ez évi tervünket, egyes körvonalak még nem tisztázódtak, a kontúrok már látszanak, de...

Közbevágtam.

— Ki volt Főhalljakend Márton? Tudja, vagy nem?

— Persze, hogy tudom! — mondta a hamukálós. — Igen jelentős szerepet játszott, ha nem is az országos hatáskörű, de a speciálisan helyi jelleggel bíró mozgalom egyik élharcosának volt a közeli ismerőse... Egyszer egy illegális találkozón tüdőgyulladást kapott és három napig nem gyújtott rá...

Otthagytam a mellébeszélőst, hadd bajlódjon a saját mondataival, ha már ráesett a bizalmam, amikor megválasztottam.

Az utcán egy kendős nénit szólítottam meg.

— Ki volt Főhalljakend Márton?

— Házmester a Gyeptégla utcában — válaszolta magabiztosan. — Jól ismertem, nyilatkoztam is róla a tévében. Igazi cimbora volt, az italt ugyan nem bírta, mert két sör után már úgy elázott, mint a bélyeg, amit benne felejtettek a lavórban.

Ez a felelet meggyőzőnek tűnt, de korántsem volt az igazi. Most már teljesen biztos voltam benne, hogy itt valami rejtély lappang. A megkérdezett emberek a legkülönfélébb válaszokat adták. Egyesek szerint az ő nevéhez fűződik a Duna befagyása, mások határozottan állították, hogy nem is valós személy, csak népi babona: a néphit szerint, ha Főhalljakend Márton négyet kuvikol — erre egyébként még nem volt példa emberemlékezet óta — akkor minden rendben lesz.

Voltak olyanok is, akik úgy tudták, hogy 1926-ban ő állt be a balszélre a megsérült Cumbejspiel (Smúz) Rezömér helyére, s olyan jól helyettesítette a korabeli gólkirályt, hogy az hálából neki ajándékozta egyetlen lányát.

Sajnos, nyomozásom során az ifjúságban is csalódnom kellett. A fiatalok ugyanis úgy tudták, hogy Főhalljakend Márton popzenész, csak még nem jelent meg a nagylemeze, mert az egyik illetékesnek parkolás közben meghúzta az autóját.

Csüggedten, minden remény nélkül baktattam hazafelé, amikor egy erőteljes hátbavágásra lettem figyelmes.

— Nem ismersz meg? — kérdezte egy úr.

— Nem! — válaszoltam.

— Ha nem, hát nem! — mondta és eltűnt a tömegben.

Ha az úr nem is, a hátbavágás ismerős volt. Azután hirtelen minden megvilágosodott. Talán éppen ez a hátbavágós volt Főhalljakend Márton, hiszen valahol mindnyájan főhalljakendmártonok vagyunk, csak nem mindegyikünkről neveznek el játszóteret.

Föld S. Péter

PUCCSKÍSÉRLET

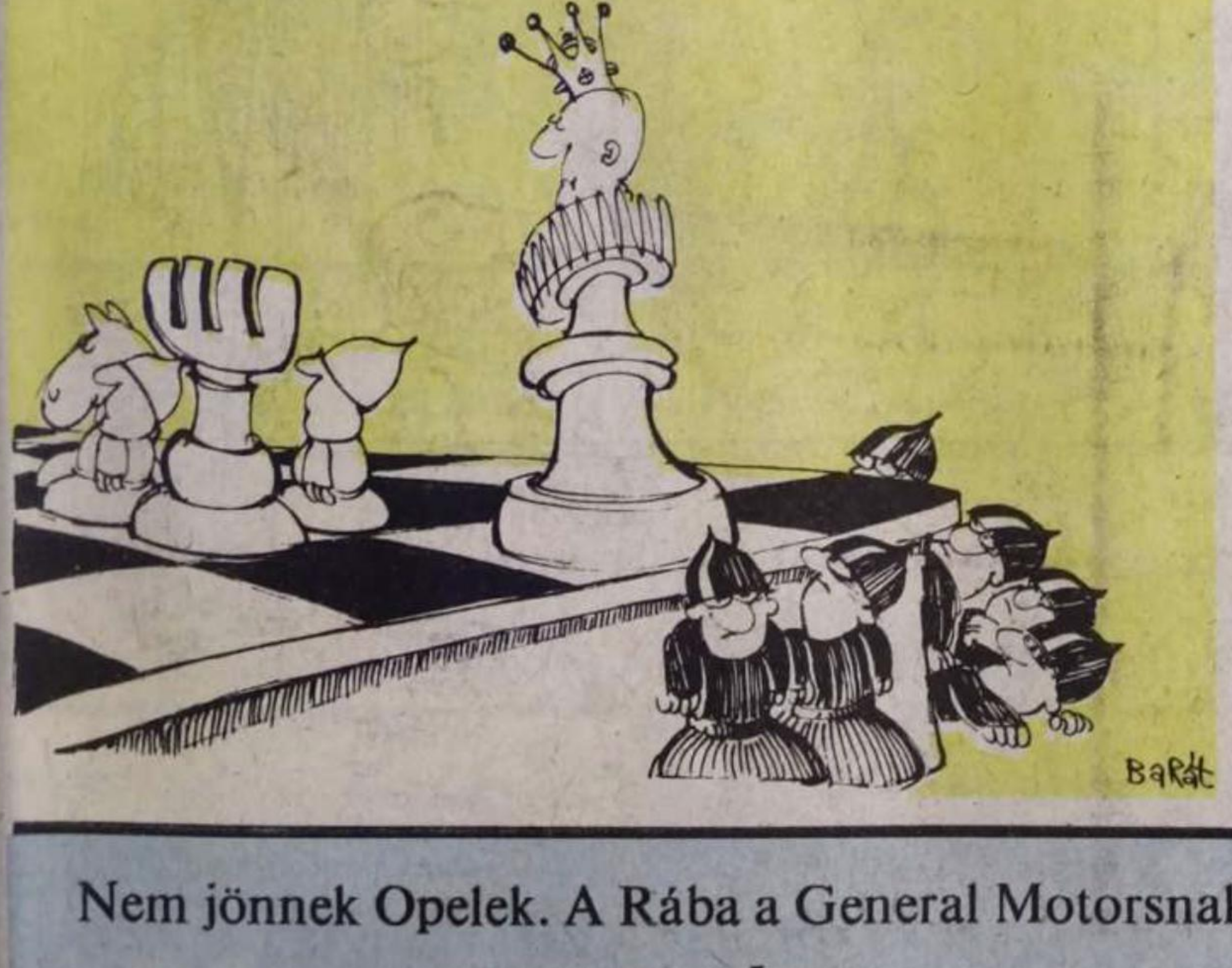

MAGYAROK A KÖZEL-KELETEN

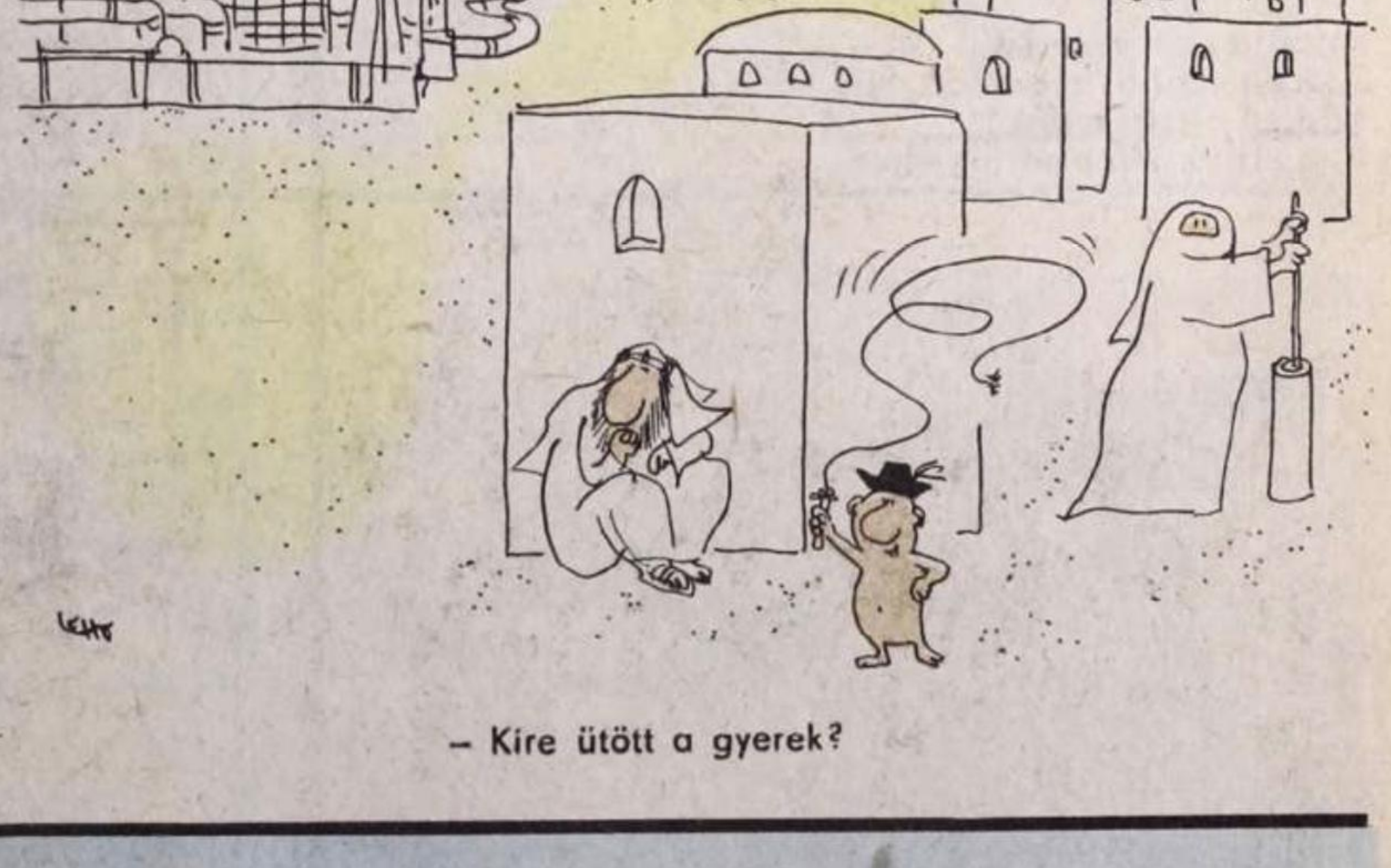

– Kire ütött a gyerek?

Nem jönnek Opelek. A Rába a General Motorsnak is felmondott.

HORVÁTH EDE NEM ISMER HATÁROKAT

KÖZBENJÁRÁS

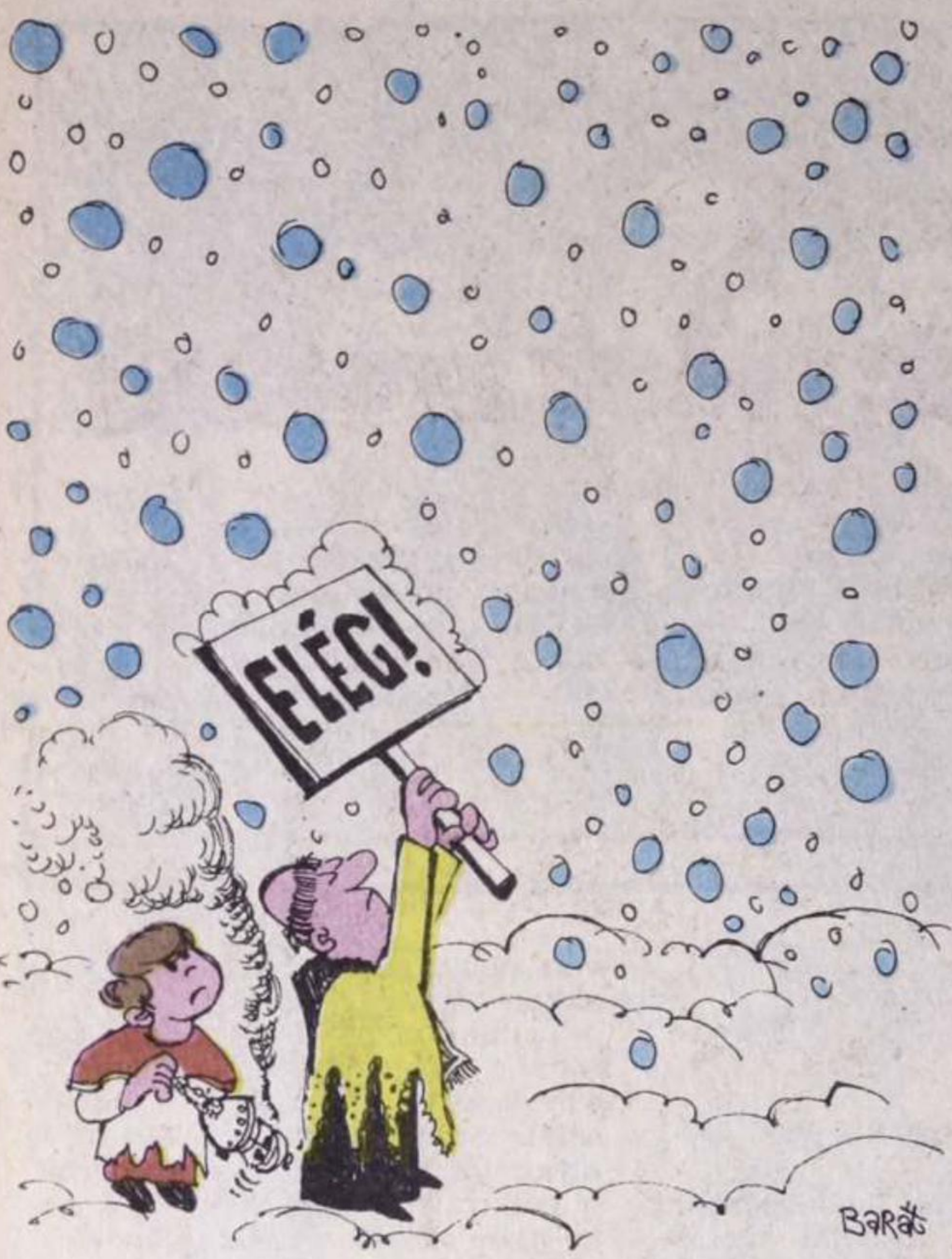

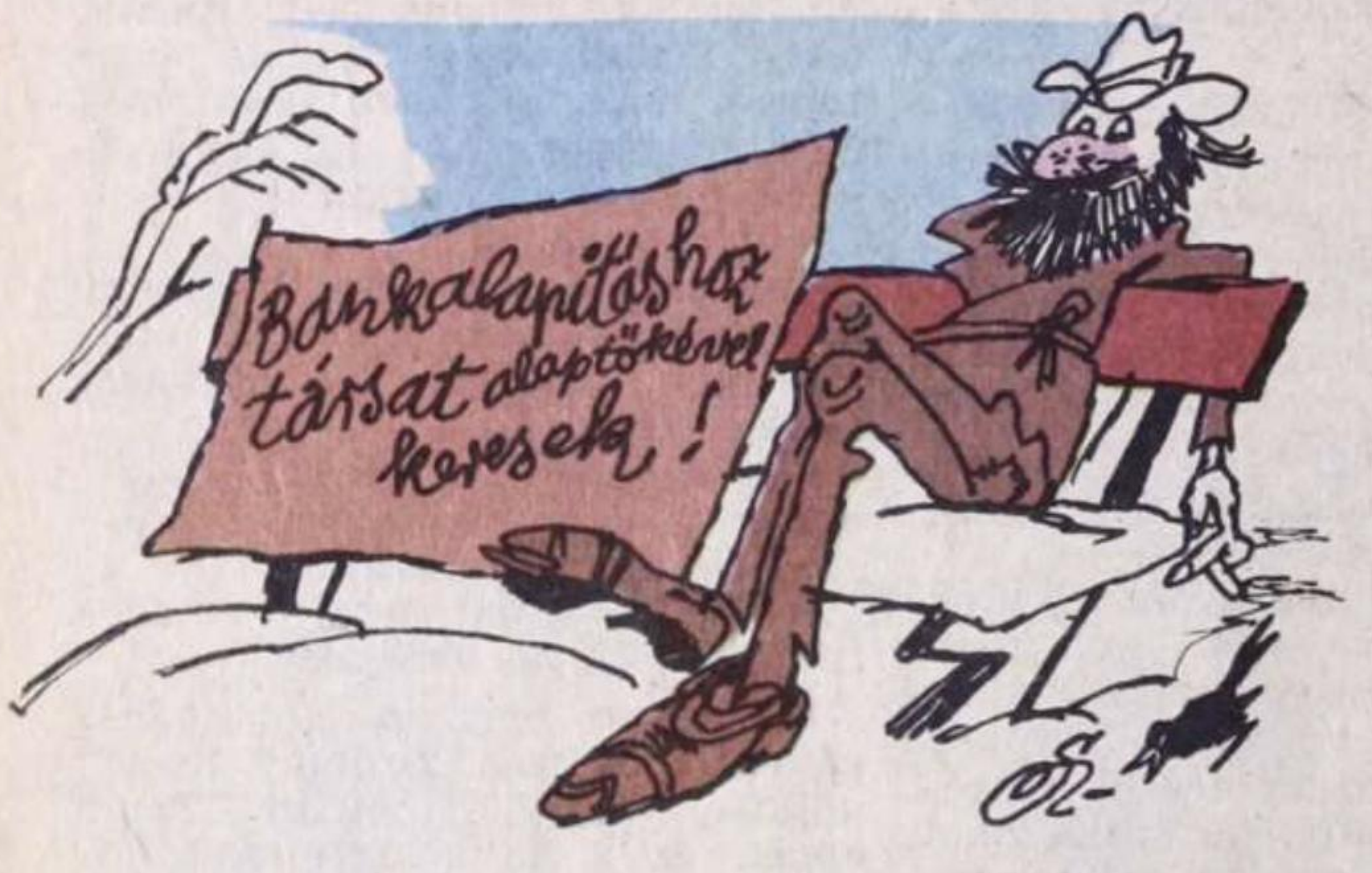
Bankalapításhoz társat alaptőkével keresek!

FOTÓSAROK

ÉL, JÁR, OSZT

Élen járunk. Télen járunk. Délen járunk.
Élünk. Életünket és bérünket.
Éllel szemben nem ajánlatos.
Élelmünk — reggel kilencig — éltartós tej.
Mindezekért — idézőjelbe téve a hirdetőtáblán — élenjáró
osztályzatot kaptunk.
Aki élt mond, mondjon célt is.
Milyen élen járunk?
Reméljük, nem borotvaélen.

efespé

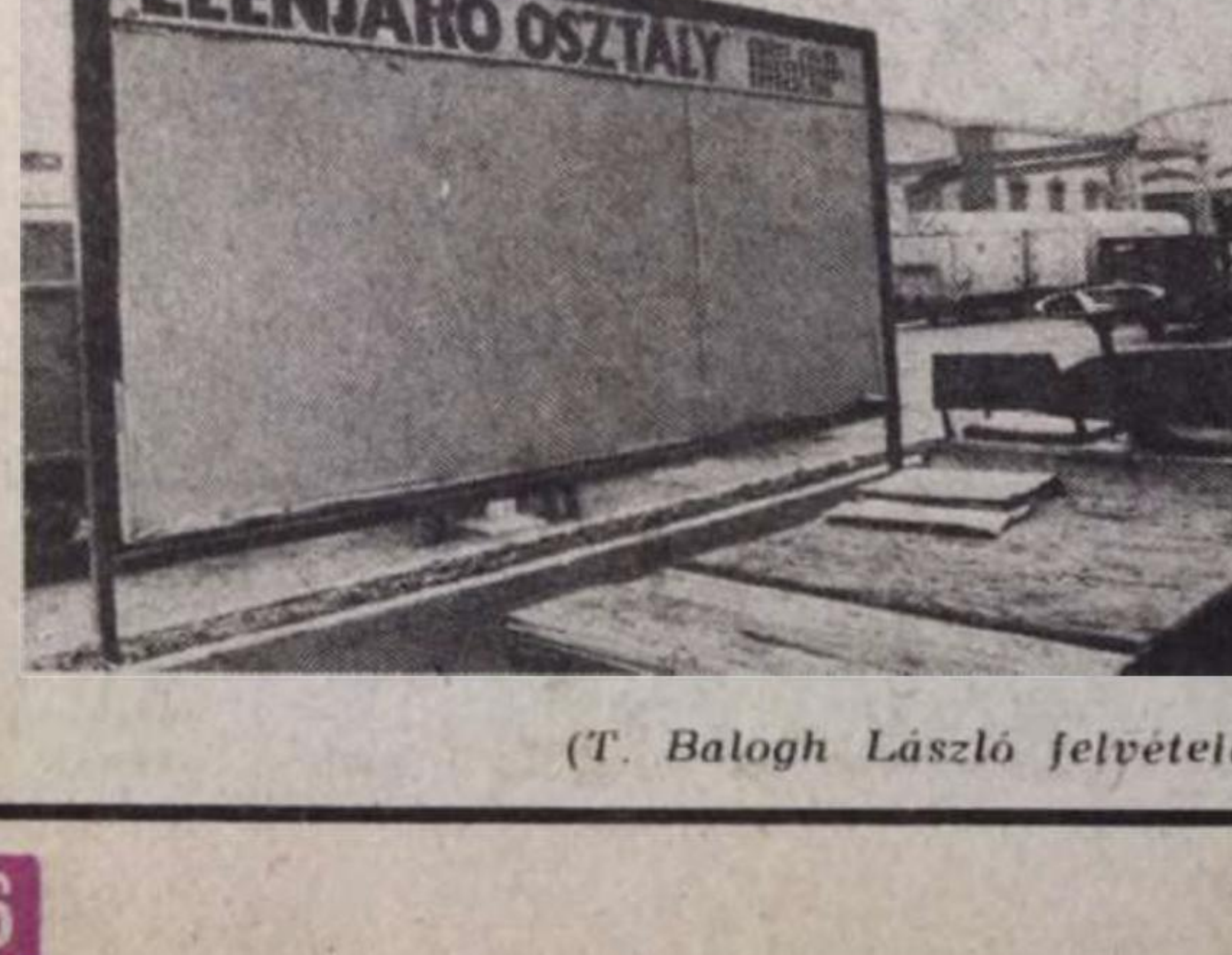

(T. Balogh László felvétele)

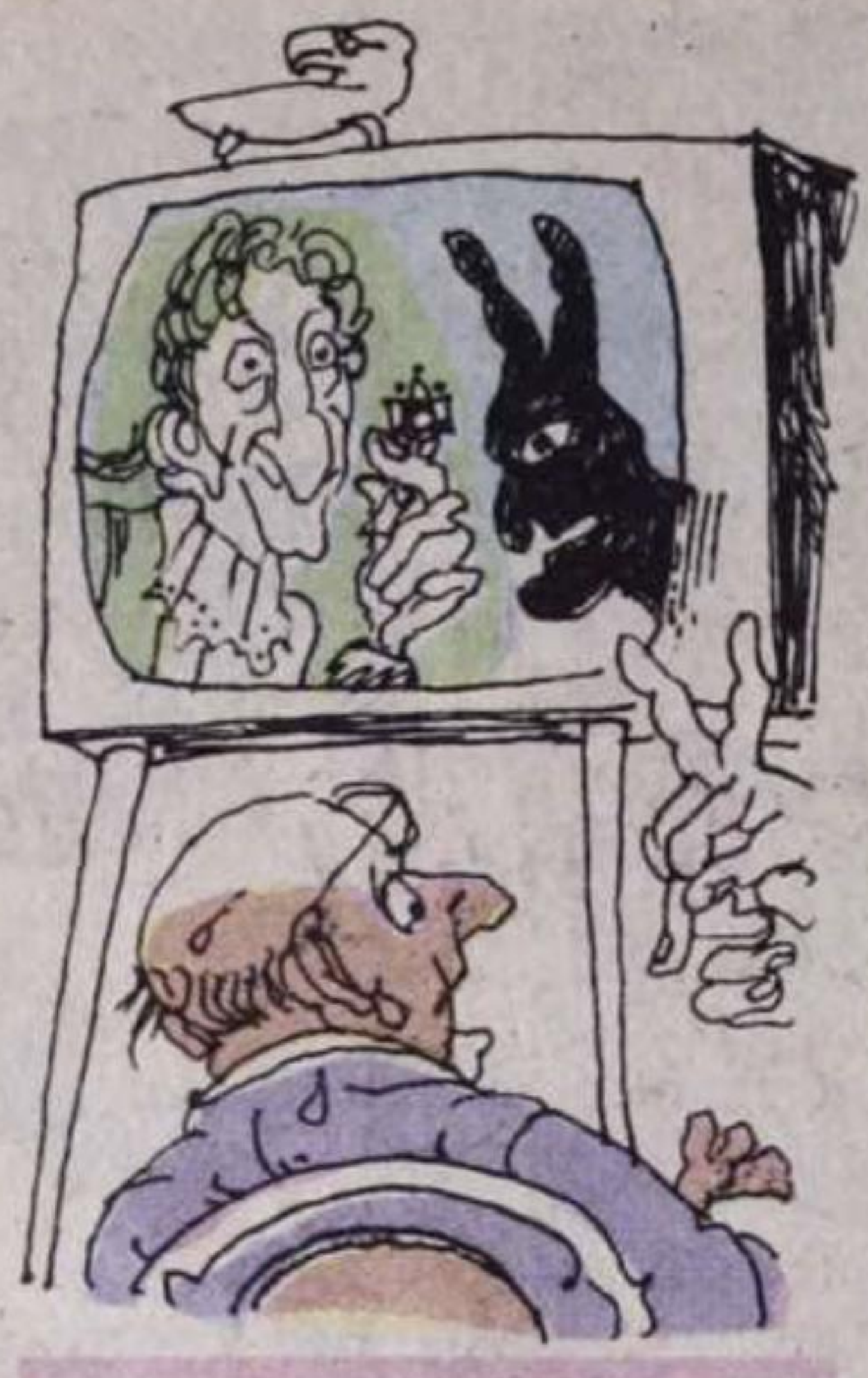

„Tévézni emberi dolog"
(Kovács János)

AZ EMPÁTIÁS ÖRDÖG

Ördögök incselkednek mostanság velem, szerkesztő úr. A tévé is sűrűn festi falra, illetve képernyőre őfeketeségét. Az ördögmagiszter után mihamar megkaptuk Az ördög talizmánjait. Az előbbiről alaposan leszedte a kritika a keresztvizet (ha illik ezt a szót az ördöggel kapcsolatban emlegetni), bántódás nélkül tehette, hiszen a szerzője magyar, s nem közismert nevű. A másodiknál már megfontoltságra késztetett mindenkit a szerző, E. T. A. Hoffmann neve, s ez maga már némi kritikai mentességet nyújtott a mű magyar megalkotóinak. Ám amikor két napra rá ismét egy külhoni anyagból készült magyar produkciót tálaltak elénk, a bennem bujkáló magánördög mocorogni, mi több, morogni kezdett, hogy ő ezen a Földi kacajon mosolyodni is alig tud, Noël Coward háromfelvonásos színpadi művéből a mi tévénk egy félfelvonásost csinált, a vege felé volt benne tízpercnyi szórakozás, de annyiért igazán nem kellene ekkora felhajtás, ott volt pénteken például az Álljunk meg egy szóra! tíz perce, az mennyivel élvezetesebb volt, pláne ahogy Grétsy úr és Vágó úr folyton urazták egymást, provokálandó bennünket, hogy mi is mondjuk el a magunket az úr megszólítással kapcsolatosan. Egyébként is, dohogott tovább az ördög, valami nagyon hasonlót láttunk két hete, akkor is vasárnap éppen, tetszik talán emlékezni még, Neil Simon úr egy író úr és egy színészné szenvelgéseit mutatta fel nekünk, most meg azzal akarnak mulattatni, hogy milyen megpróbáltatásokkal terhes a művészvilág magánélete. Ráförmedtem az ördögfattyára: ha neked Neil Simon meg Noël Coward urak se tudnak kedvedre tenni, az csak a te hibád, nézd akkor legalább a drága Sinkovits urat, őt még akkor is élvezni lehet, ha nem csinál semmit... Rájötem, szerkesztő úr, hogy az én ördögömnek nincs empátiája, azaz kellő beleérző készsége. Ez a belsőjózsefvárosi neveltetésű belzebubocska nem tudja beleérezni magát az angol szalonok hatvan évvel ezelőtti világába. A szót egyébként Feledy szerkesztő úrnak köszönhetem, ő fakadt ki amiatt, hogy a hivataliakban, az ügyek intézőiben nincs elég empátia. Szomszédom Szabó úr szerint a tévésekben viszont dicséretesen sok van belőle, lám, most pénteken is mennyire beleéreztek egy 42 lelkes lakotthely életébe, ahol se rendes bekötőút, se busz, se telefon. Nem tudom, hány ördög lakozik egy emberben, de bennem szorong egy olyan is, amelynek akkora a készsége, hogy még a tanácsok lelkivilágába is bele tudja érezni magát, akik készséggel költenének útra, buszra, telefonra, ha volna miből...

— Ketten ülnek a kávéházban. Azt mondja Kohn úr Grün úrnak: Kibírhatatlan a feleségem: reggel pénzt kér, délben pénzt kér, este pénzt kér! És mire költi azt a rengeteg pénzt? Mit tudom én, mondja Kohn úr, hát azt hiszed, hogy adok neki?!

— Az én nagy empátiájú ördögöm néha még a népgazdaság tarsolyába is beleérzi magát, s tisztább pillanataiban azt is belátja, nem könnyű annak a zsebnek a helyzete, amelyikbe mindenki minél kevesebbet akar betenni, s minél többet szeretne kivenni belőle.. Maga mit vél mindezekről, szerkesztő úr?

— Házunkban mindenki, s joggal, szidta a Közterületfenntartót a temérdek takarítatlan hó miatt. Az érzékenyebb lelkületűek pár sajnálkozó szóval azt is elismerték, hogy azért Közterületéknek se könnyű. A kevésbé cizellált lelkek, miközben fennhangon pocskondiázták a Hóhivatalt, szerszámot fogtak, lementek az utcára és csákánnyal, lapáttal érkeztek bele a hókupacokba... Hát ennyit az empátiáról.

Radványi Barna

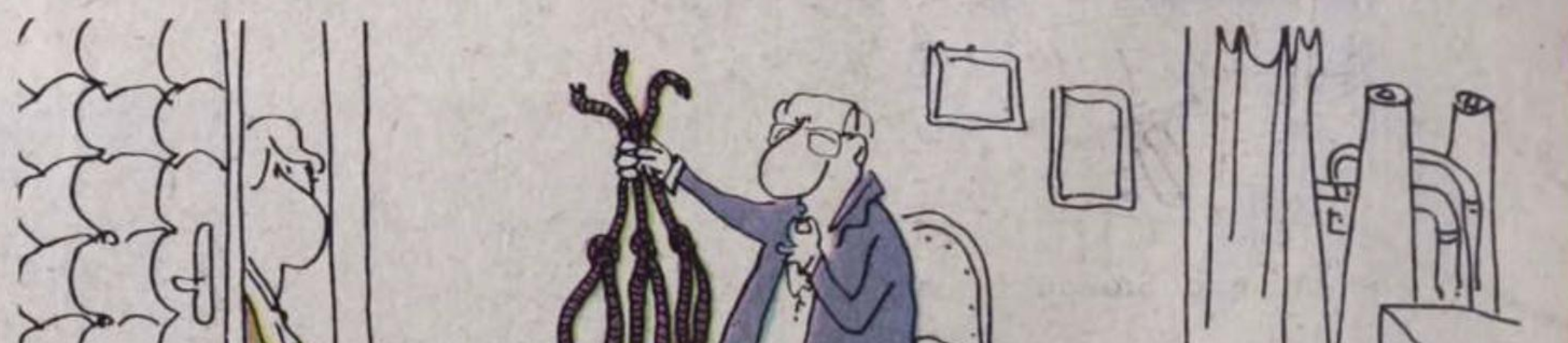

– Nem tudja, Erzsike, honnan jöttek ezek a csomagok?!

Megóvtuk a svájciak nyolc síaranyát

LECSÚSZNI MI TUDUNK JOBBAN...

Bútorokat szállítunk az USA-ba

A KAPITALIZMUS MINDEN ERESZTÉKÉBEN RECSEGNI-ROPOGNI FOG

SZABADIDŐ RUHA

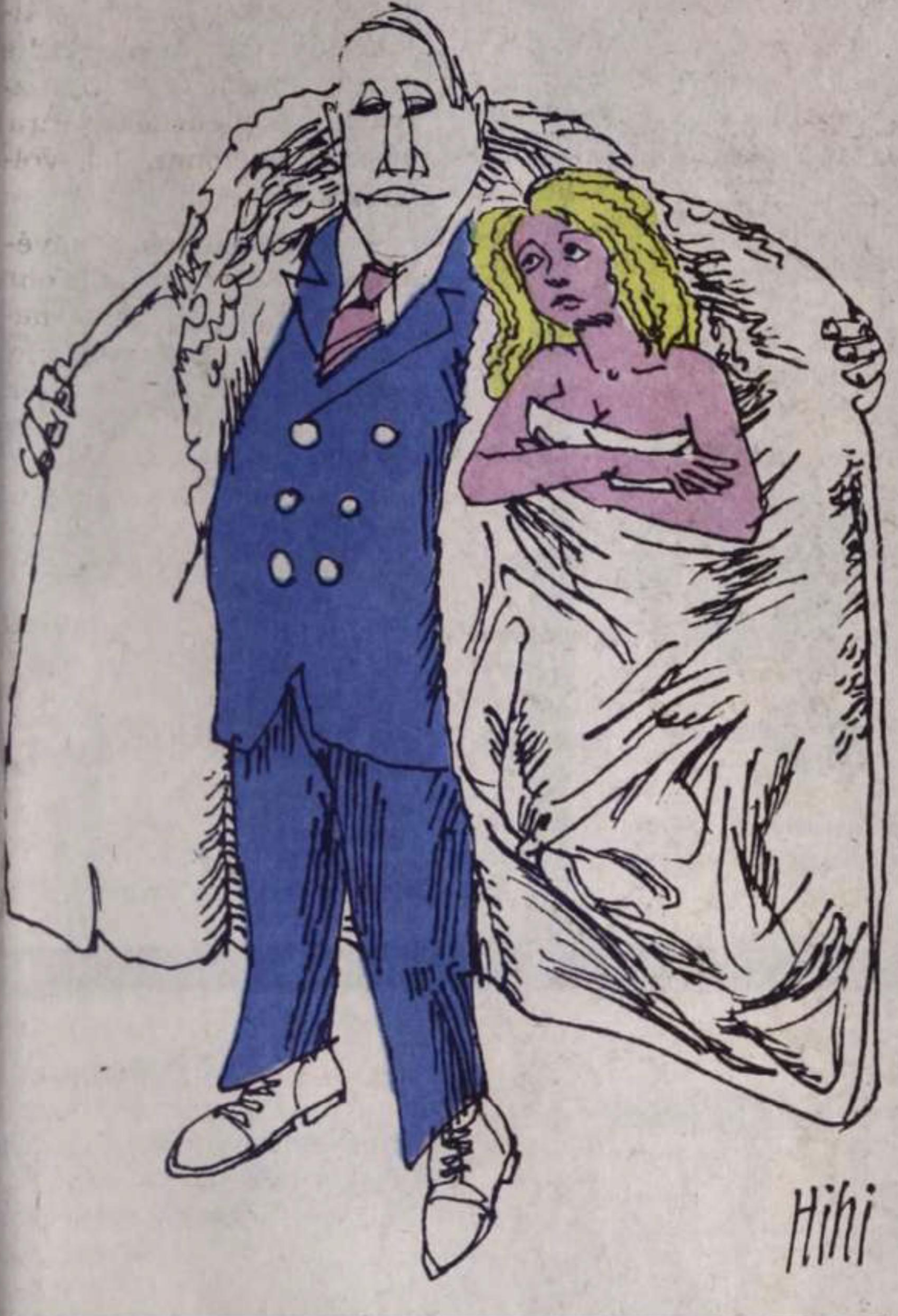

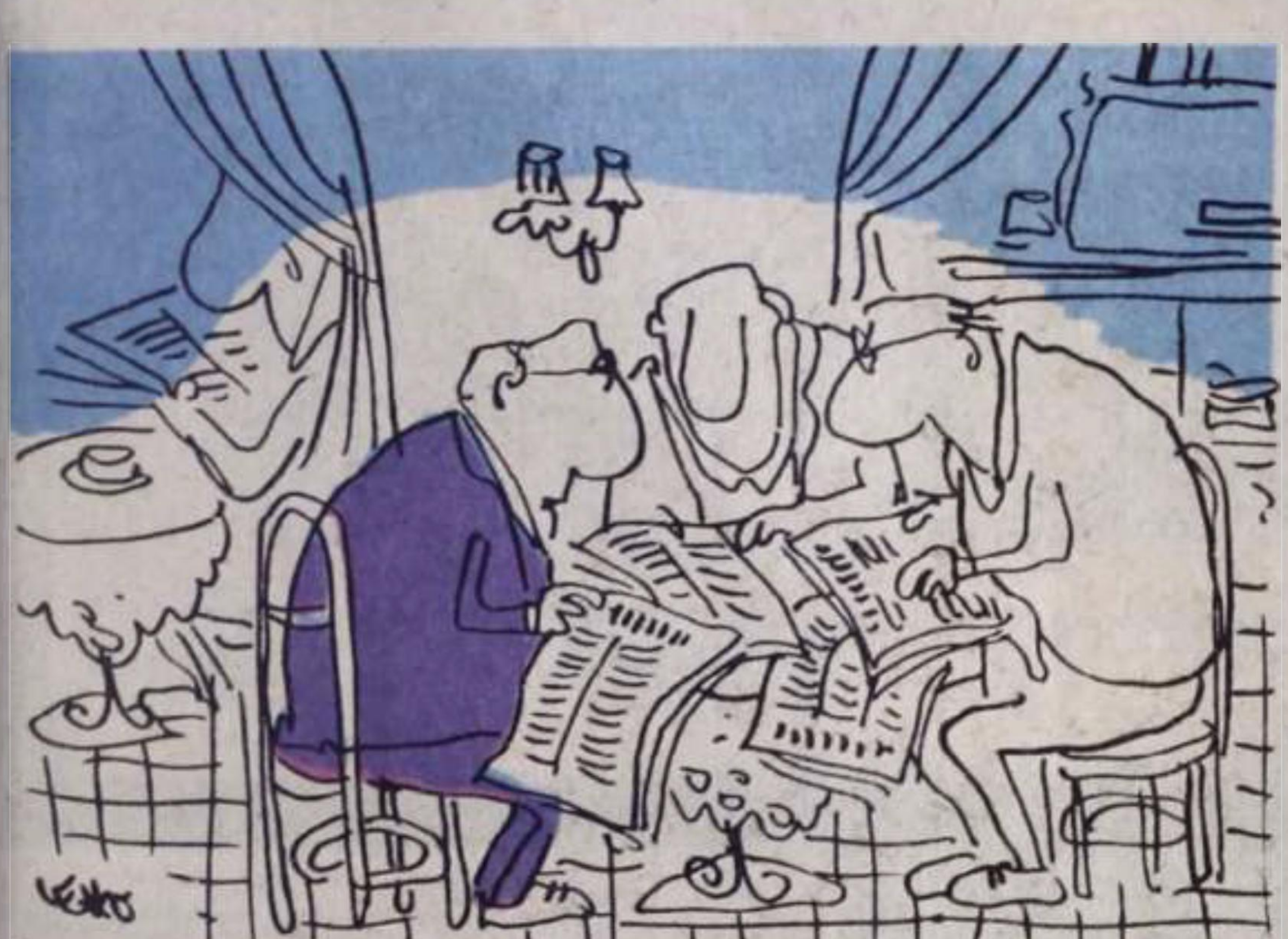

– És hallgattam a Szabad Európán a Gorbacsov-beszédet...

A NAP, AMIKOR A PÁPÁT ELKAPKODTÁK

Sikonda Kallixtus, a többek által előnyösen ismert mester azzal lepte meg kis hazánk közvéleményét, hogy visszautasított egy előnyös ajánlatot. Amerikai szakemberek egy csoportja egymillió kétszázezer dollárt kínált volna Sikonda világsikert aratott labdafelfúvási metodikájáért, de a mester válasza mindössze egy erőteljes fejrázás volt. Miért?

— Magyar vagyok, magyar, magyarnak születtem — válaszolta Sikonda, majd némi gondolkodás után még hozzátette —, magyarnótát dalolt a dajka felettem. Magyar labdába magyar levegőt, aki magyar, velem fúj.

— Honnét ez a mélységesen tájjellegű elkötelezettség?

— Belém van táplálva. Én, kérem, már 1940-ben hármashalom voltam a kurittyáni leventék színjátszó csoportjában. Egy szusszantást se az imperialistáknak, nem, nem, soha!

— És honnét ez a megragadó proletár internacionalizmus?

— Már a bölcsőmet vele ringatták, kérem. Anyai dédatyám Kun Béla jobbján működött.

— Mint személyi titkár?

— Mint sétapálca.

— Azért bizonyára önnek is jól jött volna ez a tekintélyes summa.

— Nincs nekem szükségem semmire. Az én életemet betölti a fújás. Reggel fújok, este fújok, éjjel fújok.

— Nem is eszik?

— Néha egy kis felfújtat.

— Bocsásson meg, miért van szükségük az amerikaiaknak az ön metodikájára? Az Egyesült Államokban nem tudnak labdát felfújni?

— Hogyne tudnának. Csakhogy az nem az igazi. Ugyanis a válságról válságra tántorgó kapitalizmust is belefújják a labdákba, mert az ott a levegőben van, kérem.

— Elárulna valamit az ön speciális metodikájából?

— Rendben van, de maradjon köztünk. Nem szeretném, ha a magyar labdákból bármi is kiszivárogna, hiszen elég puhák maguktól is. Nos, én rájöttem, hogy a teniszlabdát például nem kell mindennap felfújni.

— Fantasztikus. És ezt Amerikában nem tudják?

— Tudják, tudják, de csak ösztönösen. Én kérem tudományos alapon nem fújom a teniszlabdákat. Harminckét faktor kimerítő analízise útján. Komolyan mondom, mire egy ilyen bonyolult számítást elvégzek, tisztára leeresztek.

— Mégis, mit gondol, mennyi idő alatt tudnák Amerikában az ön metodikáját piacra dobni?

— Nos, többé-kevésbé fejlett nyomdaiparukat figyelembe véve, cirka egy hónap alatt.

— És ön egy hónap múlva ugyanúgy fújja a labdákat, mint ma?

— De kérem, szó sincs róla. Rohamléptekben fejlődik a tudásom. Mai metodikám egy hónap múlva már törvényszerűen avíttnak tekinthető.

— És ön avítt metodikát sem hajlandó eladni az amerikaiaknak egymillió kétszázezer dollárért! Ez elképesztő önmérsékletre vall. Mégis, hány labdafelfúvási specialista működhet az Egyesült Államokban?

— Mintegy tízezer. És ezek pillanatok alatt elkapkodnák a metodikámat.

— Az egymillió kétszázezerből ilyenformán százhúsz dollár jutna egy-egy specialistára. Minthogy azonban a nyomdaköltség szerény számítás szerint is négyszerese a szerzői honoráriumnak, egy-egy példány hatszáz dollárért kerülne a fogyasztók mohó kezébe. Árulja el mester, ön mindig igazat mond?

— Képtelen lennék másként cselekedni. Egyszer Kurtakiskenden elindultam egy füllentőversenyen. Kérem, már a selejtezőben megsérültem. Négy hétig cinkcsizmát hordtam a nyelvemen. Tehát ön nyugodtan elhiheti, hogy a magyar labda mindig gömbölyűbb az amerikainál.

Minthogy a rögbit tojás alakú játékszerrel űzik, ez magas labda volt. De nem ütöttük le. Úgy éreztük, hogy ez az ügy már amúgy is túlságosan fel van fújva.

PÉPÉ

A MI KIS VILAGUNK

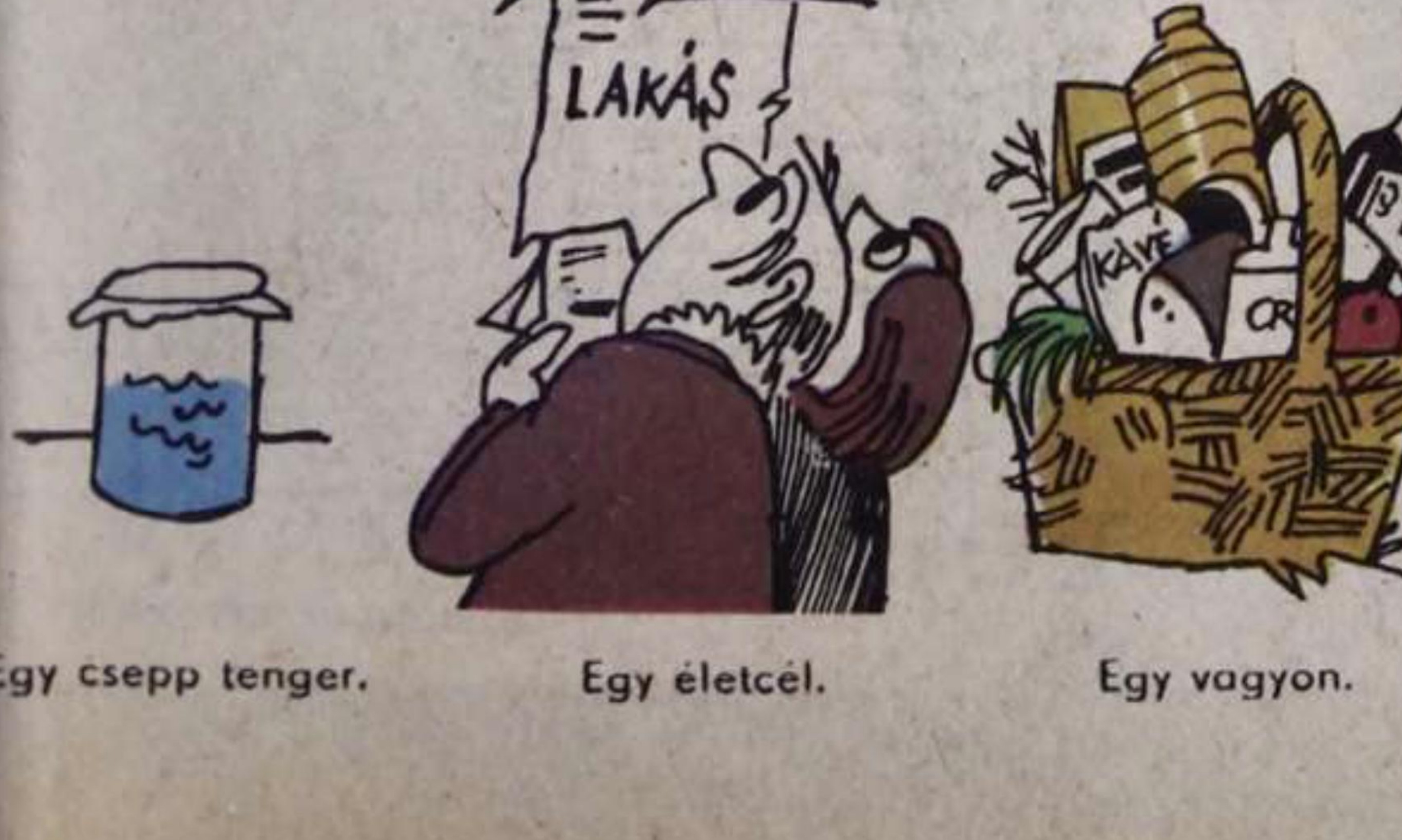

Egy csepp tenger.

Egy életcél.

Egy vagyon.

TAVASZI FORDULO

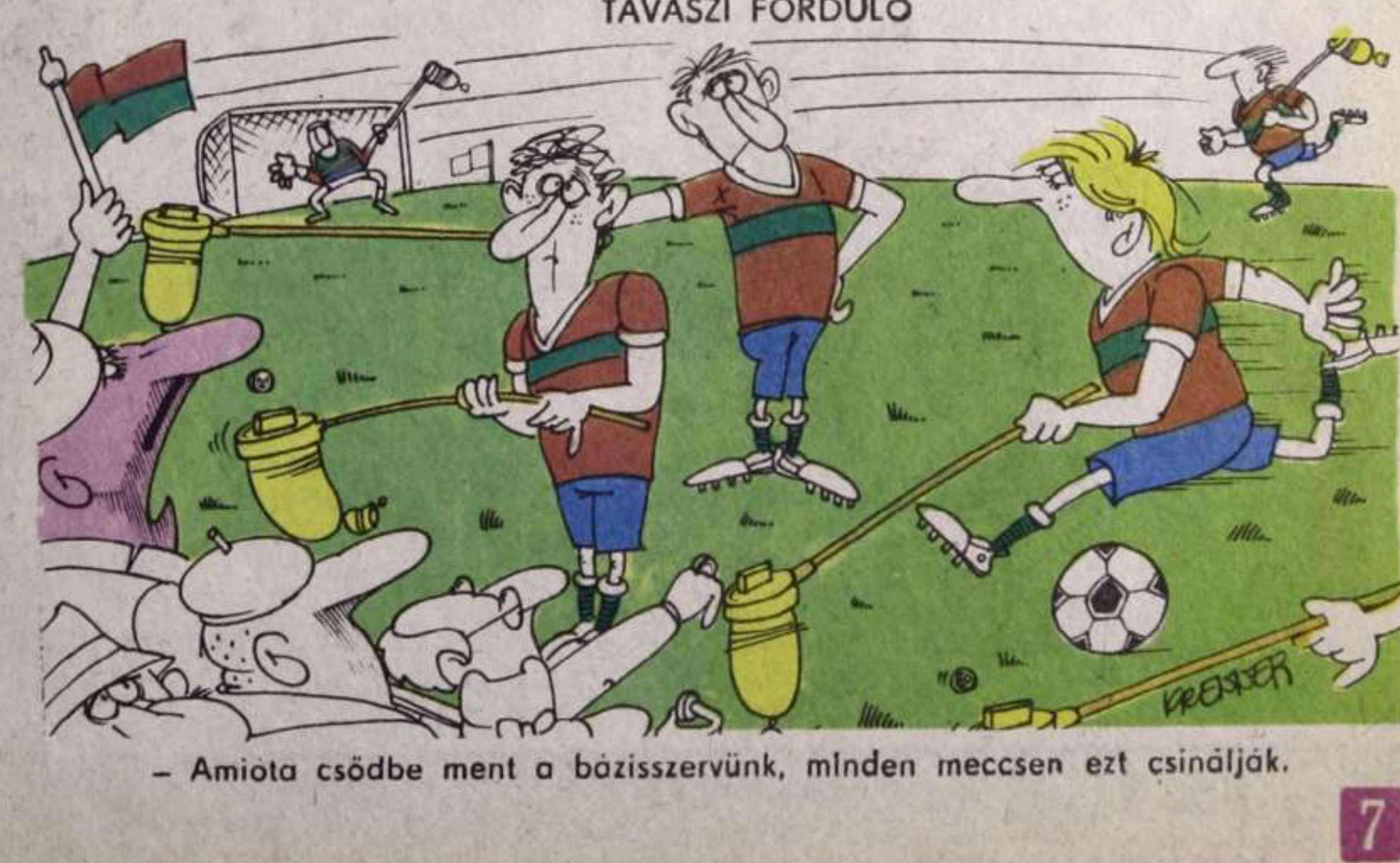

– Amióta csődbe ment a bázisszervünk, minden meccsen ezt csinálják.

AKI ◆ A ◆ KICSIT NEM ◆ BECSÜLI...

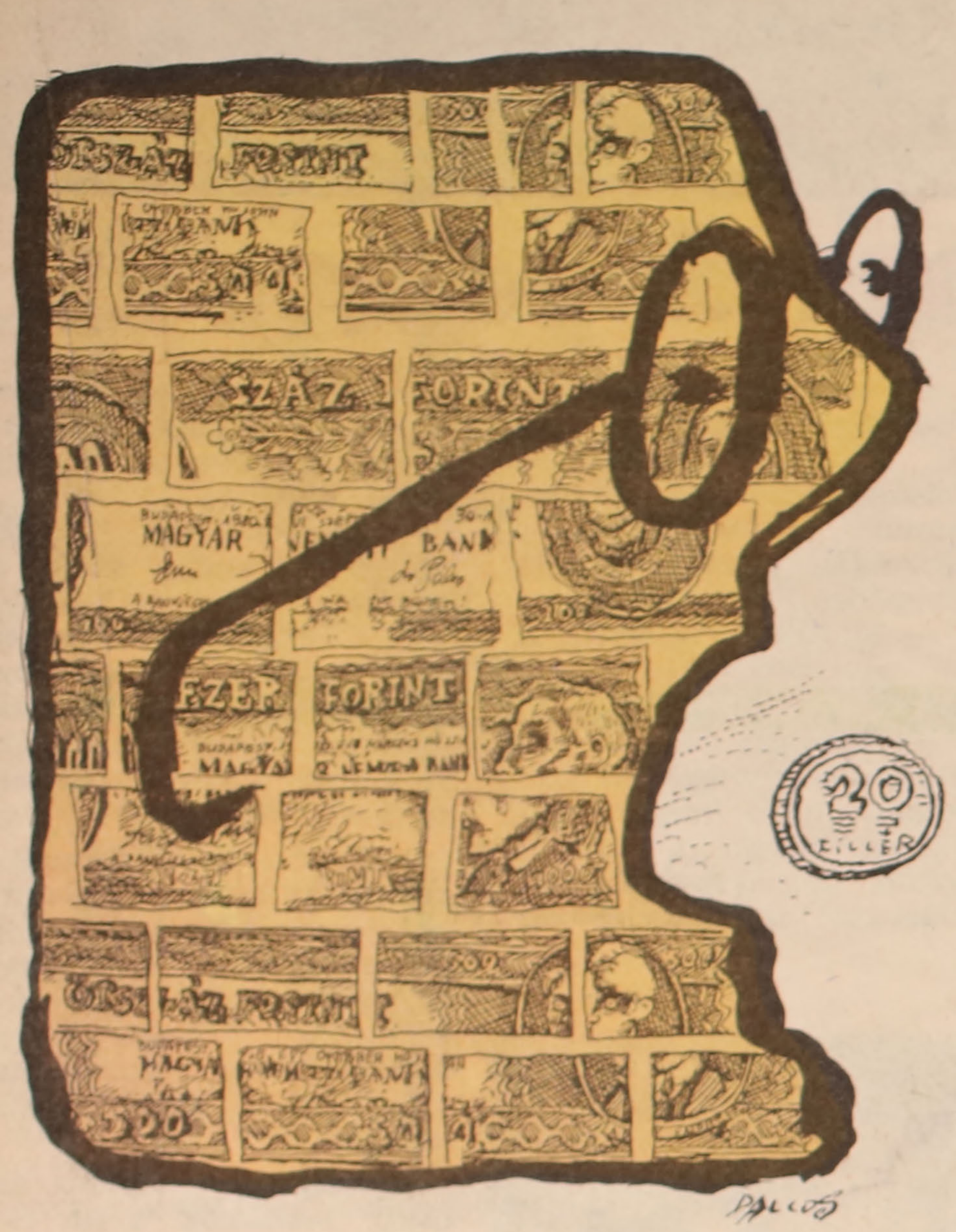
SZÁZ FORINT
EZER FORINT
MAGYAR
20 FILLÉR
Pallos

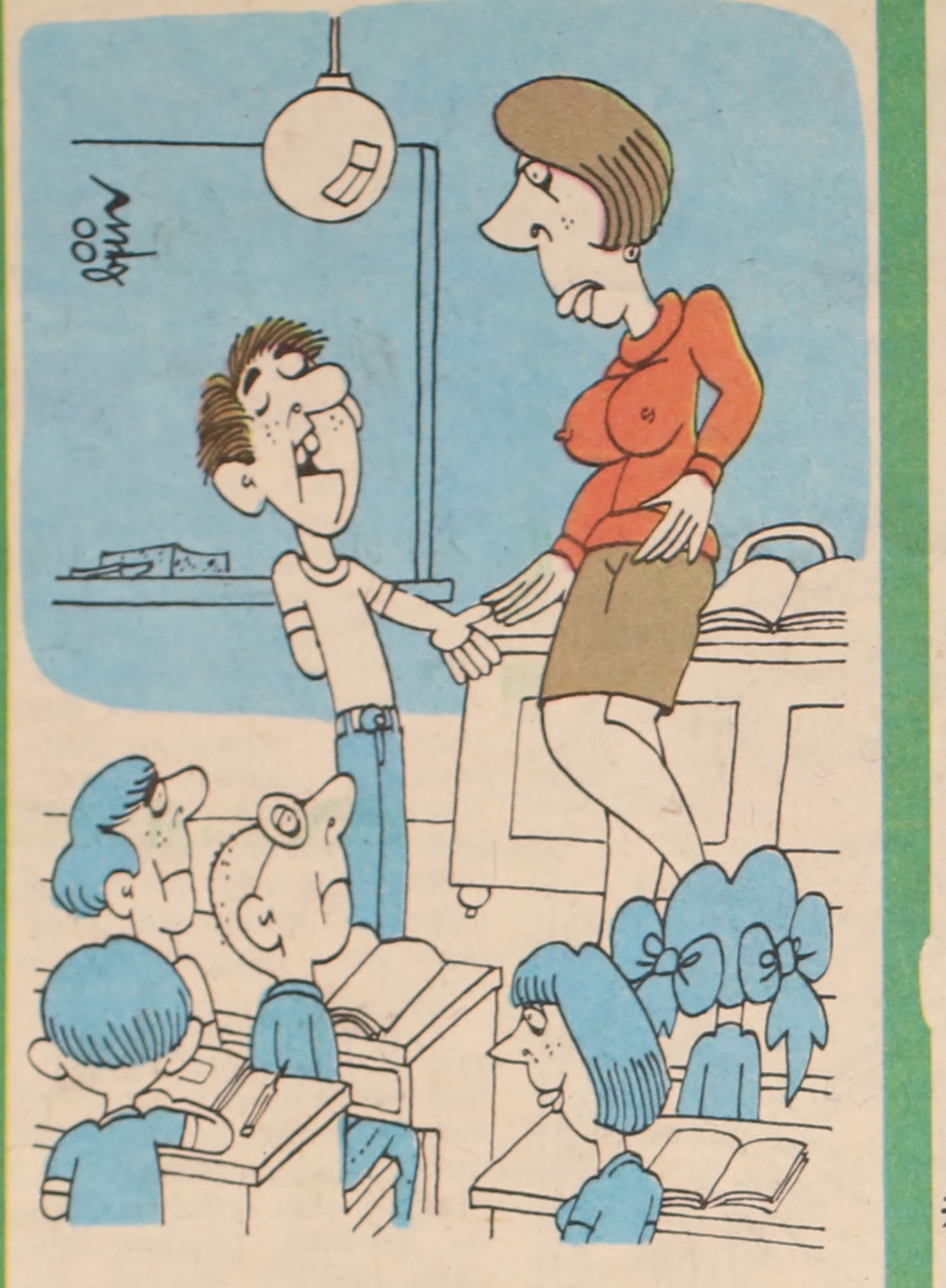

– Jó lesz nekem a kettes osztályzat, tanár néni, a faterom úgyis aggódik, hogy kedvet kapok az egyetemhez . . .

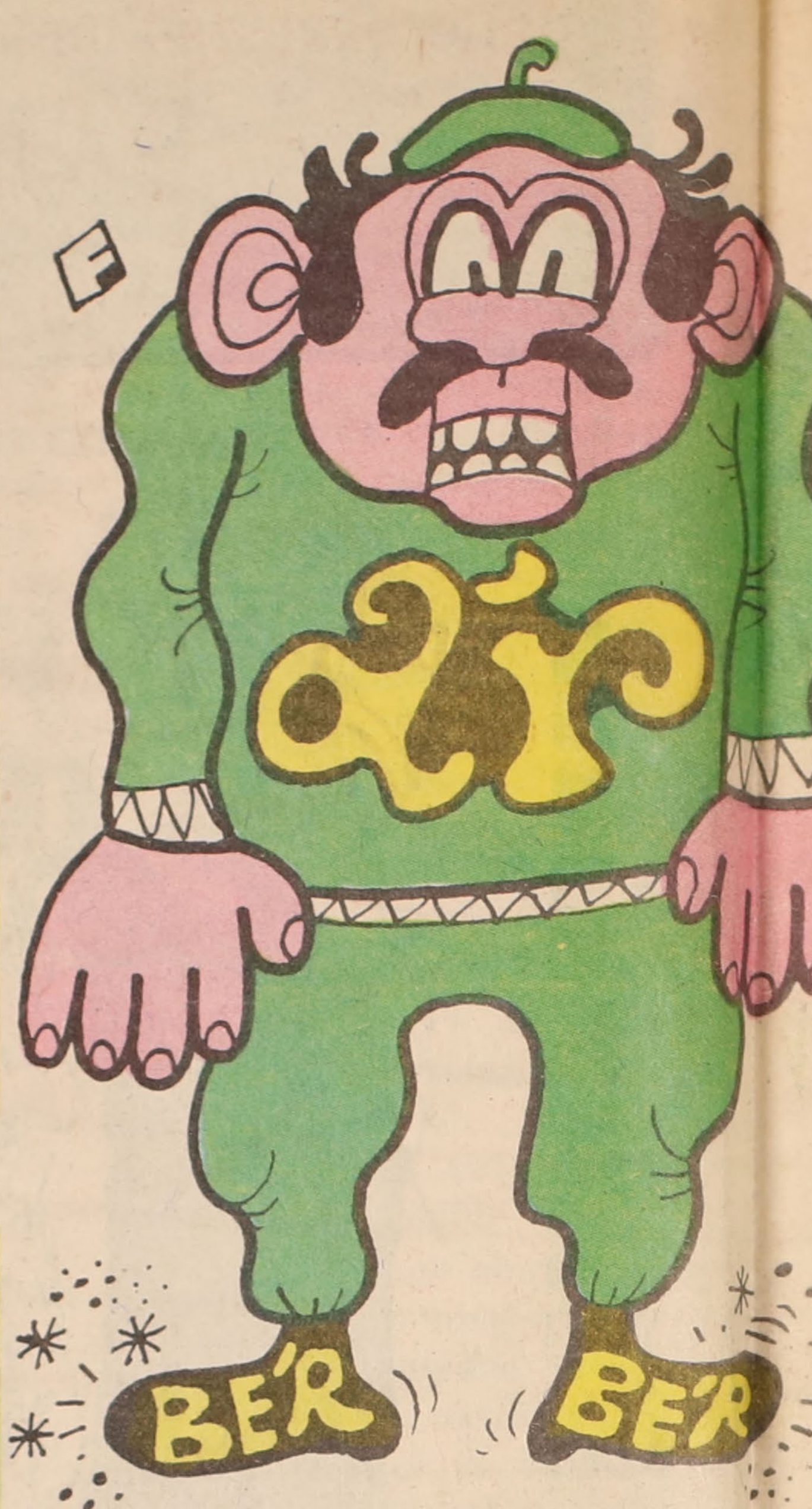

– Kicsit szorít, de tavaszig talán kibírom

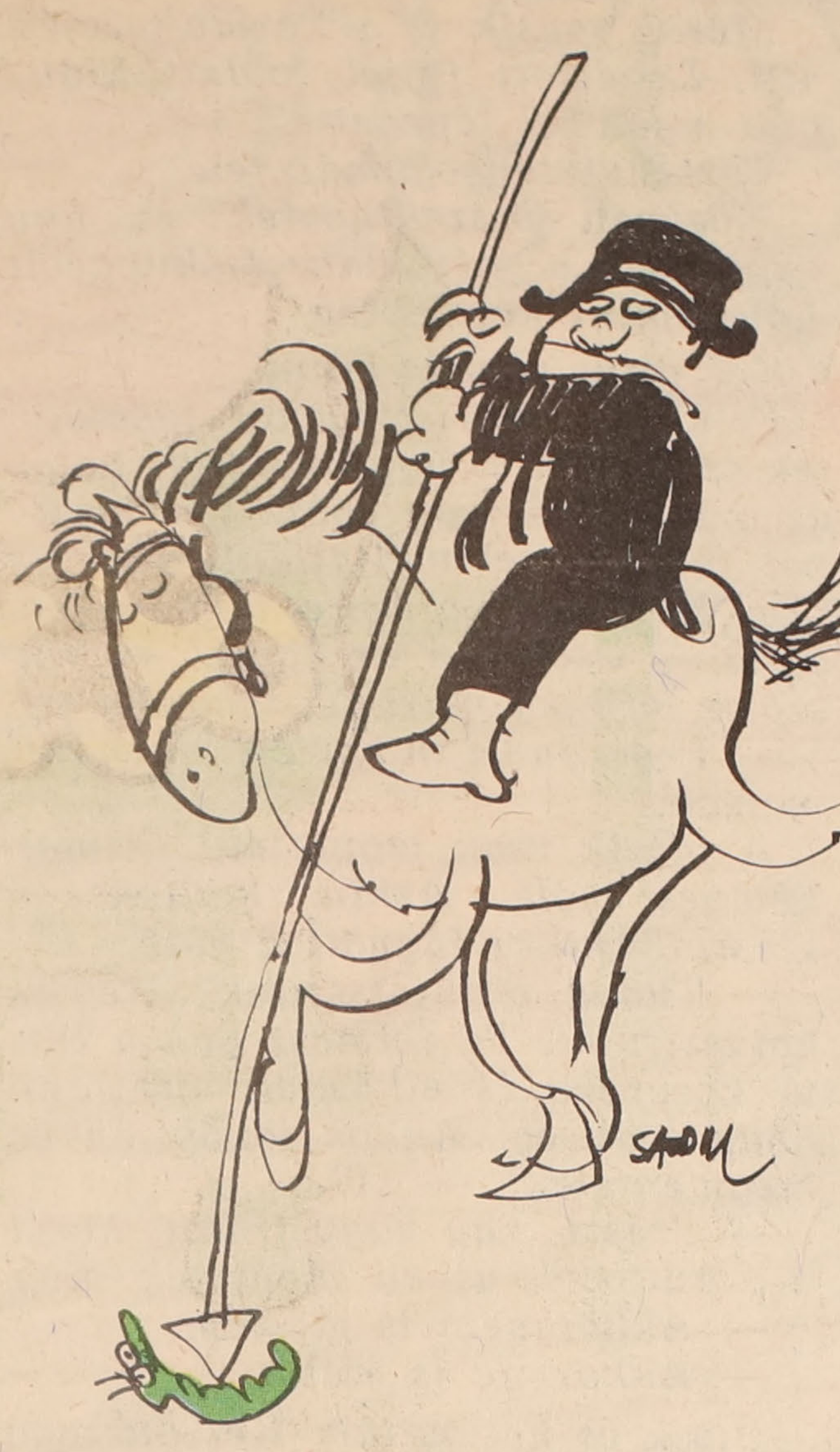

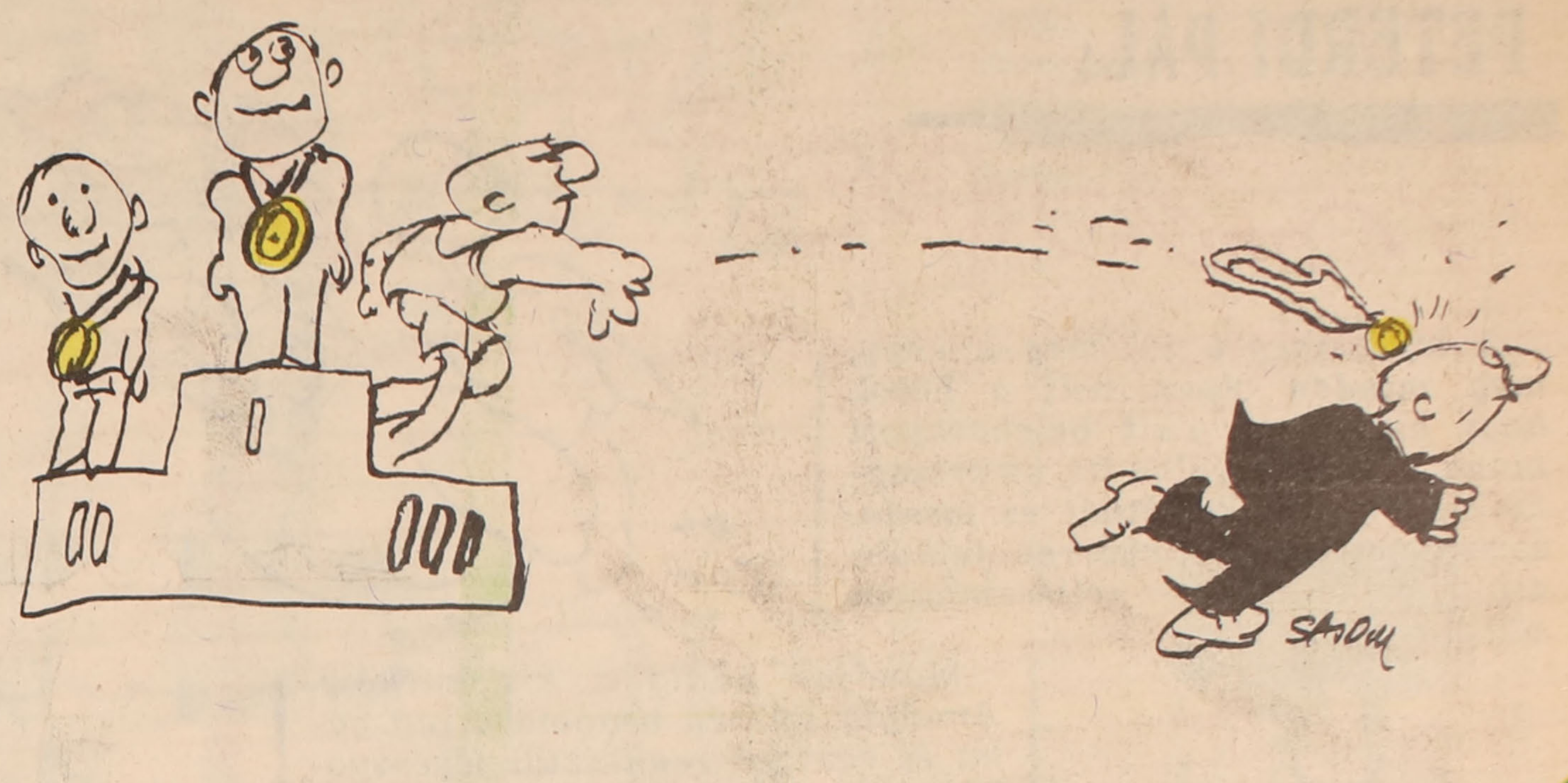

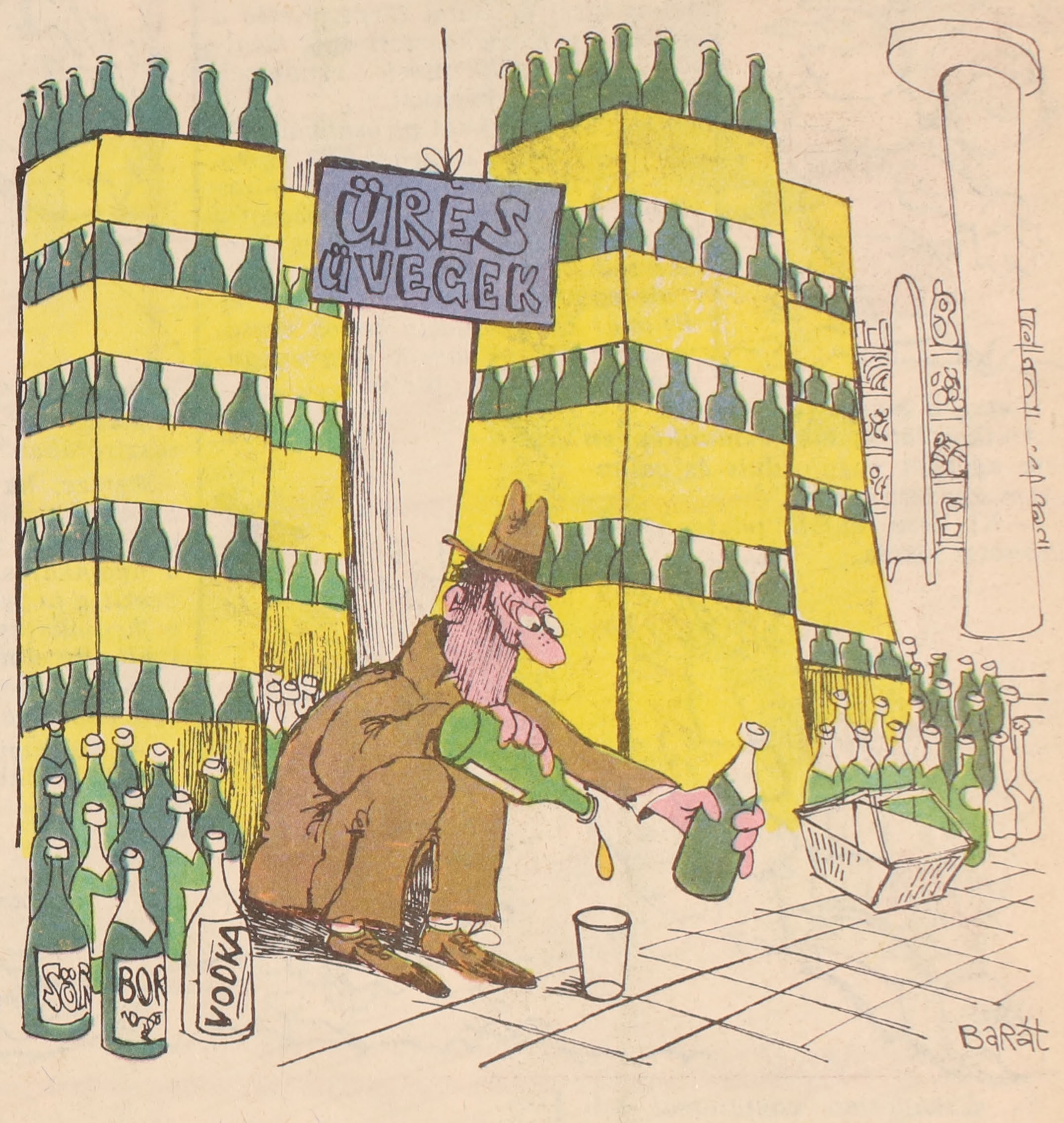
ÜRES ÜVEGEK
SÖR
BOR
VODKA
Barát

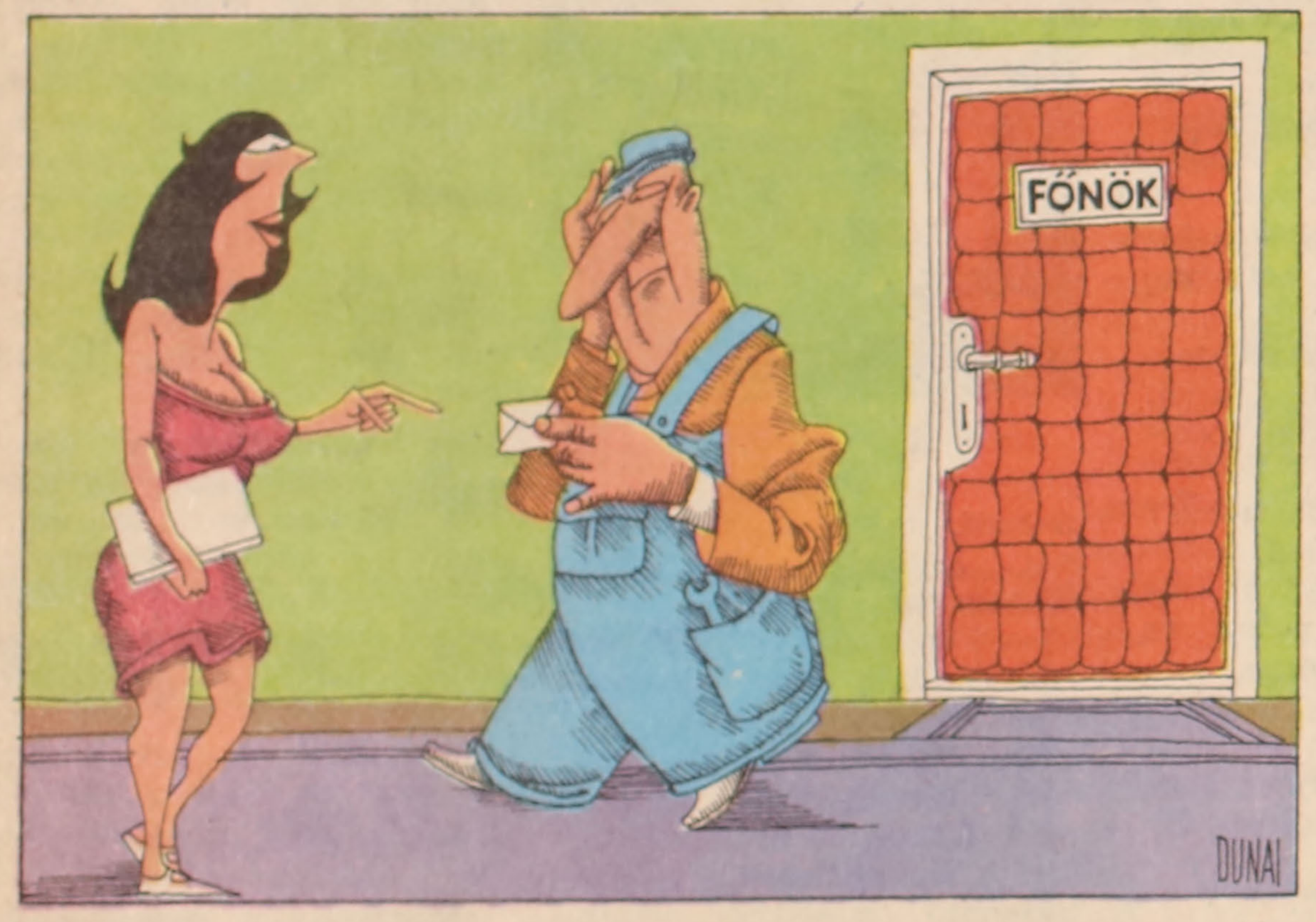
FŐNÖK
DUNAI

– Sanyi bácsi, nehogy elhagyja a fizetési boritékot!

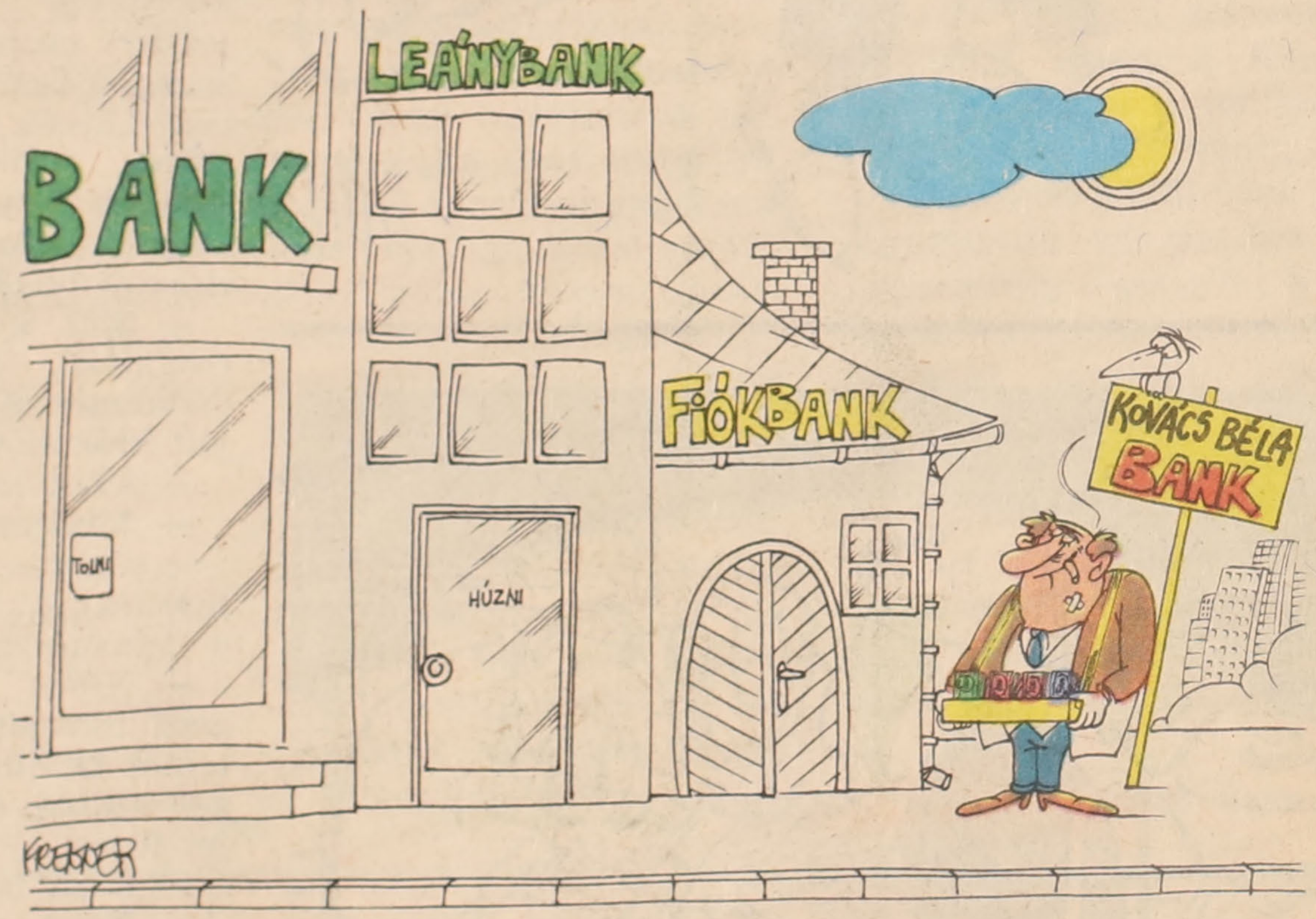
BANK
LEÁNYBANK
FIÓKBANK
KOVÁCS BÉLA BANK
TOLNI
HÚZNI
KRESSER

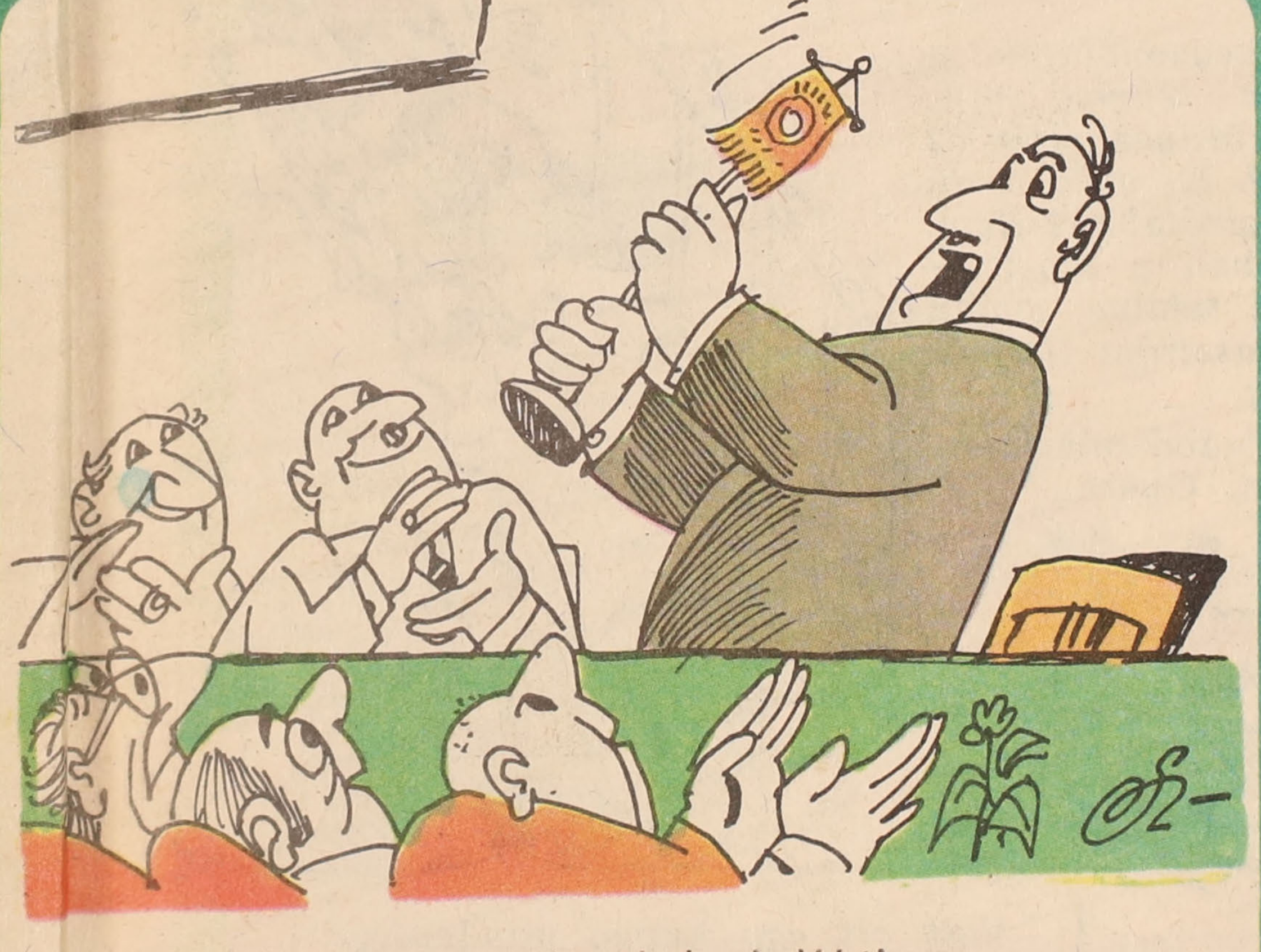

– Előre a nagyobb vándorzászlóért!

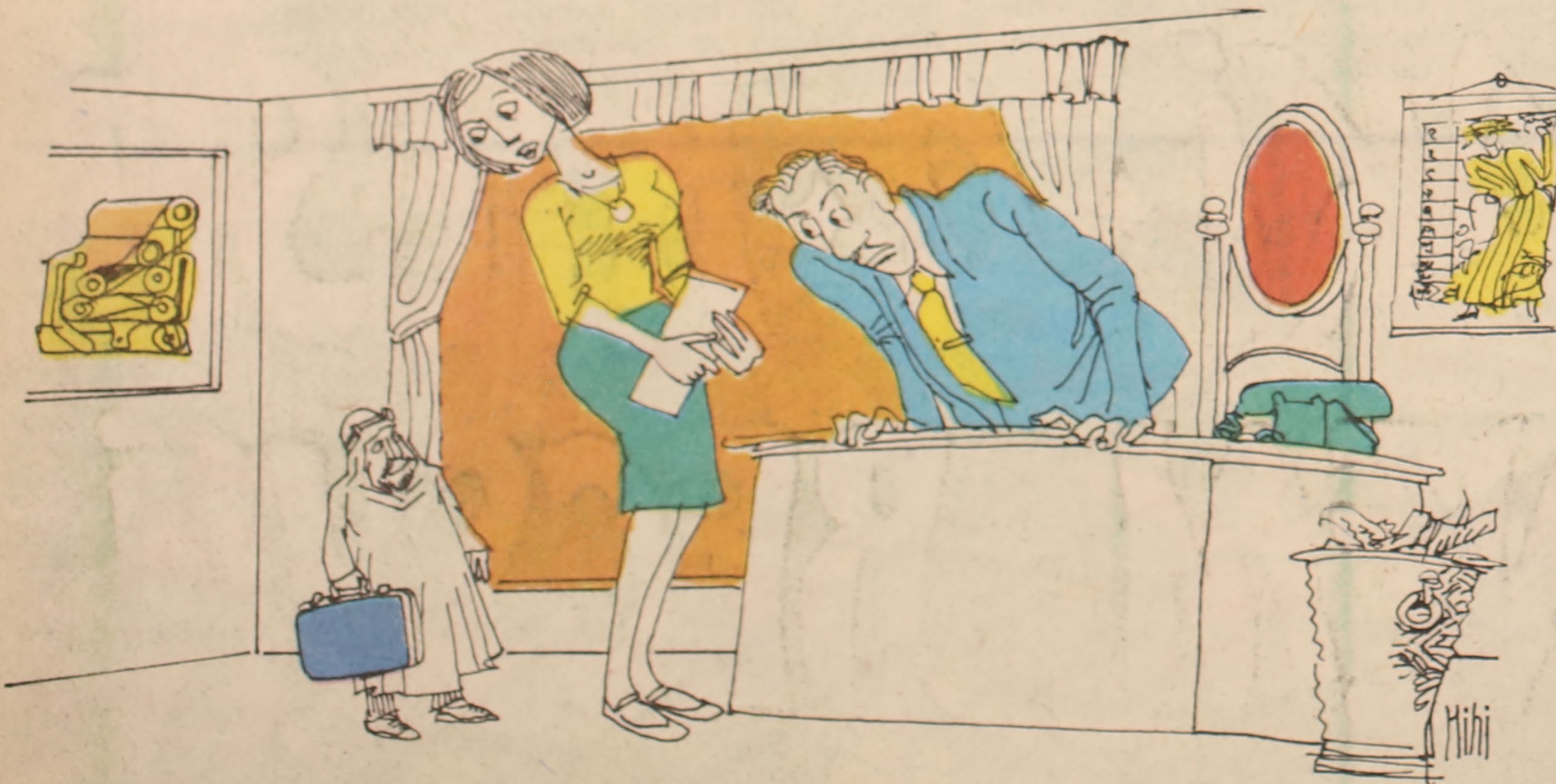

– Nekünk csak egy icipici olajsejk jutott . . .

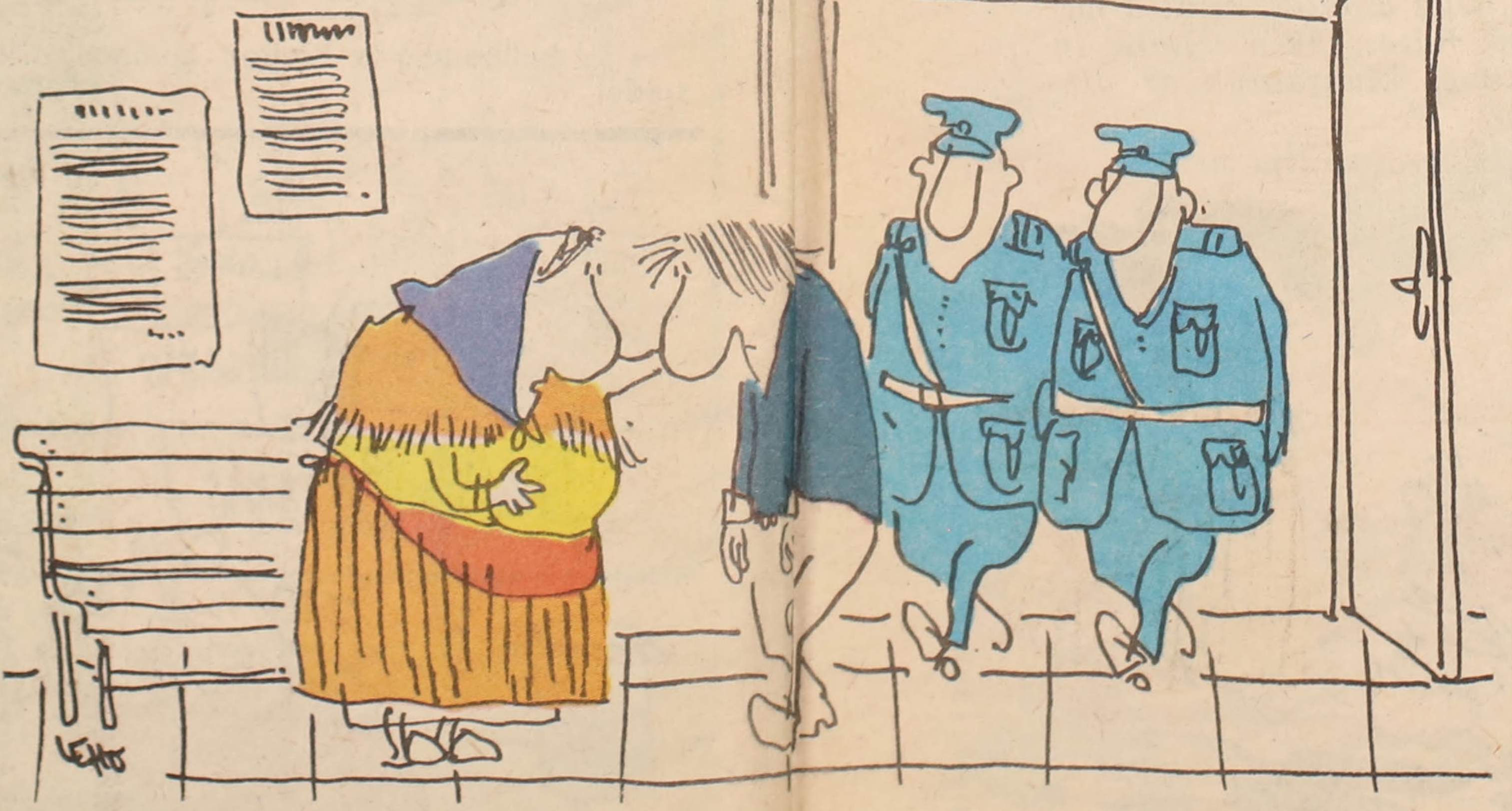

– A bátyáid sem elsőre kaptak tizenöt év fegyházat . . .

PETERDI PÁL:

mindenféle versenyek a hóban

A lejtő, meg a fa, meg a hegy, meg minden olyan volt a hótól, hogy az ember glatt beleharapott volna. Elkezdte volna itt, az országút szélén, a kőkorlátnál és lassan, szisztematikus gyönyörrel felhabzsolta volna az egész teljeszínhabos világot.

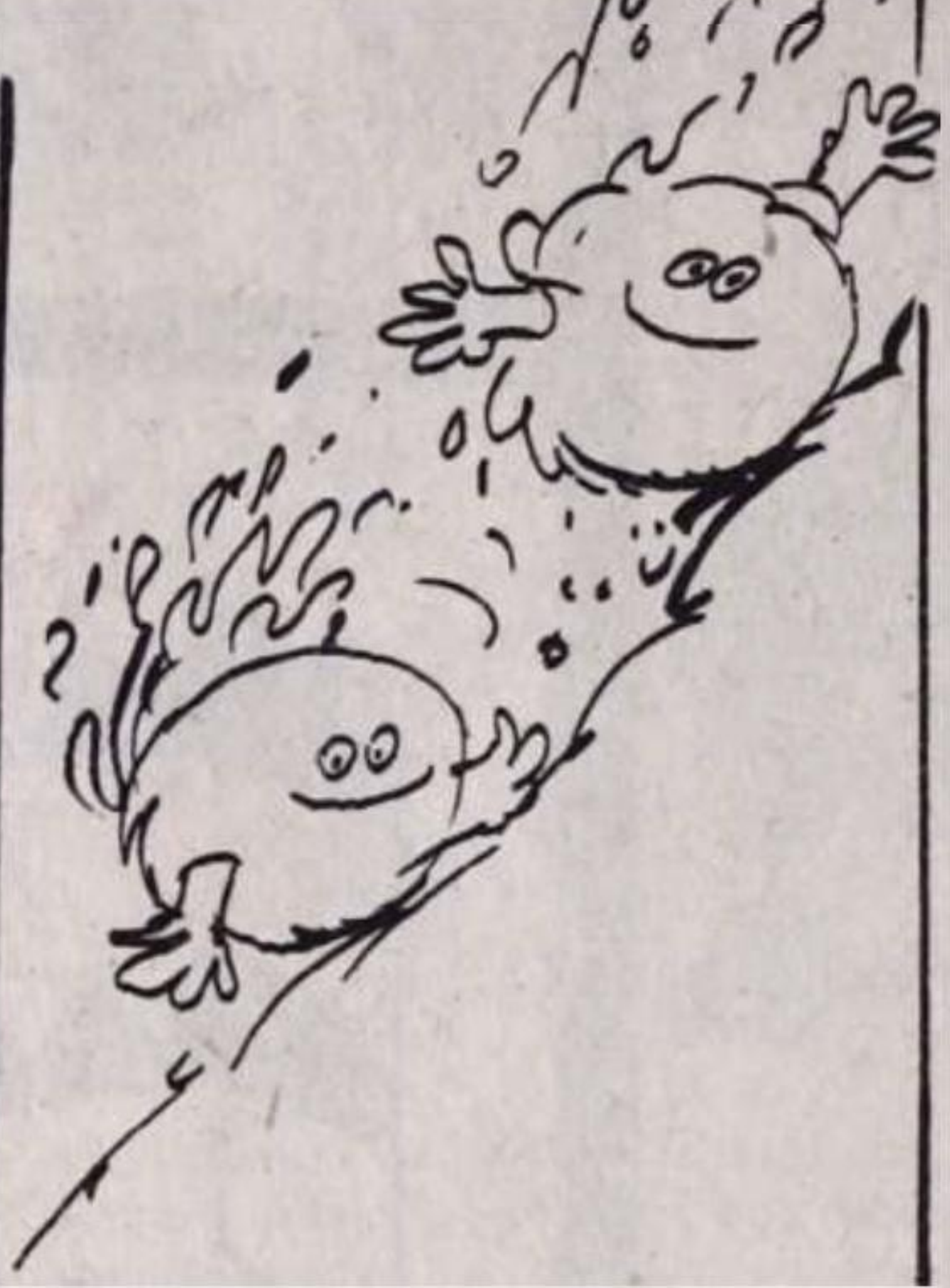

Mondjuk addig a kis kuckóig. Amelyik szintén bedobta a téli gálát és egészen rendkívüli jégcsapokat aggatott az ereszre.

A két srác a lejtőn rohangászott. A térdigérő hóban. Mint két módfelett kicsi és fiatal törpe. Kettő a hétből. Igen, szakasztott úgy, mintha státuscsökkentést rendeztek volna Hófehérkééknél.

De a sapkájuknál pirosabbat még csak elképzelni is nehéz lett volna.

— Ki lesz előbb odafenn? — ordított az egyik és erre vágtatni kezdtek felfelé, a meredeken mackós szökkenésekkel.

Az egyik valamivel előbb ért fel. Ez már az ilyenfajta páros versenyek rendje. A másik meg ugyanannyival később, illetve . . .

Illetve a másik fel sem ért.

Amikor látta; már semmiképpen sem győzhet, megfordult és galoppozni kezdett lefelé.

— Ki lesz előbb odalenn? — üvöltötte vissza.

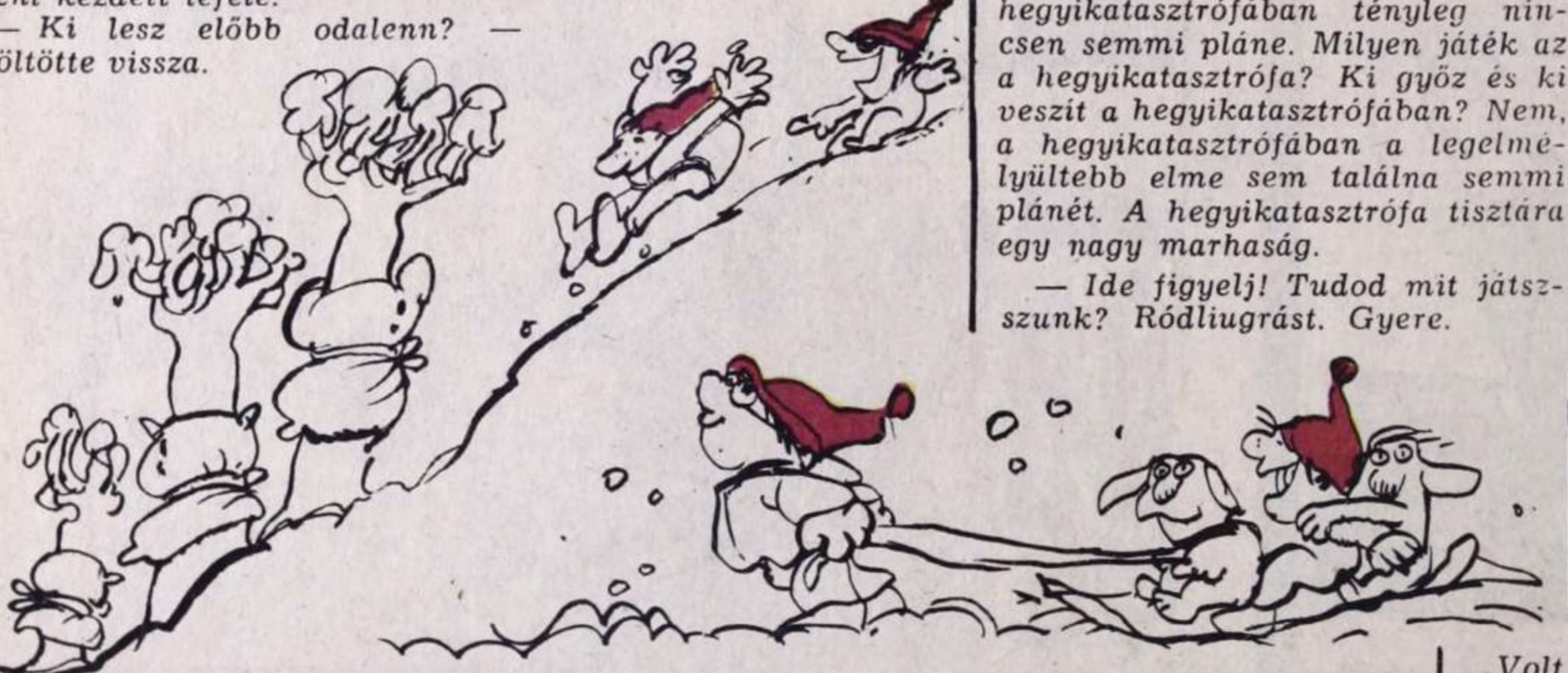

És szakadatlan vágtatással telt egy jó fél óra, ki lesz előbb odafenn és ki lesz előbb odalenn és mindig az egyik volt előbb odafenn és mindig a másik előbb odalenn és mindkettő szentül hitte, hogy a másik cudarul átejti és mind a kettő sejtette azért, hogy — valamiképpen jól van ez így.

Aztán lerogytak a kőkorlátra, ziháltak, az orrukat szívták, s a homlokukról kis gőzoszlop szállt felfelé.

— Füstöl a fejed — kiabált az egyik.

— A tied is.

— Fogadjunk, hogy az enyém jobban füstöl.

— Fogadjunk, hogy az enyém füstöl jobban.

Amelyiknek elöl két foga hiányzott, csak legyintett erre. Ő már hétéves volt. Felugrott a kőkorlát tetejére és karját széttárva, egyensúlyozni kezdett.

— Fogadjunk, hogy te még csak egy lépést sem bírnál tenni ezen a kövön.

— Fogadjunk, hogy bírnék.

— Nem bírnál.

— Bírnék.

Már a másik is a korlát tetején állt. Lehajtott fejjel, oldalt kidugott nyelvvel lépegettek.

Történetesen egymás felé.

Középen összeütköztek és úgy zuhantak a kétoldalt felkupacolt hóba, mint két lavina.

Két piros sapkás lavina.

Felültek, hókristályokat tüsszögtek szerteszét és úgy nevettek, hogy az országútról egy egész verébcsapat röppent fel méltatlankodva.

— Nem vettem észre, hogy felém jössz — üvöltötte az egyik. — Mit szólsz, milyen marha vagyok?

— Fogadjunk, hogy én marhább vagyok.

A másik csak legyintett. Ő már hétéves volt. Aztán leültek és szempillájukra fagyott a hólé.

— Tudod mit játsszunk? Hegyikatasztrófát. Te felmész oda a lejtő közepére és elkezdesz ordítani, hogy segítség. Akkor jövök én és megmentelek.

— Frászt. Egy nagy frászt. Majd te orditozol, és én mentelek meg.

— Akkor nem is játszom.

— Akkor ne is játssz.

Ültek és hallgattak. Két duzzogó piros sapkás. Már nem is füstölt a fejük.

— Ide figyelj — mondta végül az, amelyik már hétéves volt. — A hegyikatasztrófa marhaság. Mi abban a pláne? Mi a pláne egy hegyikatasztrófában?

Persze, ha jól meggondoljuk: a hegyikatasztrófában tényleg nincsen semmi pláne. Milyen játék az a hegyikatasztrófa? Ki győz és ki veszít a hegyikatasztrófában? Nem, a hegyikatasztrófában a legelmélyültebb elme sem találna semmi plánét. A hegyikatasztrófa tisztára egy nagy marhaság.

— Ide figyelj! Tudod mit játszszunk? Ródliugrást. Gyere.

Volt ott egy kupac mindenféle bontási anyag. Görbe és lyukas csövek, fél téglák. Az, amelyik már hétéves volt, kirúgdosott egy odafagyott fürdőszobacsempét.

— Ez lesz a ródli. Látod, ez a fele fényes. Úgy csúszik, mint a hajderménkű. Rátesszük a lejtőre, rákucorgunk és kiugratunk az útra. Ső vagyok.

A havas hegyek protokollja nem ismer tréfát.

Csúsztak, ugrattak, visítoztak, elharapták a nyelvüket.

Egy autó az utolsó pillanatban fékezett. A farát eldobta és nagy, buta ívet csinált, majd keresztbe állt a havas úton.

A sofőr nehézlovassági káromkodások közepette kászálódott ki a volán mellől.

Akkor már a kis kulipintyó mellett álltak. Egy-egy jégcsappal a szájukban.

Újra versenyeztek.

Ki tudja magát hamarabb felszopni az ereszig.

Rajzok: Sajdik Ferenc

DECIBEL

Fülöp,
Brenner,
Dallos,
Sajdik,
Balázs-Piri,
Hegedűs

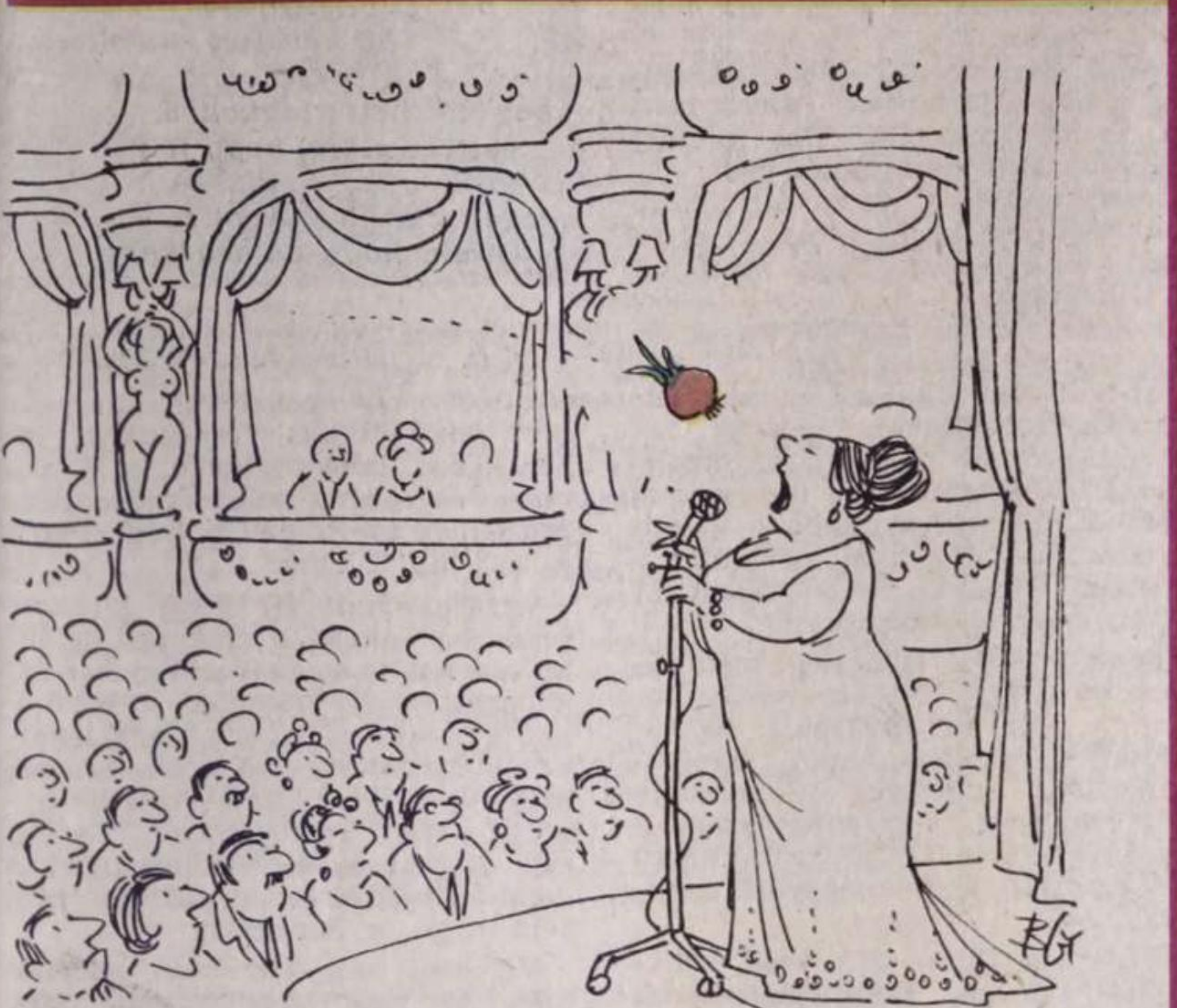

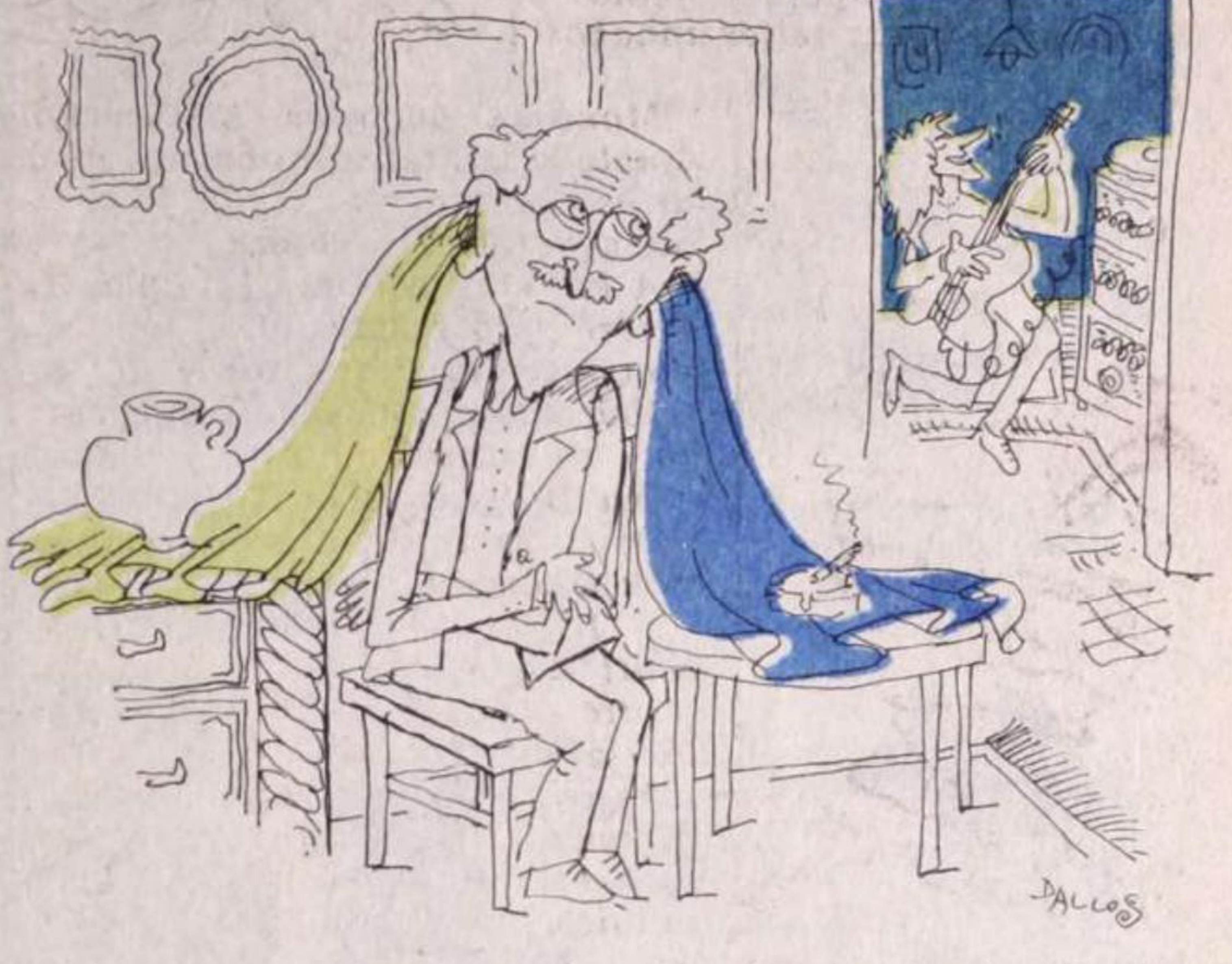

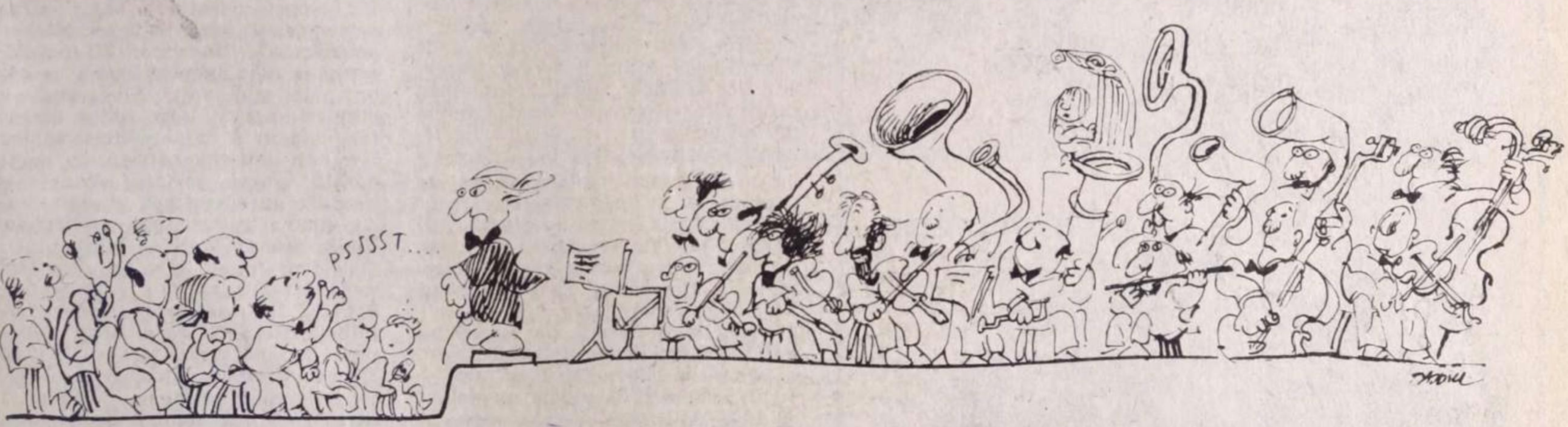
PSSSST....
SAJDIK

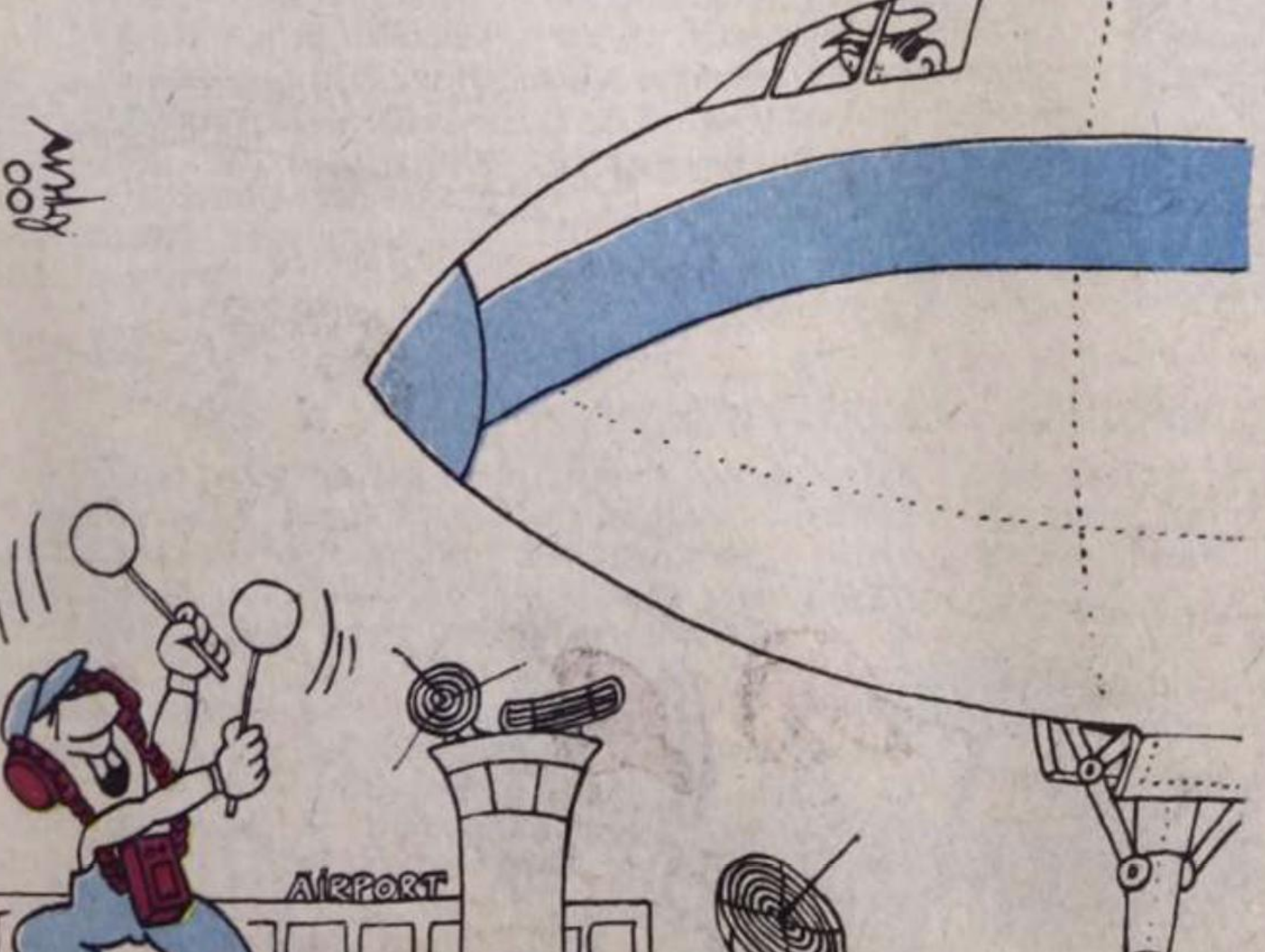

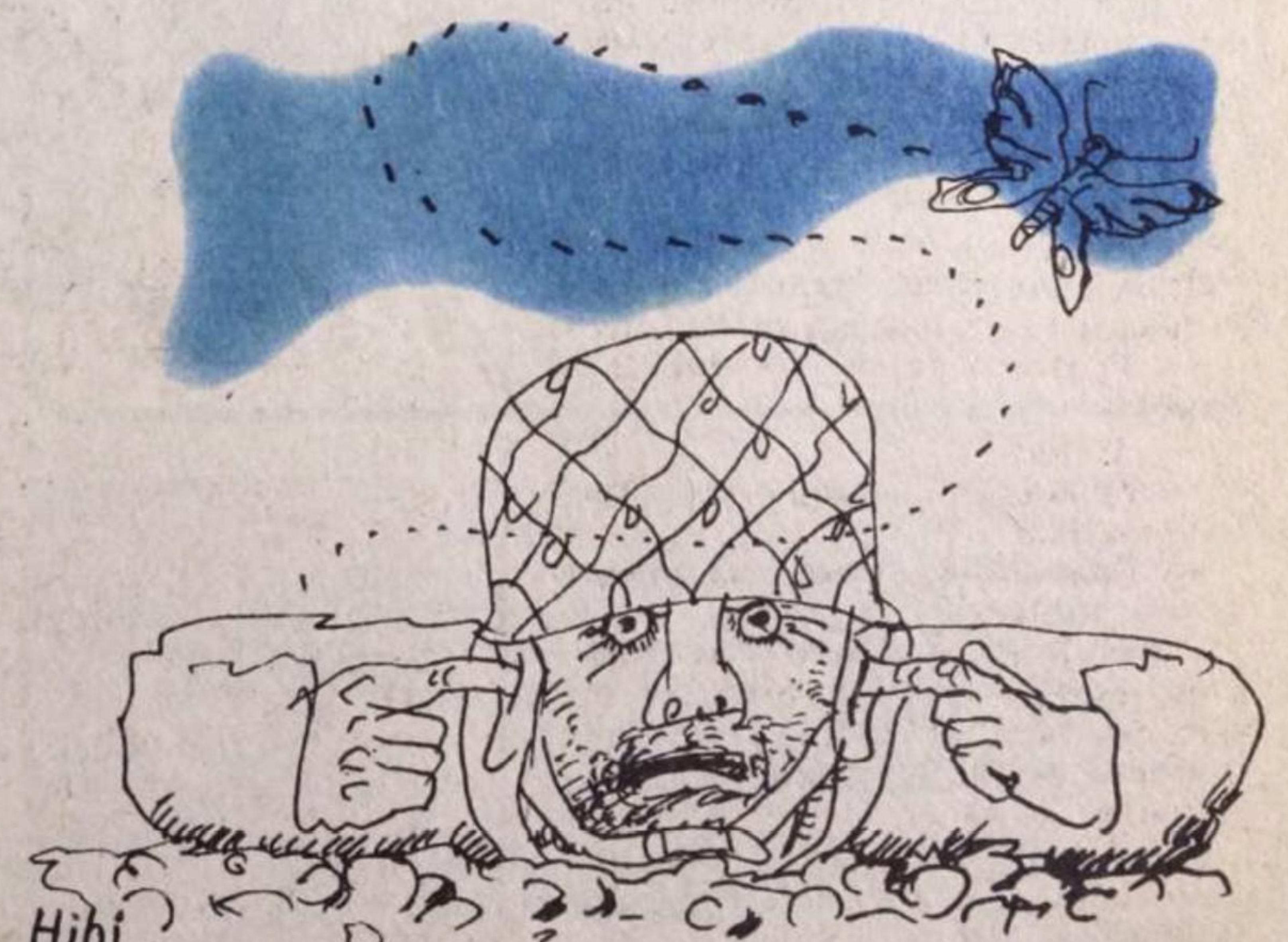

ENDRŐDI ISTVÁN:

MAI AESOPUSI MESÉK

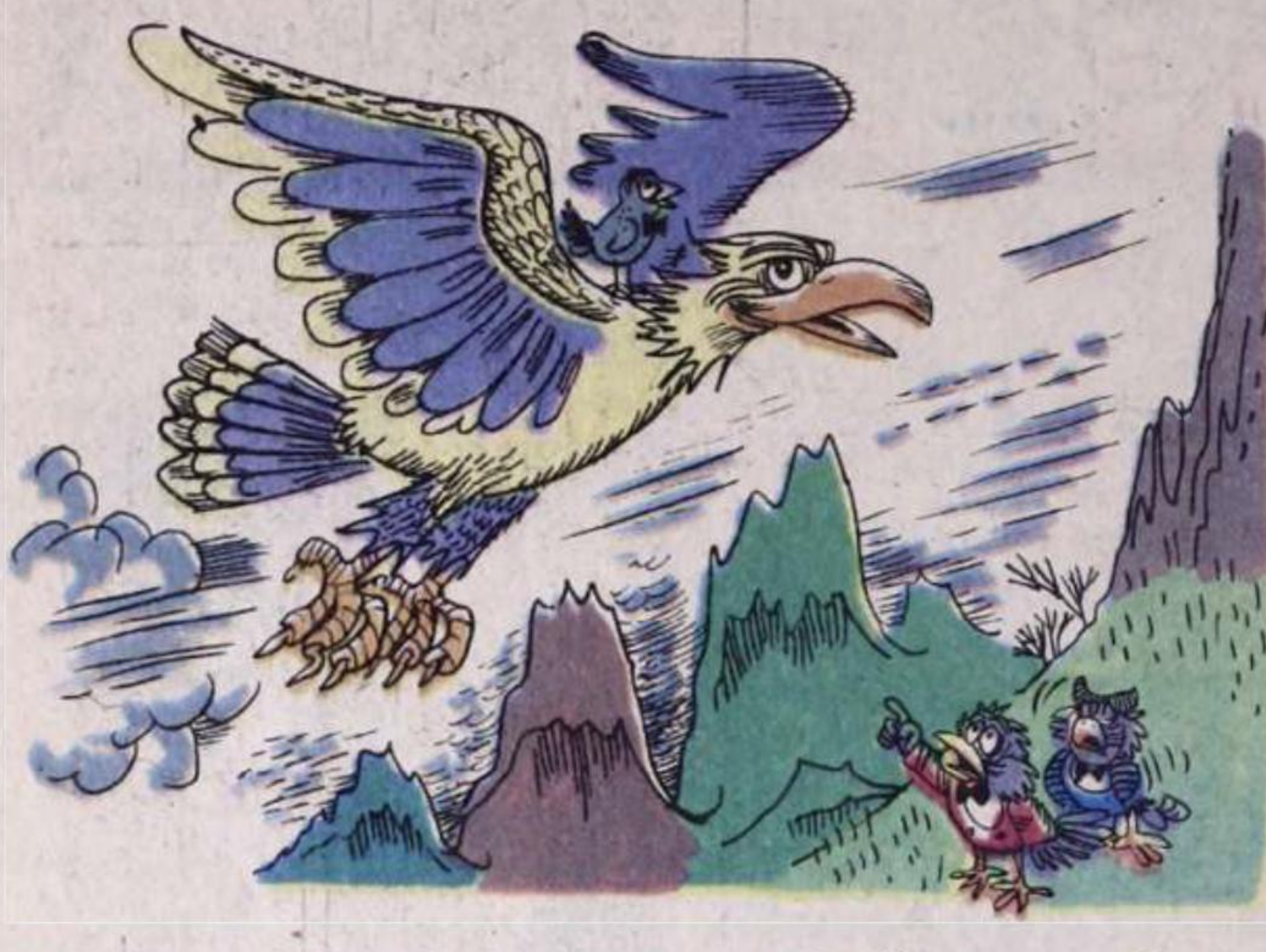

– Ez a sas akármilyen magasra emelkedik, ezt a szürke verebet mindig viszi magával.

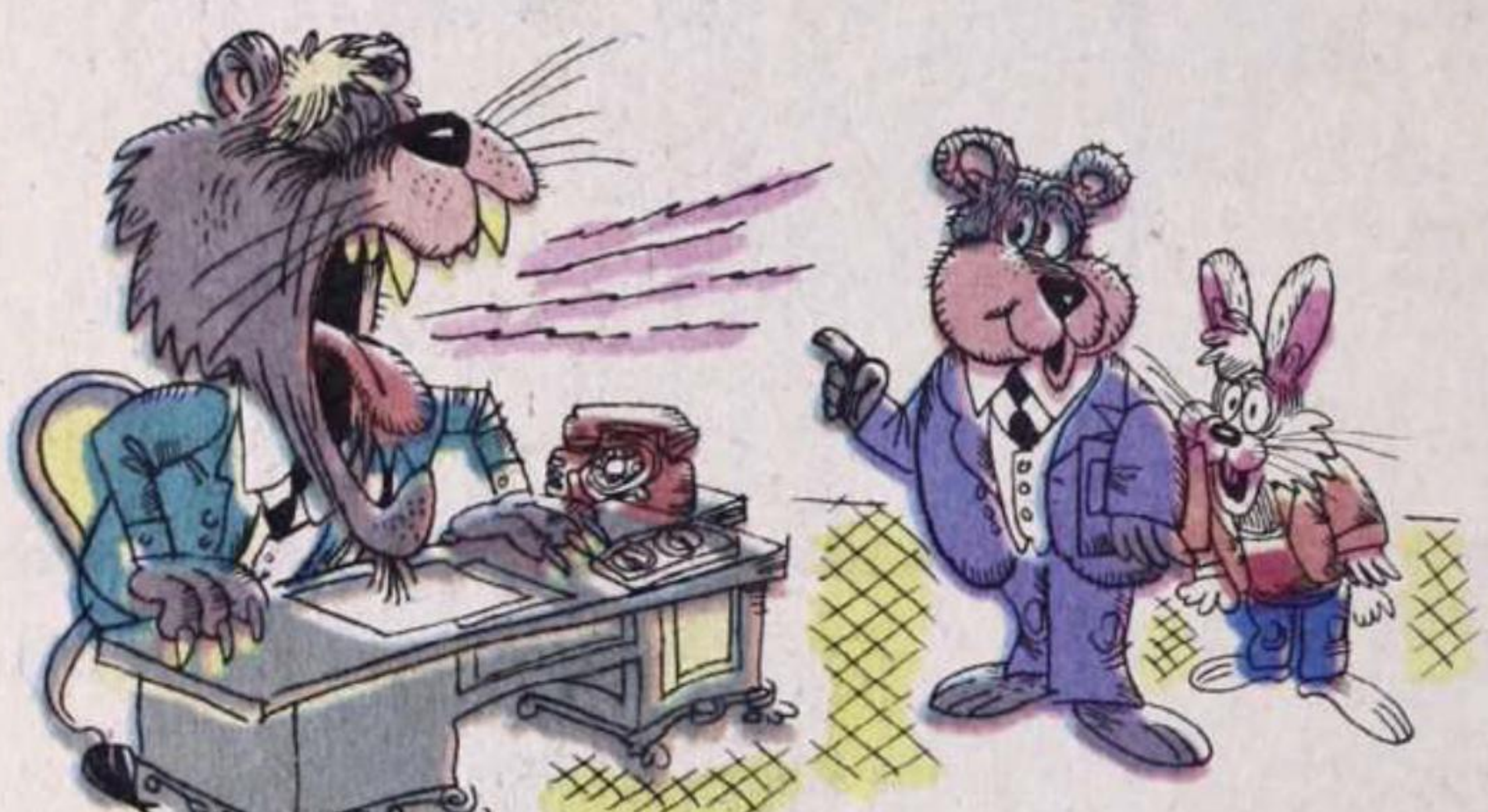

– Még mindig csak ordítani tud, ahelyett, hogy a Basic nyelvet tanulná!

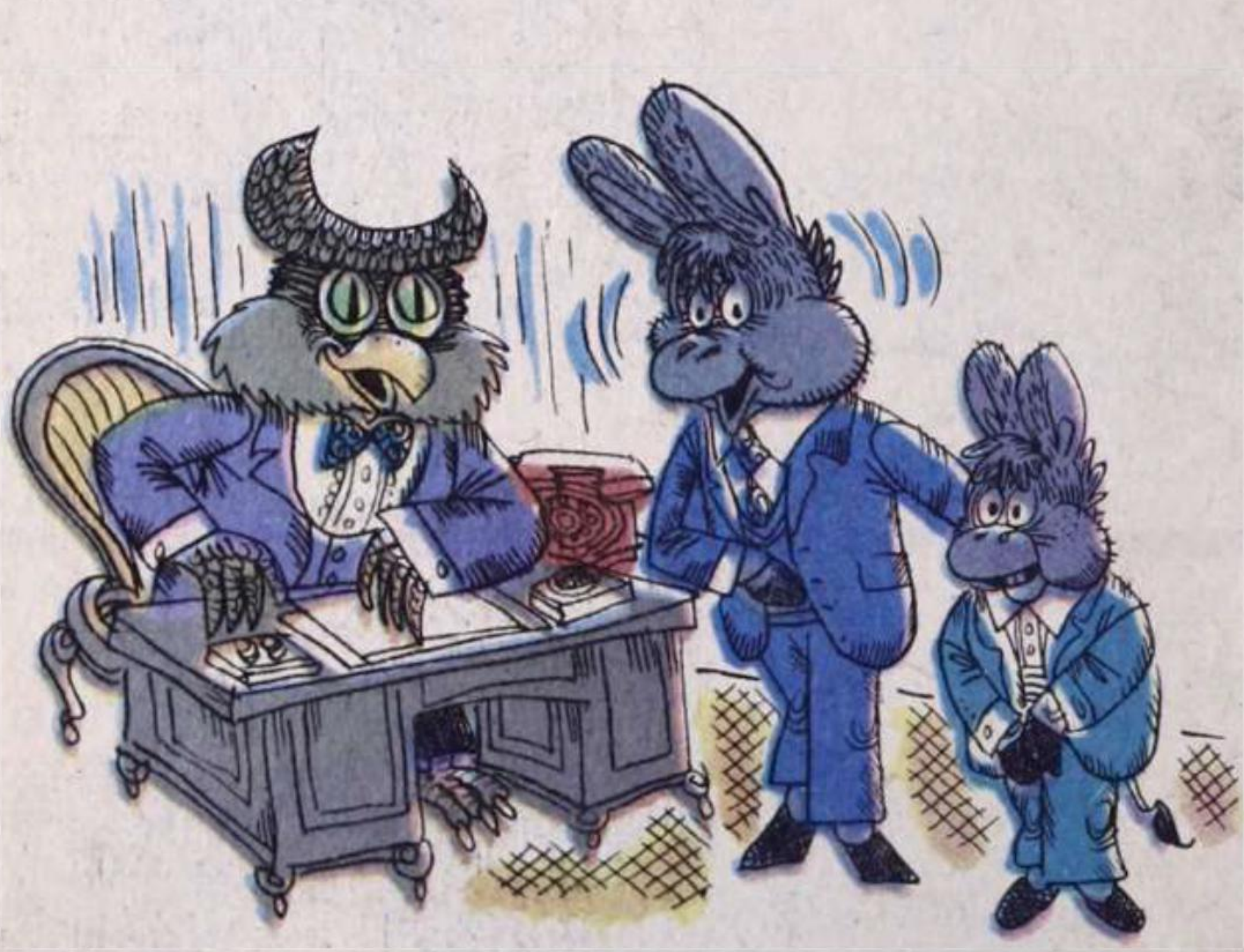

– Professzor úr, nem leszek hálátlan, ha a kis csacsikámat bejuttatja a ló-fakultásra.

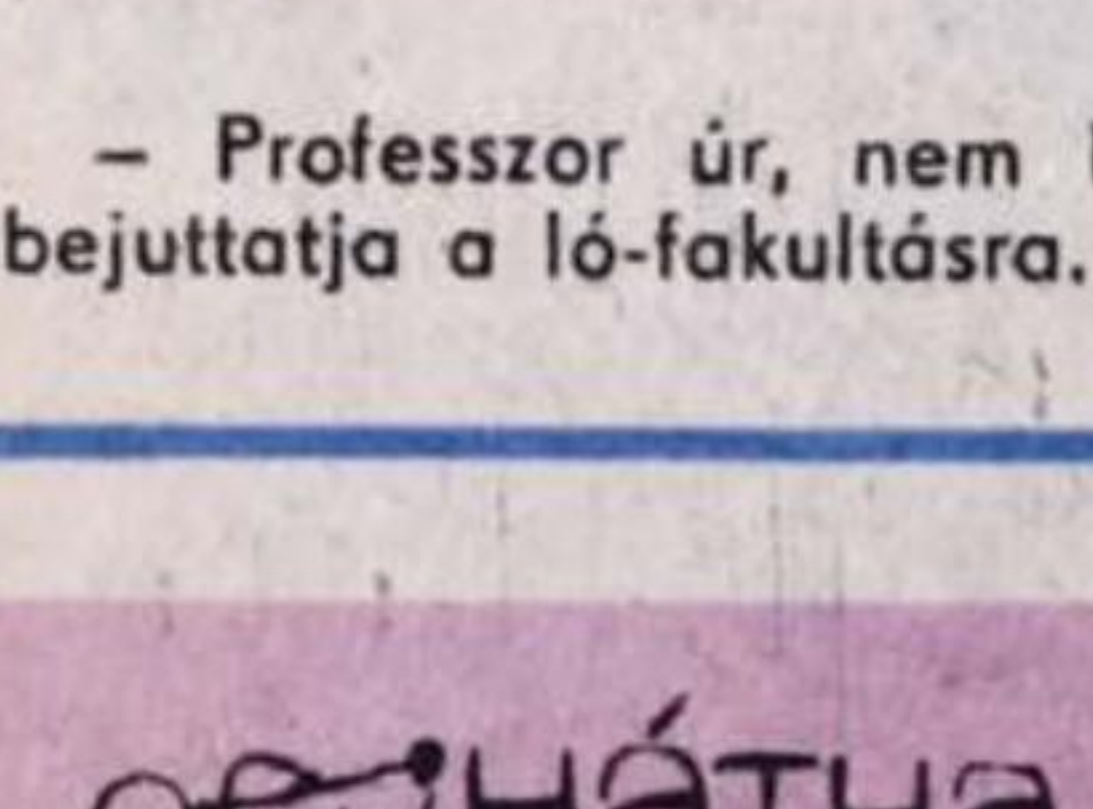

— Mit tesz ön, uram, a környezetvédelemért?

— A használt villamos- és autóbuszjegyeket sohasem dobom el, hanem mindig többször felhasználom.

•

A 17 éves Izabellának gyereke születik.

— Szép gyerek — mondja a szülésznő —. Nagyon okosan tekint a világba.

— Hát persze. Nyolc hónapig járt velem a gimnáziumba.

MEKKORA GENERÁCIÓ?

Irodalmi hetilapunk hasábjain ádáz vita zajlott. A kesudió-ügy óta ilyen még nem volt. Nagy-e a Nagy Generáció, s járt-e a Vigyázó Ferenc utcában? Úgy néz ki, mintha az egész nemzet ezen morfondírozna. Végigjártam hát azt a néhány embert a harmincas-negyvenes korosztályból, aki még nem szólt hozzá a vitához.

Papp Gerzson (37 éves) kocsikísérő: Hogy jártam-e? Miért pont ott ne jártam volna? Én minden csajt hazakísértem akkoriban. Ha jól emlékszem, a Vicus ott lakott. Háromszor végigsmároltuk az egész utcát. Valahonnan zene szűrődött ki állandóan.

Hóman Szekfű Ede (39 éves) filosz: Természetesen, nem. A Lukács-tanítványokkal mi be sem tettük oda a lábunkat. Csak az Ontológiát bújtuk. Néha a gazdaságfilozófiai kéziratokat is, valami Marxtól. Ferencben csak a Tőkeit ismerem. Ő meg nem kultiválta a Beatlest. Csak az ázsiai termelési módot, meg a Rollingot.

Tulaj Piroska (40 éves) manikűrös: Persze, ott is jártam. Ott lakott a Horváth nagysád, házhoz jártam a körmeit ápolni. Emlékszem 1968. augusztus 21-én kellemes nap volt. Úgy megvágtam a rozsdás ollómmal a Horváth nagysád kisujját, hogy meggyűlt a bajom.

Eszterbaj Emil (36 éves) TMK-lakatos: Lehet, hogy jártam. A fene tudja. Arra emlékszem, hogy a hatvanas évek első felében még volt Inota szelet, meg a Mitugrász csoki. Nem beszélve a domború Melódiáról, arról az omlós nápolyis csokiról, ami baromi drága volt: három-négy froncsit is elkértek érte. De jó idők voltak. Most meg cukorbeteg vagyok, nem ehetek édességet.

Sramli Mariska (38 éves) rendész: Jó nagy frászt kaptam abban az utcában, mert apám meglátta, hogy cigizek. Tudja, mivel kezdtem? Szopókás Sellővel, két forint volt egy csomag. Aztán jött a rövid Mátra, majd a Harmónia. A trafikokban két-három, vagy akár egy szál cigit is lehetett kapni, kis zacskókba adták. Finom illatos volt a Tulipán, a kék és a piros Daru, az aranyvégű Budavár. És mikor megjelent az első füstszűrős Fecske, egészen megvadultunk az örömtől. Azt hittük, már beértük a Nyugatot.

Turcsi Huba (40 éves) szűcs: Odajártam csörögni. Tudja az úr, hogyan festettem én? Nem ám ecsettel vagy pemzlivel. Hegyesorrú fekete csuka, trapézgatya, fehér garbó, kétsoros zakó. A Sankó meg a Liversing volt a kedvencem. Most meg az Adidas, a Buda Penta és a Club Tihany.

Vermes Géza (37 éves) kirakatrendező: Nekem a szomszéd jelentette a hatvanas éveket. Egyszer átkopogott, hogy lelőtték a Kennedyt, aztán becsöngetett, hogy leváltották Hruscsovot. Később beszólt, hogy kitört az arab—izraeli háború, aztán még többször beszólt egy évtized alatt. Nekünk ugyanis nem volt tévénk, a rádiónk meg nem fogta a Soroksárt.

Velencei Mór (38 éves) adóellenőr: Az tuti, hogy baromi nagy generáció voltunk. Kiharcoltuk a hosszú haj és a farmer jogát, a hülye fiam meg kopaszon jár, nullás géppel nyíratja a haját, sárga selyemgatyát hord, az egyik fülében aranykarika. Undorító! Mi harcoltunk az iskolaköpeny ellen is, de ez hiábavaló volt. Elvégeztük a gimnáziumot 5+1-en, azóta konyítok valamit a darálójavításhoz. Ezt tanultuk heti egy napban, én mákdaráló szakra jártam. Aztán elkezdtük az egyetemet, s azóta ímmel-ámmal mászkálunk a világban. Tudja miért? Mert a fiaink nullás géppel nyíratják fel a hajukat. Hát ezért küzdöttünk mi, a Nagy Generáció. Érdemes volt? Ezekért? A fülbevalósokért? Ez a Nagy Generáció csődje. Akár járt a Vigyázó Ferenc utcában, akár nem. Méghogy nullás géppel felnyírni?! Ezért nem szeretem a nyolcvanas éveket.

Majláth László

BEKÖTŐÚT

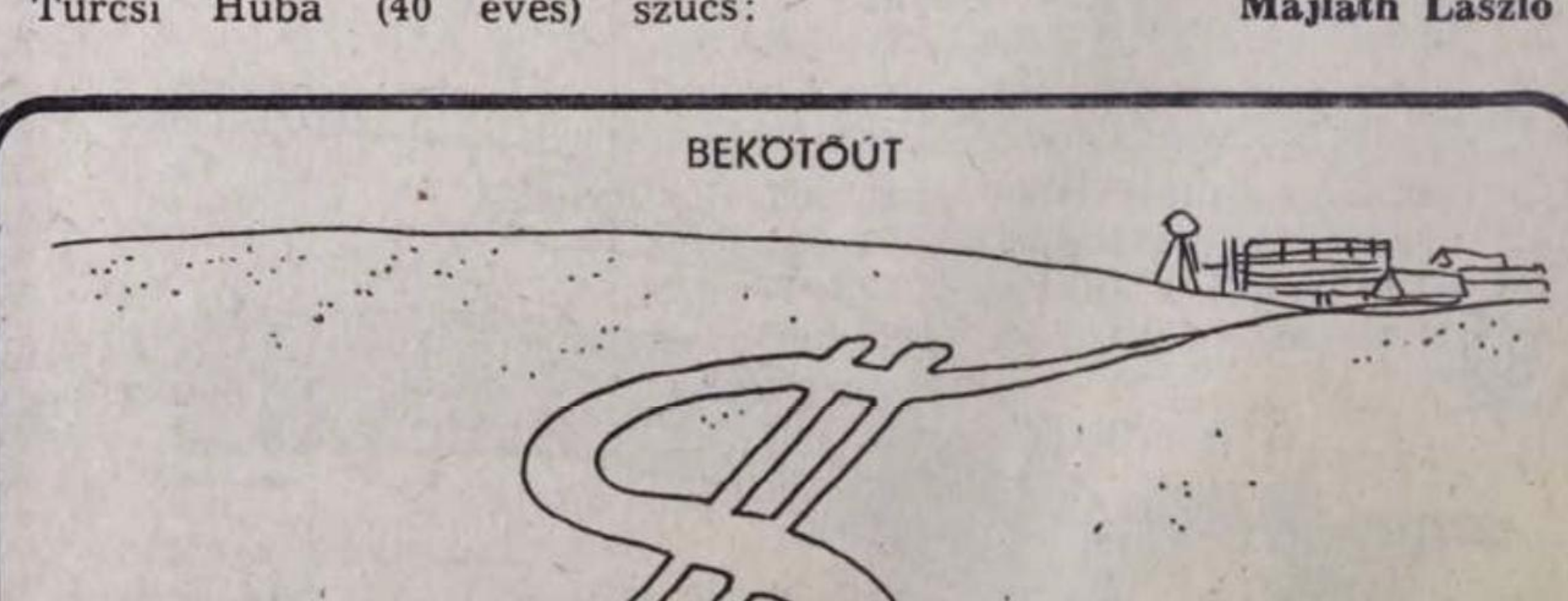

– Sejtettem, hogy ezek az alsócsempeiek nyugatiakkal kooperálnak!

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: KISS-posztereket; — Öreg néne őzikéje c. könyvet Lukáts Kató rajzaival; — Saláta Sára c. könyvet és az Óvodások verseskönyvét; — Használható magnót, ajándékba; — Működőképes Normál 8-as filmvetítőt; — Medve Zoltán: Orosz nyelvtan gyakorlókönyvet; — Hexasakk-készletet; — Moldova György és Robert Merle könyveit; — 9 éves fiúra és 2 éves kislányra való ruhákat; — Gyermekjátékokat; — Zalatnay Sarolta: Nem vagyok én apáca c. könyvét; — 3 éves kislányra téli, 2 éves kislányra nyári holmikat.

KÍNÁLNAK: Siemens stereo ikermagnót érvényes jótállással; — Kéttűágyas Neumann kötőgépet, állvánnyal, kézi orsózóval; — A Ludas Matyi bekötött évfolyamait 1958-tól; — A Ludas Magazin és a Ludas Évkönyv bekötött példányait a megjelenéstől napjainkig; — A sárgafedelű Olcsó Könyvtár sorozat köteteit; — Salamon Béla: Szódásüveg és környéke, Egon Erwin Kisch: Ugrás a túlsó féltekére és Anna Seghers: A bitófán csillog a napfény c. könyveit.

CSERÉLNEK: Külföldi együttesek postereit KISS-poszterre; — Videoton tévéjátékot fejhallgatóra; — Kéttűágyas Neumann kötőgépet, állvánnyal, kézi orsózóval használt színes tévére vagy márkás sztereo kazettás magnóra; — Régi, használható NDK mosógépet, 120 l-es hűtőszekrényt, Ónémet, kétajtós, liliomos faragású keményfa szekrényt NDK Komet kis háztartási gépre, csillárra, előszobatükörre vagy műtárgyra; — A Ludas Matyi példányait 1958-tól bekötve, a Ludas Magazin és a Ludas Évkönyv példányait bekötve a megjelenéstől napjainkig, bélyeggyűjteményre; — Amerikai divatlapokat, divatházkatalógusokat medicinrollerre; — Egészhegedűt tokkal, vonóval kétsúlyos ingaórára vagy bronz asztali órára; — J 24-es távirányítós diavetítőt 10 db, félliteres, lehetőleg színes, eredeti ónfejű szódásüvegre; — Kétméteres pálmát és ugyanakkora fikuszt bármilyen, még használható cimbalomra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335—718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

ELNÉZÉST KÉRNEK

Az ez évi 2. számunkban „Fájdalomdíj" címmel megjelent olvasói levélre panaszosunk az alábbi választ kapta az Express Utazási Irodától:

„A Miskolci Ifjúsági Napokon rendezett tombola egyik díjaként miskolci irodánk egy utazási lehetőséget ajánlott fel 10 000,—Ft értékben az Sk-6 pozíciószámú Barátságvonatra Kijev—Moszkva—Leningrád útvonalon. Hangsúlyozni kívánom, hogy utazási lehetőséget, mely készpénzre nem váltható, erről a KISZ Bizottságot is tájékoztattuk.

Miskolci irodánk tájékoztatása szerint Ön több esetben a készpénz kifizetésének lehetőséget kérte és csak később döntött utazási szándékáról. Az út részvételi díja: 9430,— Ft volt. A különbözetet az 570,— Ft-ot 1987 folyamán egy másik, Ön által kiválasztott programunk részvételi díjából leszámítjuk.

A 4400,— Ft részvételi díjat azok az utasok fizették, akiket a KISZ társadalmi munkájuk elismeréseként jutalmazott.

A különvonat eredetileg Debrecenből indult volna, de utasaink kényelmét figyelembe véve kértünk módosítást a MÁV-tól az indulási helyre. Az indulás előtti héten kaptak igenlő választ, ezért értesítették ki későn az utasokat. Tekintettel arra, hogy Ön személyesen járt bent az irodában, nem küldték ki az értesítést. Ezért a mulasztásért elnézését kérjük.

Miskolci irodánk pénzügyi csoportja nem a megfelelő helyre könyvelte el a „felajánló levél" alapján a részvételi díjat, ezért küldték ki tévedésből Önnek a fizetési felszólítást.

A hibáért kirendeltségvezetőnk figyelmeztetésben részesítette az ügyintézőt.

Dr. Mittner Lajos
jogi és igazgatási ov.

TÜCSÖK és BOGÁR

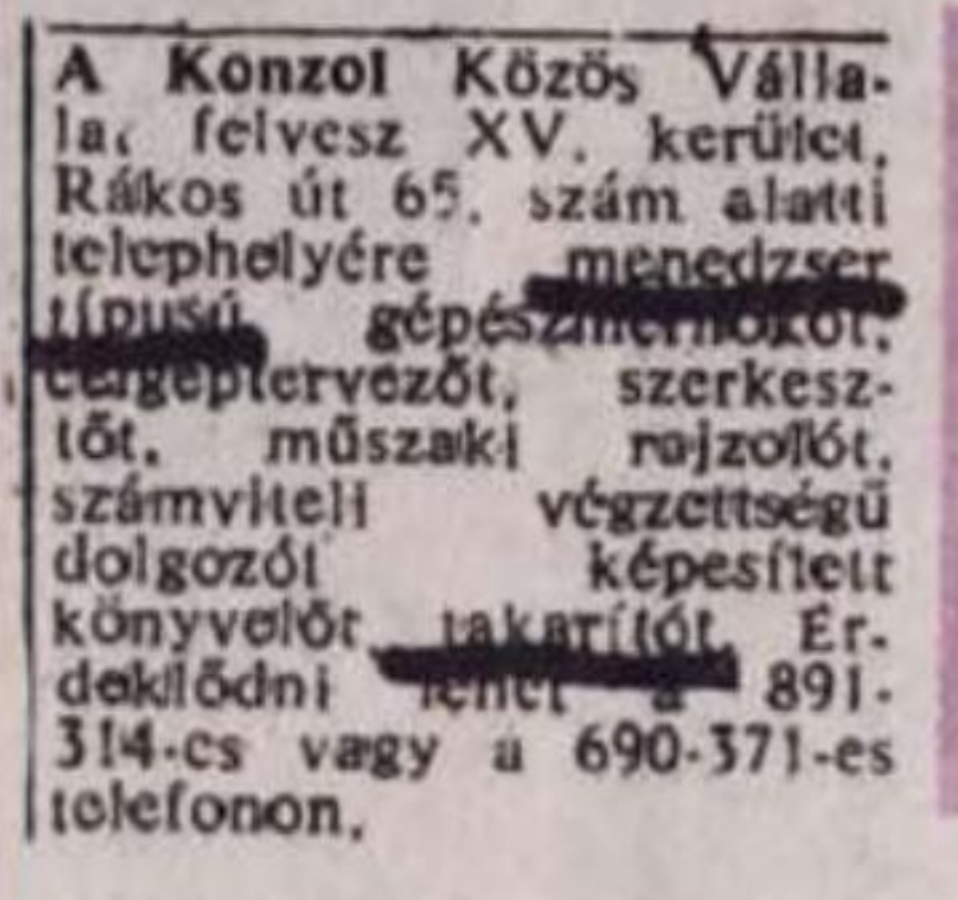

A Konzol Közös Vállalat felvesz XV. kerületi, Rákos út 65. szám alatti telephelyére menedzser típusú gépészmérnököt, célgéptervezőt, szerkesztőt, műszaki rajzolót, számviteli végzettségű dolgozót képesített könyvelőt takarítót. Érdeklődni lehet a 891-314-es vagy a 690-371-es telefonon.

Ha ettől sem jön egyenesbe a gazdasági életünk...

(A Népszabadságban lelte F. G.)

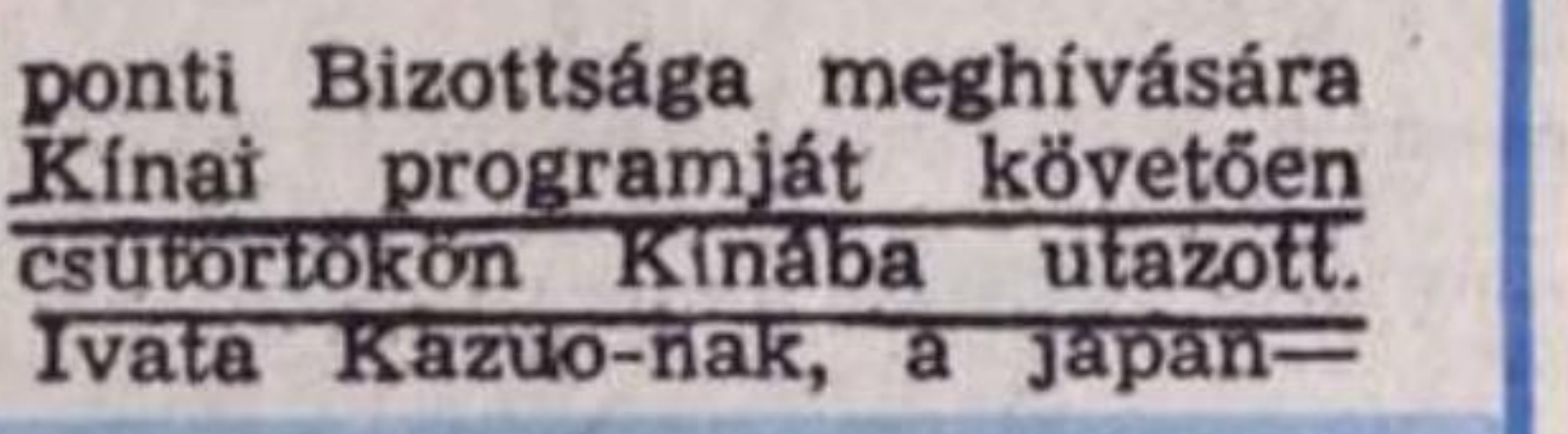

ponti Bizottsága meghívására Kínai programját követően csütörtökön Kínába utazott. Ivata Kazuo-nak, a japán—

Kell egy kis változatosság!

(A Zalai Hírlapból nyírta Takács Gábor, zalaegerszegi olvasónk)

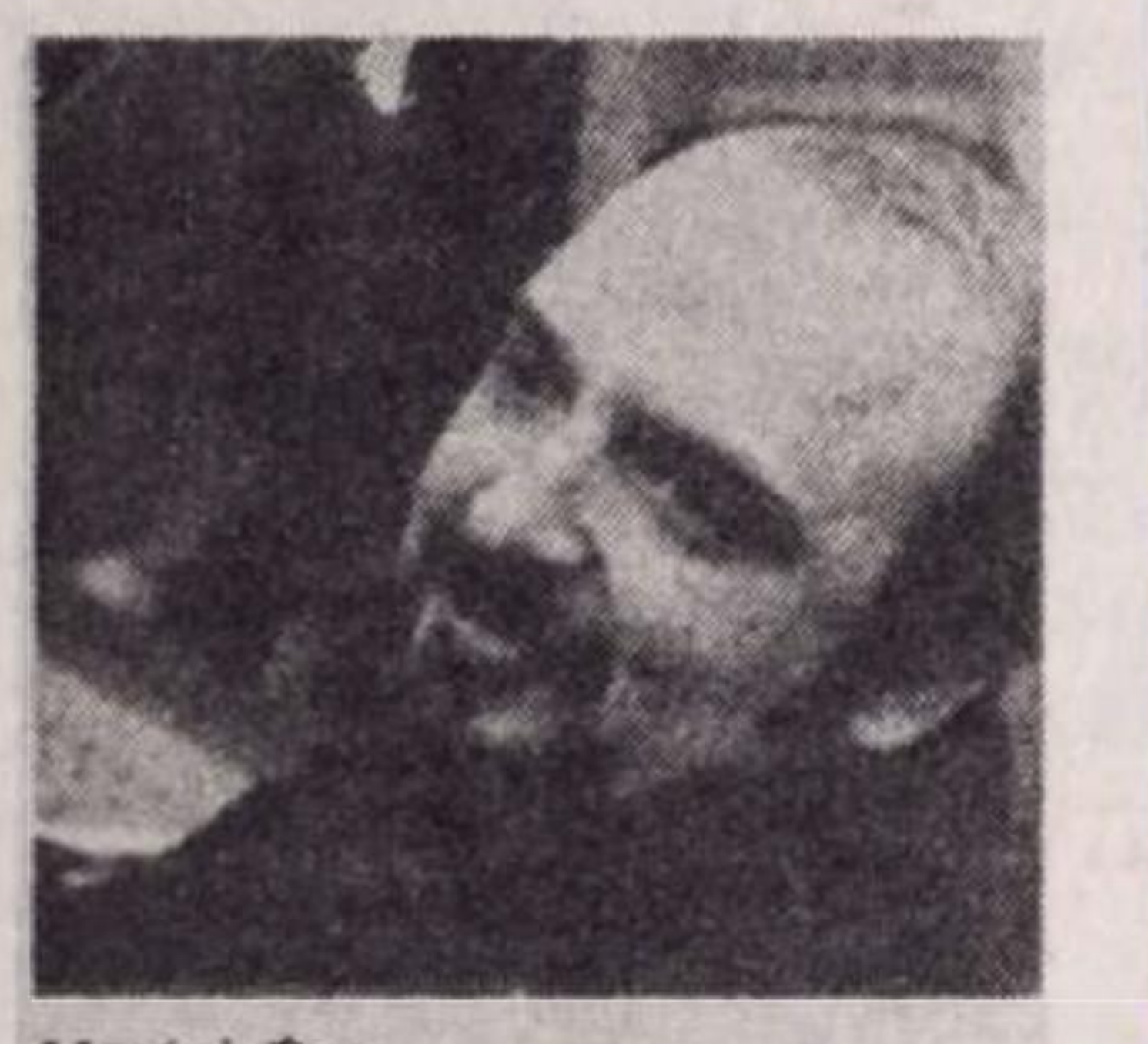

Almási Éva
(Szombat, Petőfi 16.00)

Csini

(Az Új Tükörből ollózta Peszekiné Haar Eszter)

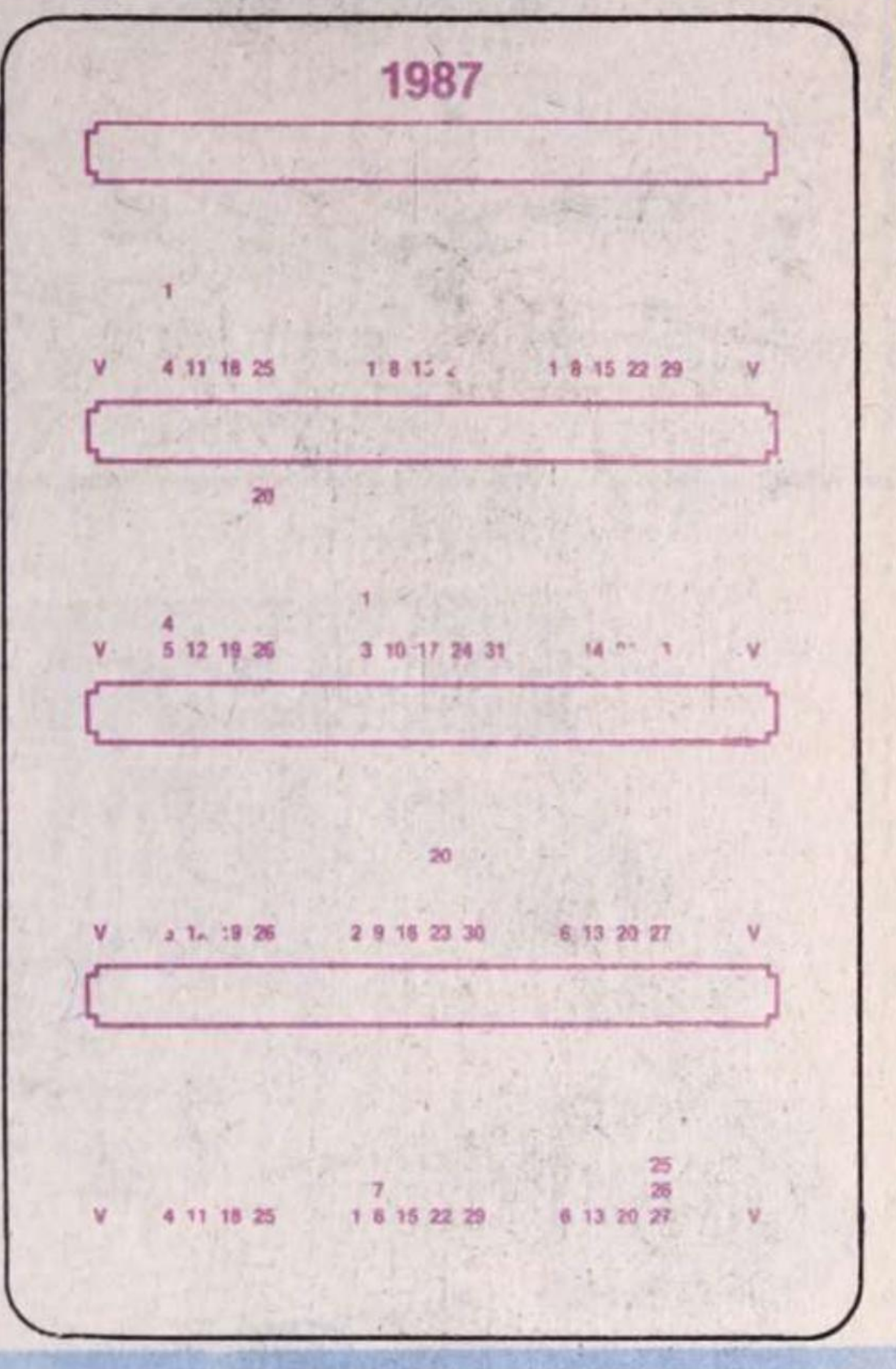

1987
1
V 4 11 18 25 1 8 15 2 1 8 15 22 29 V
20
1
4
V 5 12 19 26 3 10 17 24 31 14 V
20
V 1 19 26 2 9 16 23 30 6 13 20 27 V
25
7 26
V 4 11 18 25 1 8 15 22 29 6 13 20 27 V

Egész évben vasárnap!

(A Nők Lapja kártyanaptárát beküldte Gesztelyi Tamás, debreceni olvasónk)

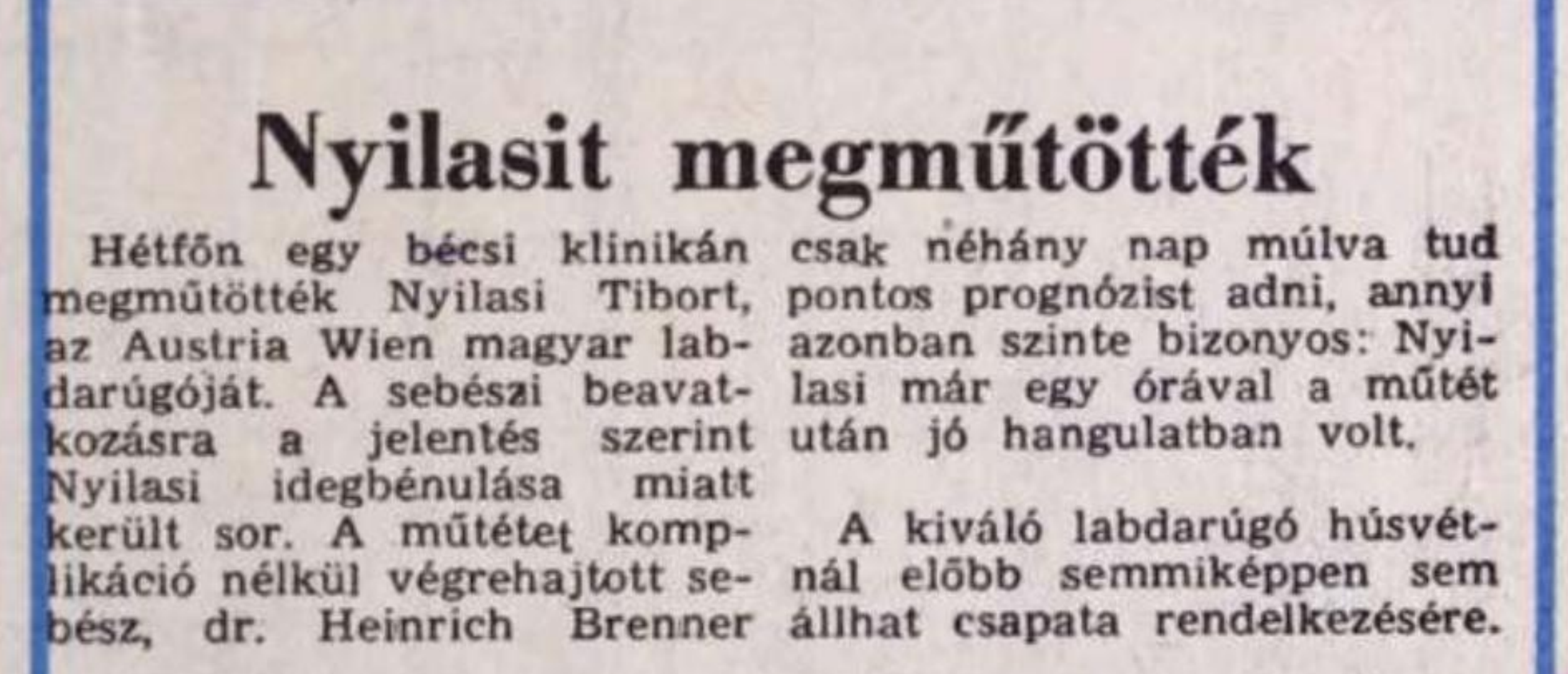

Nyilasit megműtötték

Hétfőn egy bécsi klinikán megműtötték Nyilasi Tibort, az Austria Wien magyar labdarúgóját. A sebészi beavatkozásra a jelentés szerint Nyilasi idegbénulása miatt került sor. A műtétet komplikáció nélkül végrehajtott sebész, dr. Heinrich Brenner csak néhány nap múlva tud pontos prognózist adni, annyi azonban szinte bizonyos: Nyilasi már egy órával a műtét után jó hangulatban volt.

A kiváló labdarúgó húsvétnál előbb semmiképpen sem állhat csapata rendelkezésére.

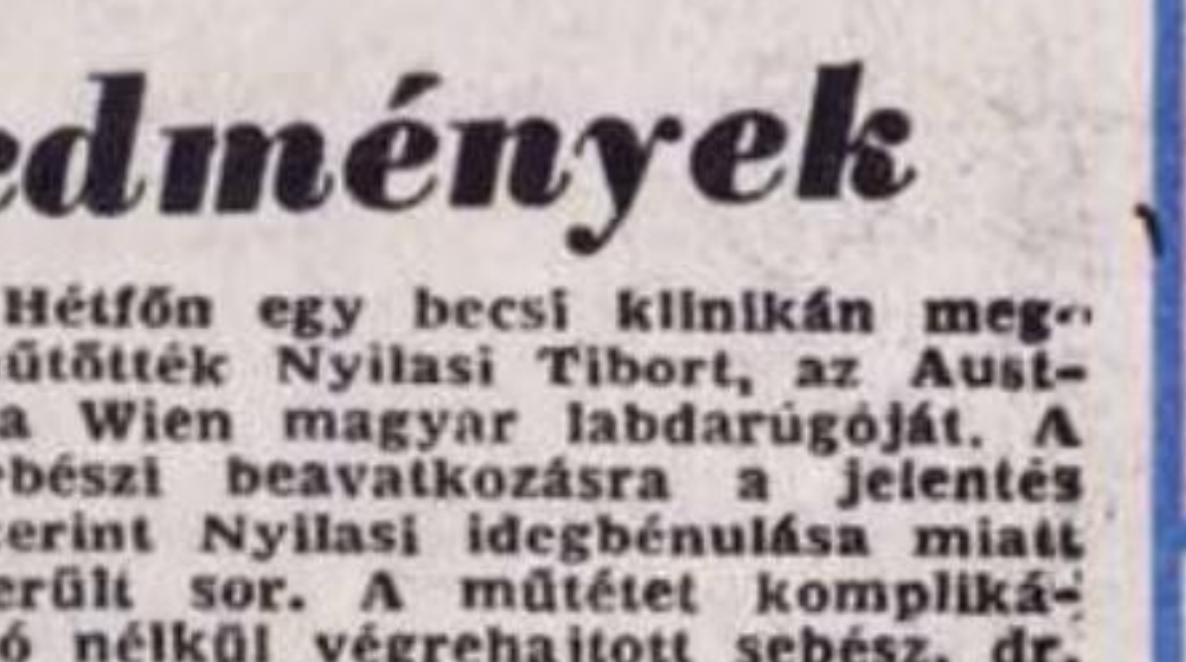

Hírek, eredmények

Hétfőn egy becsi klinikán megműtötték Nyilasi Tibort, az Austria Wien magyar labdarúgóját. A sebészi beavatkozásra a jelentés szerint Nyilasi idegbénulása miatt került sor. A műtétet komplikáció nélkül végrehajtott sebész, dr. Heinrich Brenner csak néhány nap múlva tud pontos prognózist adni, annyi azonban szinte bizonyos: Nyilasi már egy órával a műtét után jó hangulatban volt. A kiváló labdarúgó húsvétnál előbb semmiképpen sem állhat csapata rendelkezésére.

Ismétlés a tudás anyja... Azannya...

(A Zalai Hírlapból ollózta dr. Mikolás Andor, keszthelyi olvasónk)

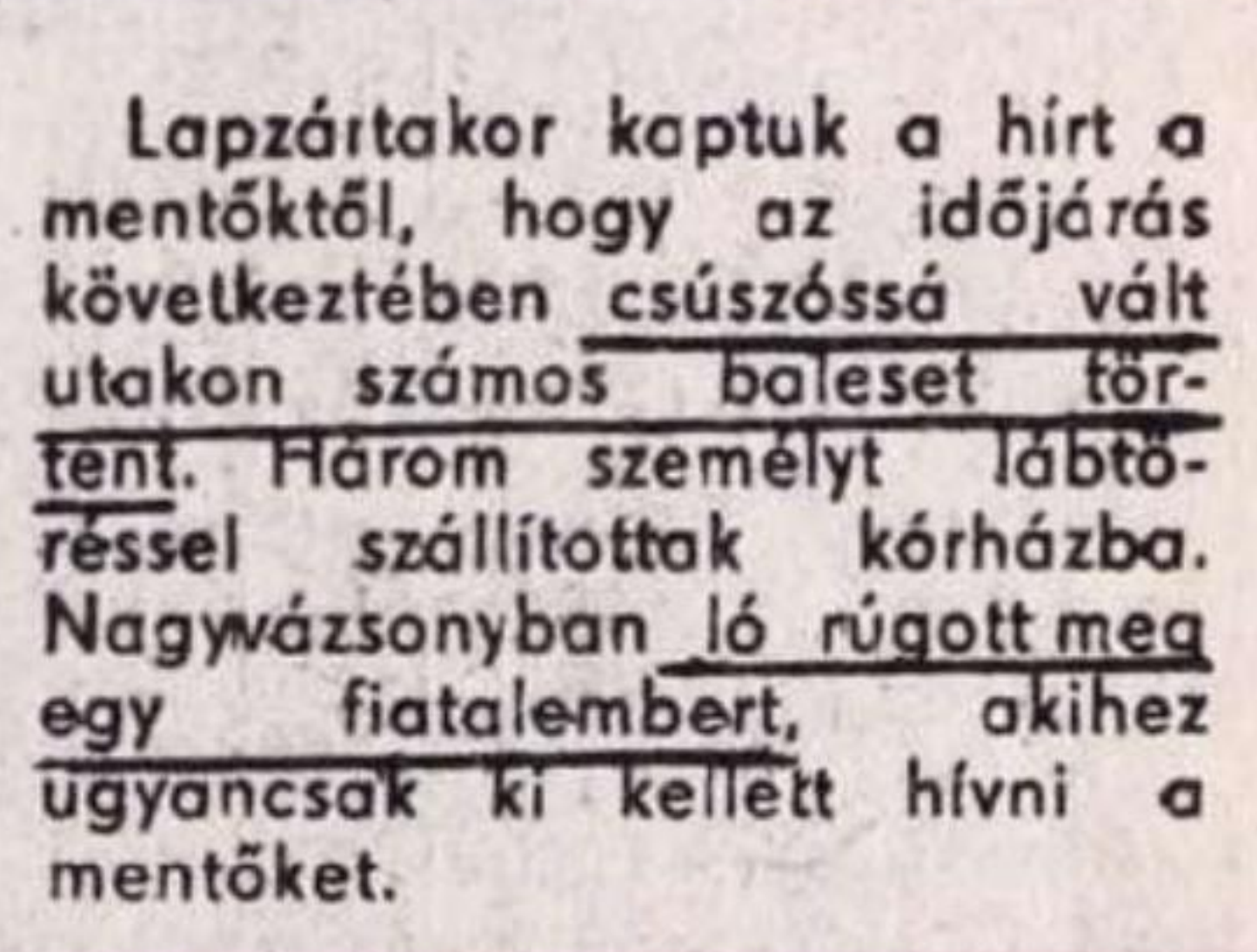

Lapzártakor kaptuk a hírt a mentőktől, hogy az időjárás következtében csúszóssá vált utakon számos baleset történt. Három személyt lábtöréssel szállítottak kórházba. Nagyvázsonyban ló rúgott meg egy fiatalembert, akihez ugyancsak ki kellett hívni a mentőket.

Íme, a lónak négy lába van, mégis rúg, ha megcsúszik!

(A Veszprém megyei Naplóban találta Bódi László, pápai olvasónk)

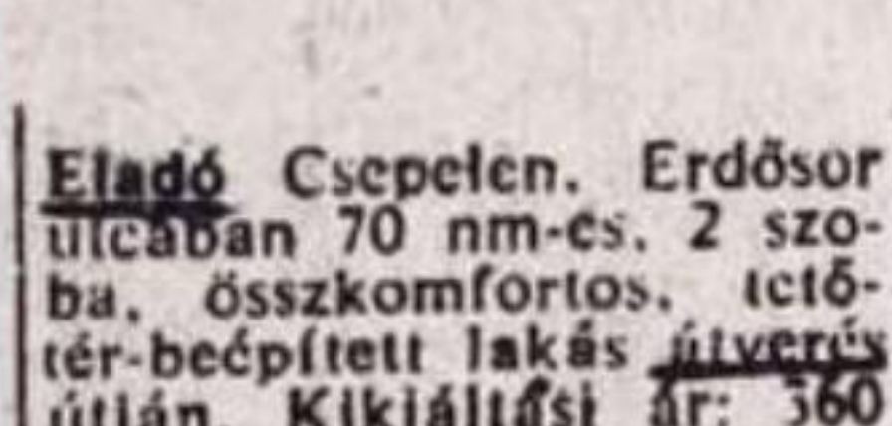

Eladó Csepelen. Erdősor utcában 70 nm-es, 2 szoba, összkomfortos, tetőtér-beépített lakás árverés után. Kikiáltási ár: 360 ezer Ft. Érdeklődni le-

Őszintén!

(A Népszabadság apróhirdetései között észlelte Bendik Marcell)

A VÁSÁR HELYE: HAUDMEZŐ

Kis János és hattagú családja a minap a tévéből értesült arról, hogy lesz magyar személyautó, s mind egy szálig felragyogtak a hírre. Már jóval lefekvés előtt és nyitott szemmel álmodoztak róla, hogy végre lesz nekik is, ha nem is nagy, csak kicsi. Kocsi. Kocsika. És hozzá hortobágyi virgonc, lelkes és aranyos, hasznos, ügyes és fürge: Puli. Biztosra vették, hogy rendkívül nagyszerűnek készül — mit készül, születik! — hiszen az elsőket a franciák kapják meg. De aztán! Aztán jön el az Ő idejük! Amikor a magyar Puli a magyaroké lesz. Itt az új népautó. Kicsi, olcsó, célszerű, gazdaságos. Hitték. Hitték pár napig, mert tovább nem hihették. Az újságban ugyanis ezt olvasták: a kisautó neve POULI (csárdásan magyaros) az ára pedig (importos) 150 000. Nem fillér. Kemény forint. Hiába no, megadták a módját: amilyen kicsi, olyan drága.

A családfő azonban bizakodott: ha magyarosan fordított arányosság érvényes, akkor már csak azt kell kivárni, amikor Kouvaszt vagy Kaumaundaurt gyártanak.

Addig pedig családi indulójuk marad a vigaszuk:

„Ên elmentem a vásárba fél pénzen,
mit se vettem Haudvásárba' fél pénzen
kicsi kocsim, kézifékem
biciklim sincs, fél pénzen".

M. Z.
Szekszárd

KIT ÉRDEKEL?

című rejtvényünk megfejtése:

— A mamát ez nem érdekli, ellenben a férjem nagyon kíváncsi ember.

200—200 forintot nyert: **Rimek Gyuláné, Bp., Allende park 3. 1119;**

Lapostyán Józsefné, Emőd, Rákóczi út 41. 3432;

Magnasi Sándor, Kéttornyúlak, Kertalja 2. 8591

A nyereményeket postán küldjük el.

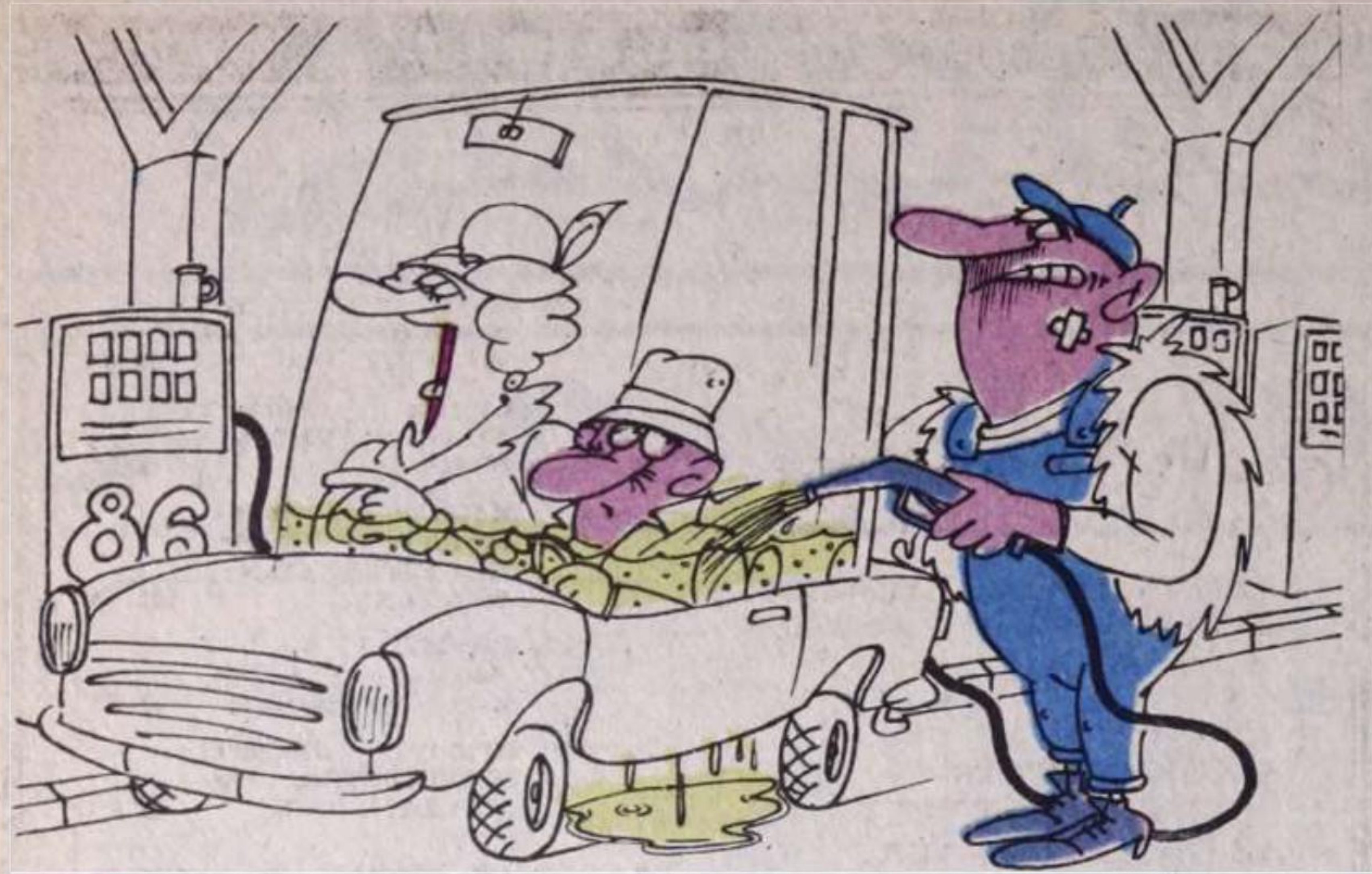

– És nem dühösek a benzinkutasok, hogy soha nem adsz borravalót?

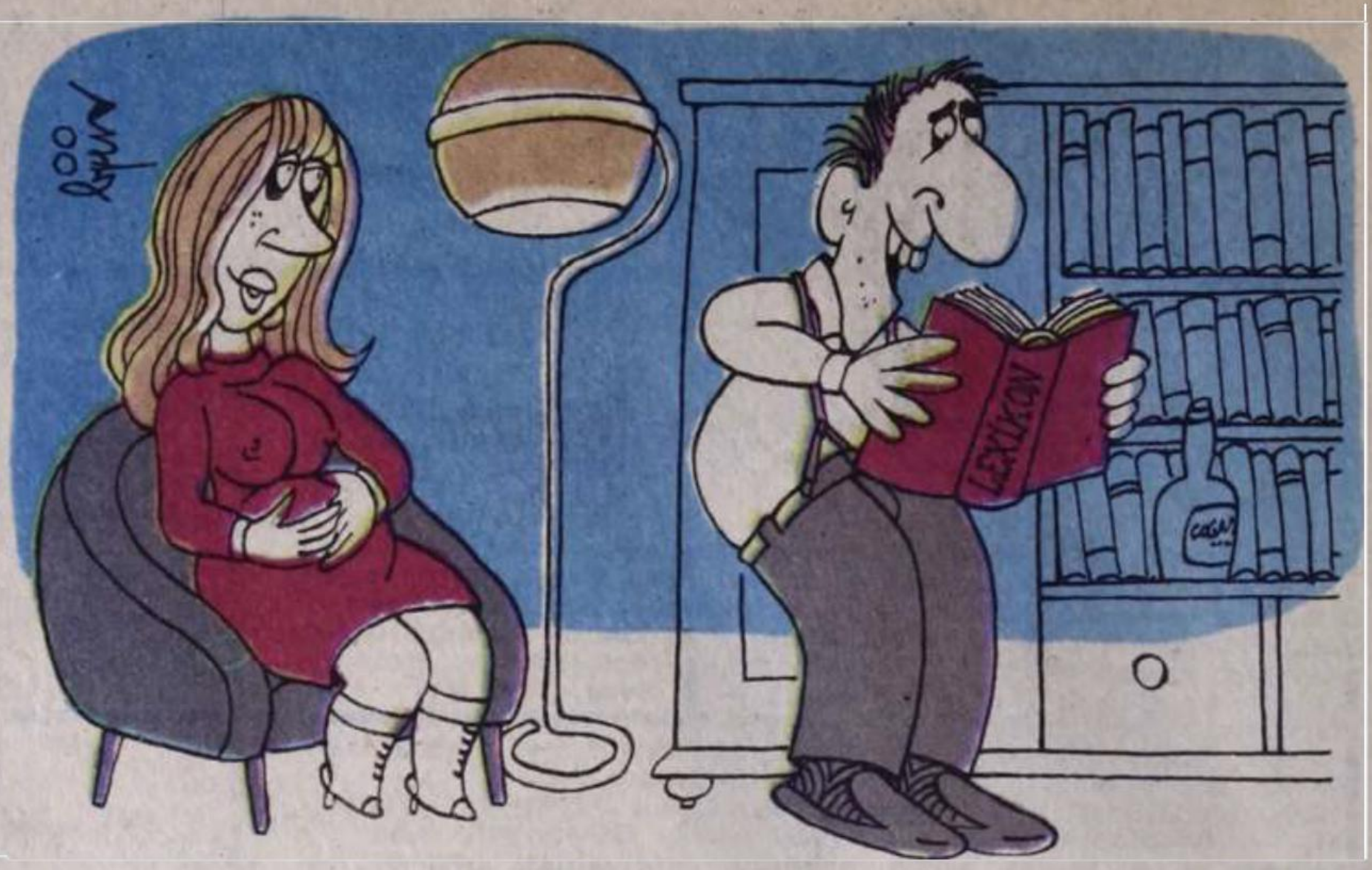
LEXIKON
COGN

– Mit szólnál anyukám, az Eufóriához? Nem hangzik rosszul és elég ritka név...

KILENC ÓRA ELŐTT

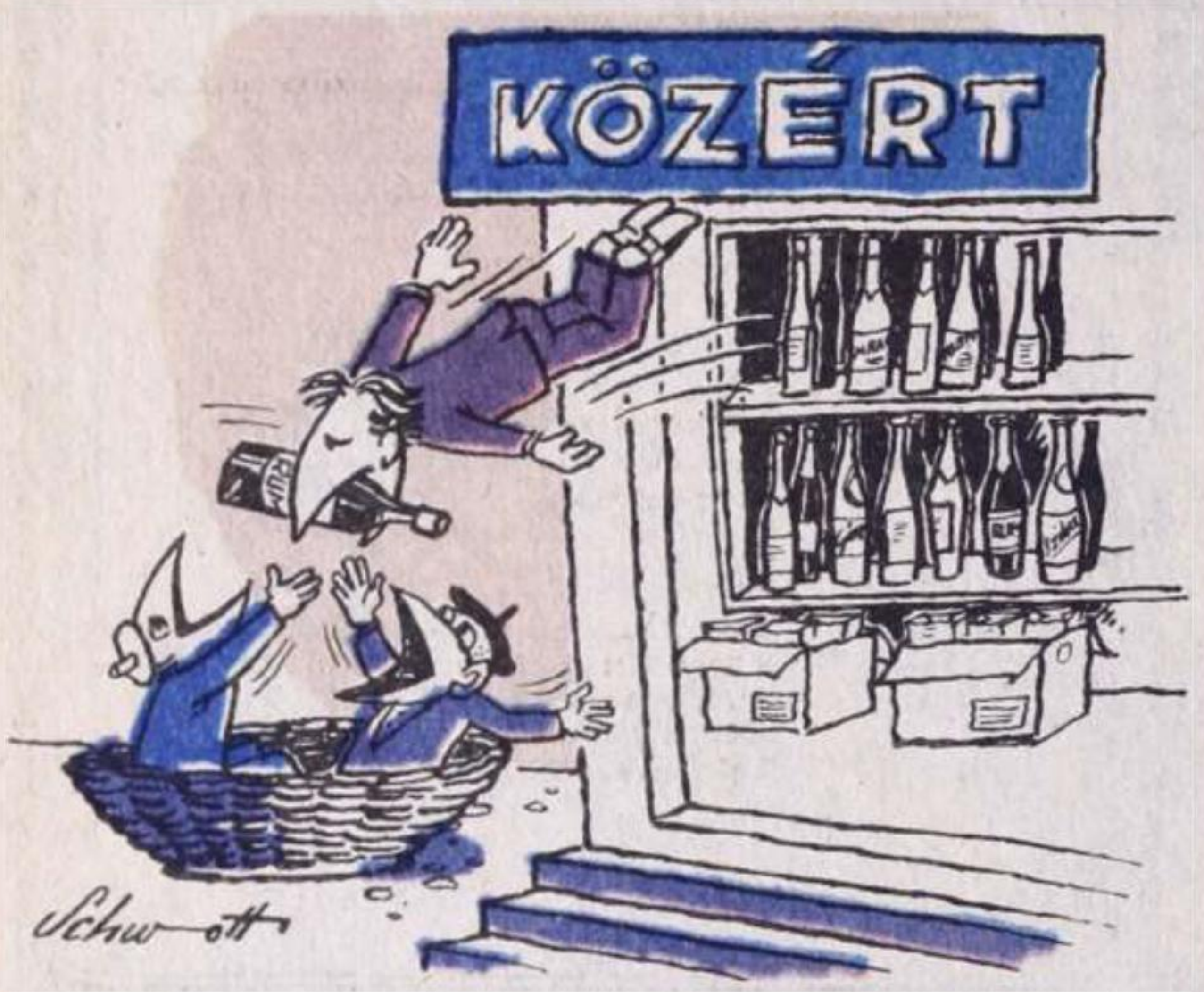
KÖZÉRT
Schwott

TRIBÜN

A jó edző egyik fő jellemvonása, hogy mindig helyesen méri fel az ellenfél játékerejét. Az Oklahoma egyetem rögbicsapata 38-3-ra agyonvágta a bajnoki címre is esélyes UCLA-t.

– Ez könnyű volt – mondta Barry Switzer, az Oklahoma edzője –, mert a mi játékosaink nagyobbak és erősebbek voltak az ellenfélnél. Jövő héten azonban a Minnesota ellen ez a helyzet alapvetően megváltozik.

Megváltozott, de nem alapvetően. A Minnesotát is megverték 63-0-ra.

* * *

Bruce Arians, a Temple edzője úgy határozott, hogy simogató kézzel és dicsérő szavakkal próbál hatni játékosaira. Nem jött be. A csapat csak négy meccset nyert az 1986-os bajnokságban, hetet pedig csúfosan elvesztett az elkényesztetett társaság.

– Pokolba a dédelgetéssel – mondta az új évad előtt Arians. – Tavaly óvónéni voltam, az idén hóhér leszek!

Ralph Sampsont csúnyán leterítették a Boston Gardens rangadóján. A kosárlabda roppant termetű szupersztárja nyögve tápászkodott fel a padlóról.

– Olyan testrészeim is fájtak – mondta utóbb –, amelyeknek mostanáig mégcsak a létezéséről sem tudtam.

* * *

Újfajta fuss-és-lőj taktikát alkalmazok az idén – mondta Bill Parcells, a New York Giants mestere. – Amelyik játékosom nem fut, azt lelövöm.

(p. p.)

SZÖG

Az ifjú házaspár rendezkedik az új lakásban. Kijelölték a falra kerülő képek helyét, és a férj egy széken állva kalapácsot szorongat a kezében. Az ifjú asszonyka egy szöget nyújt feléje, de rögtön vissza is kéri: – Jaj, add vissza, amit most tettem a tenyeredbe!

A feleség szavainak folytatását a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 23-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

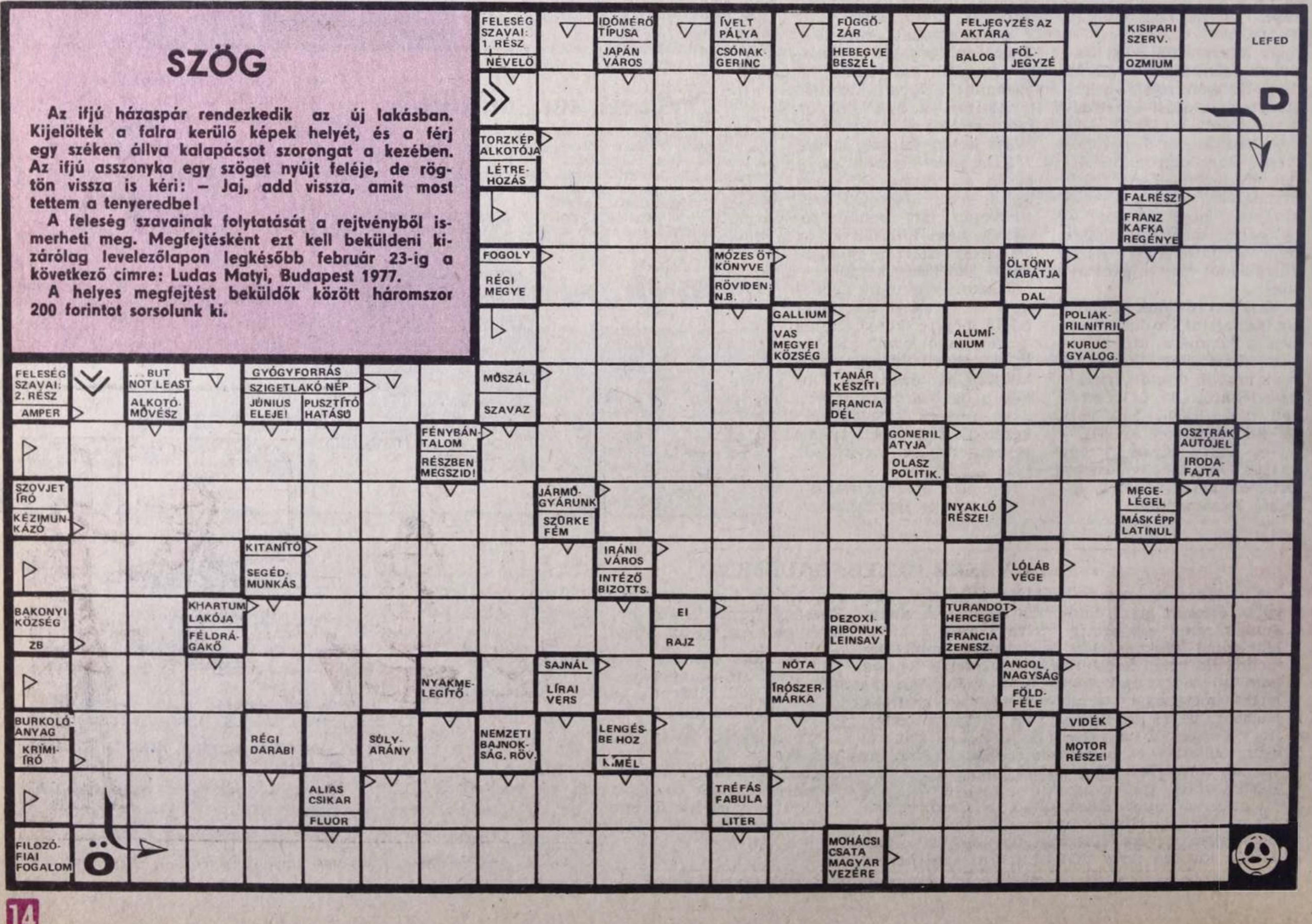
FELESÉG SZAVAI: 1. RÉSZ
NÉVELŐ
IDŐMÉRŐ TÍPUSA
JAPÁN VÁROS
ÍVELT PÁLYA
CSÓNAKGERINC
FÜGGŐZÁR
HEBEGVE BESZÉL
FELJEGYZÉS AZ AKTÁRA
BALOG
FÖLJEGYZÉ
KISIPARI SZERV.
OZMIUM
LEFED
D
TORZKÉP ALKOTÓJA
LÉTREHOZÁS
FALRÉSZ!
FRANZ KAFKA REGÉNYE
FOGOLY
RÉGI MEGYE
MÓZES ÖT KÖNYVE
RÖVIDEN: N.B.
ÖLTÖNY KABÁTJA
DAL
GALLIUM
VAS MEGYEI KÖZSÉG
ALUMÍNIUM
POLIAKRILNITRIL
KURUC GYALOG.
TANÁR KÉSZÍTI
FRANCIA DÉL
FELESÉG SZAVAI: 2. RÉSZ
AMPER
...BUT NOT LEAST
ALKOTÓMŰVÉSZ
GYÓGYFORRÁS
SZIGETLAKÓ NÉP
JÚNIUS ELEJE!
PUSZTÍTÓ HATÁSÚ
MŰSZÁL
SZAVAZ
FÉNYBÁNTALOM
RÉSZBEN MEGSZID!
GONERIL ATYJA
OLASZ POLITIK.
OSZTRÁK AUTÓJEL
IRODAFAJTA
SZOVJET ÍRÓ
KÉZIMUNKÁZÓ
JÁRMŰGYÁRUNK
SZÜRKE FÉM
NYAKLÓ RÉSZE!
MEGELÉGEL
MÁSKÉPP LATINUL
KITANÍTÓ
SEGÉDMUNKÁS
IRÁNI VÁROS
INTÉZŐ BIZOTTS.
LÓLÁB VÉGE
BAKONYI KÖZSÉG
ZB
KHARTUM LAKÓJA
FÉLDRÁGAKŐ
EI
RAJZ
DEZOXIRIBONUKLEINSAV
TURANDOT HERCEGE
FRANCIA ZENESZ.
SAJNÁL
LÍRAI VERS
NYAKMELEGÍTŐ
NÓTA
ÍRÓSZERMÁRKA
ANGOL NAGYSÁG
FÖLDFÉLE
BURKOLÓANYAG
KRIMIÍRÓ
RÉGI DARAB!
SÚLYARÁNY
NEMZETI BAJNOKSÁG, RÖV.
LENGÉSBE HOZ
KÍMÉL
VIDÉK
MOTOR RÉSZE!
ALIAS CSIKAR
FLUOR
TRÉFÁS FABULA
LITER
FILOZÓFIAI FOGALOM
Ö
MOHÁCSI CSATA MAGYAR VEZÉRE

IMPORT HUMOR

JÉGREVÜ

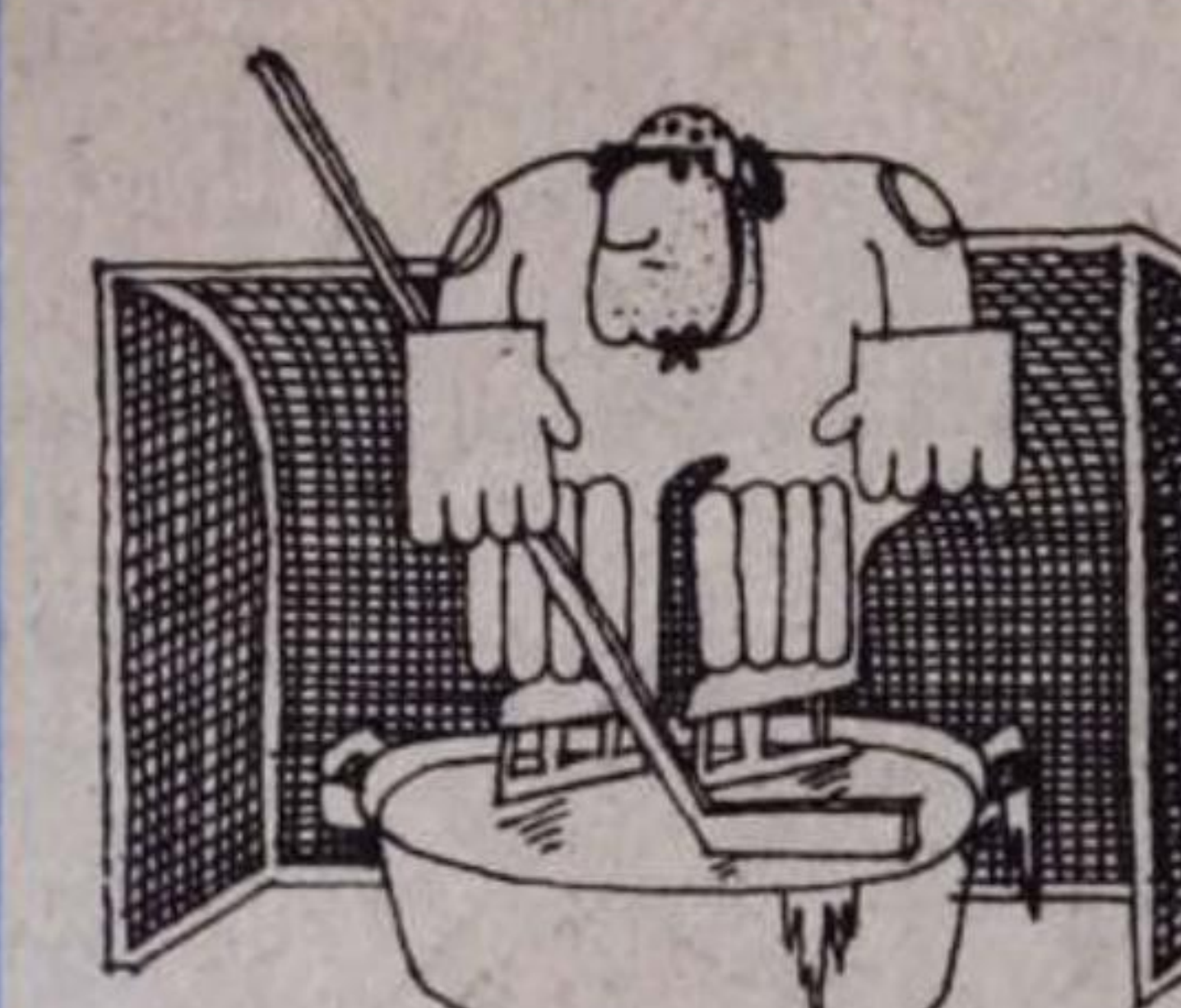

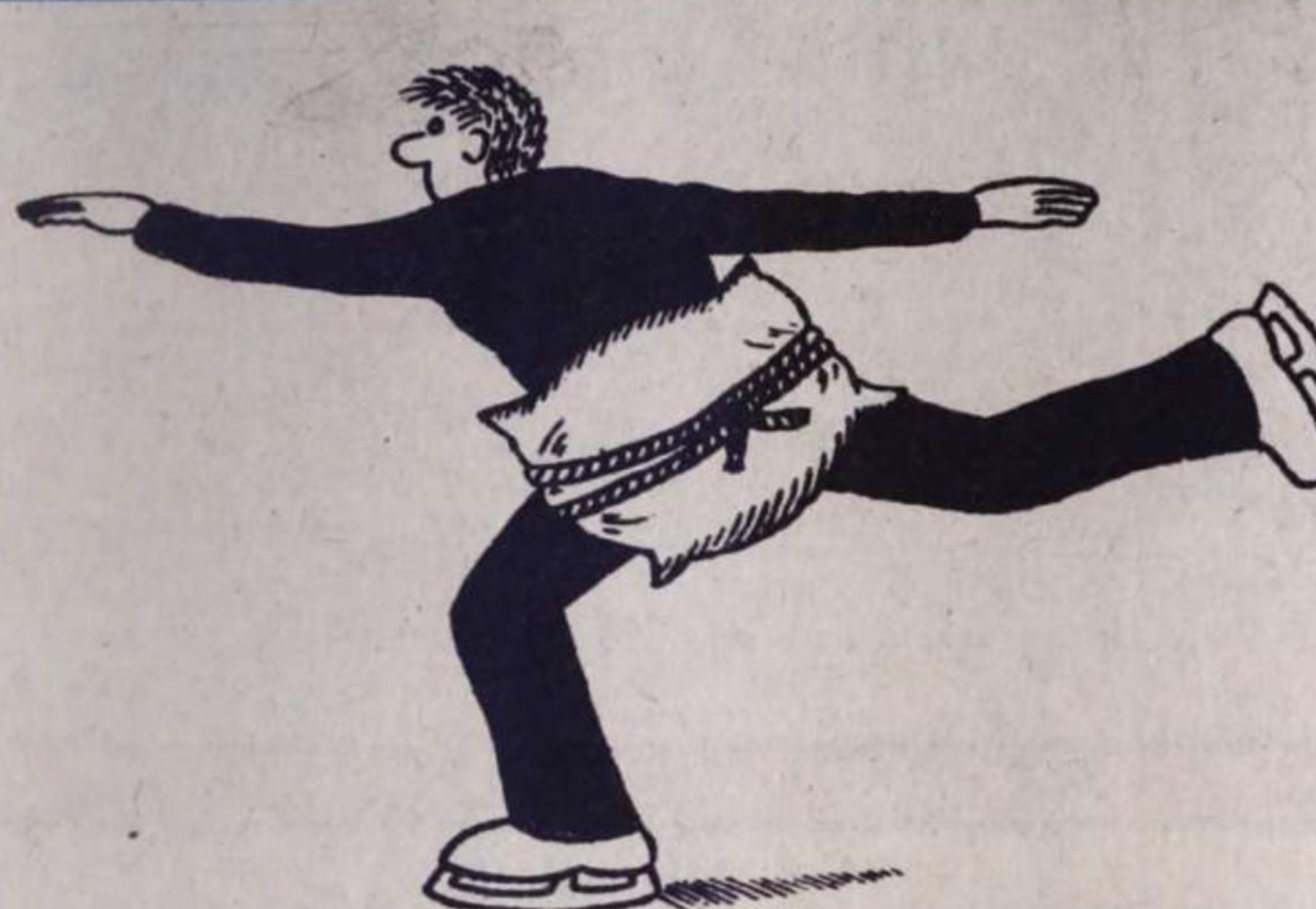

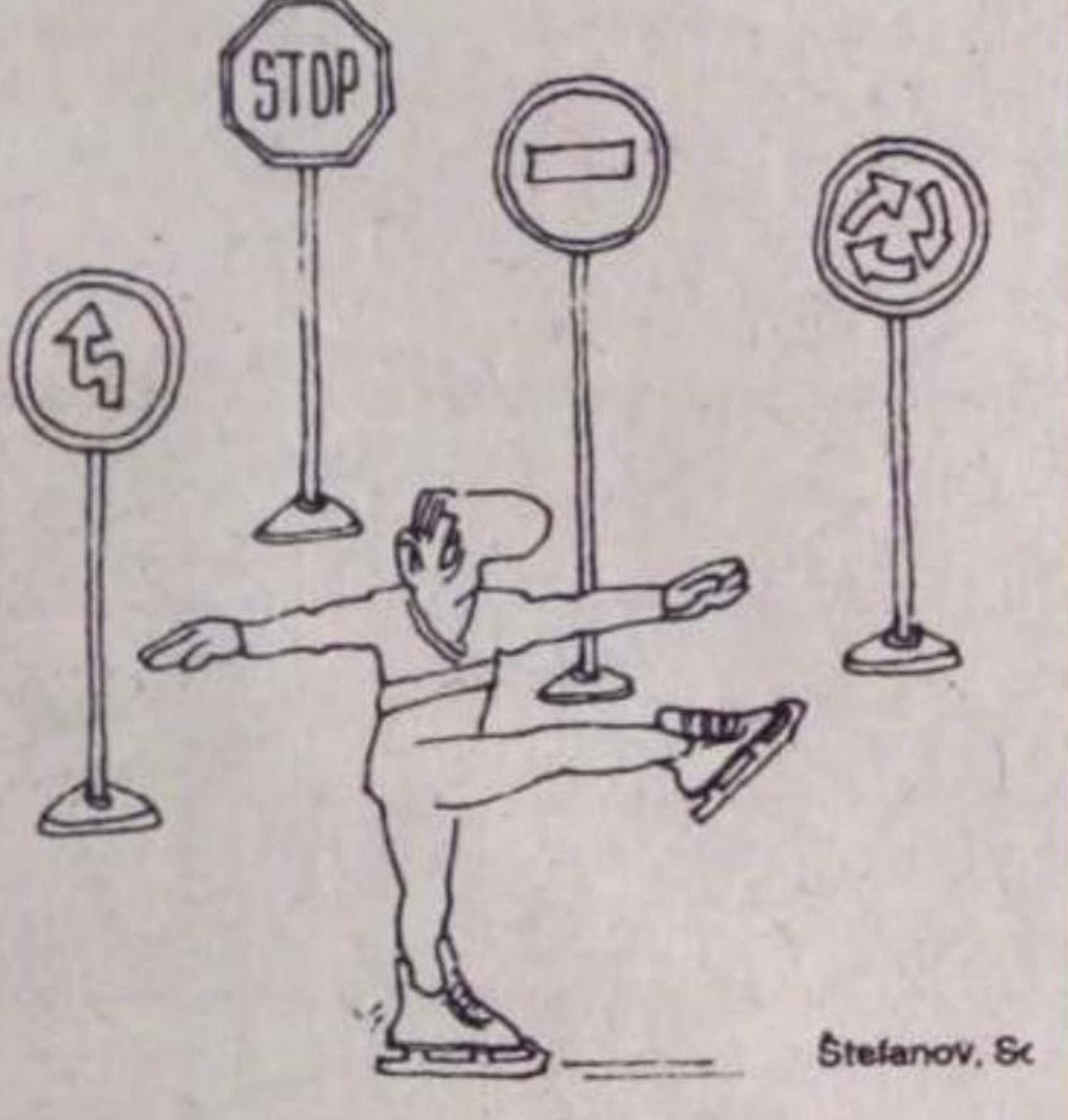

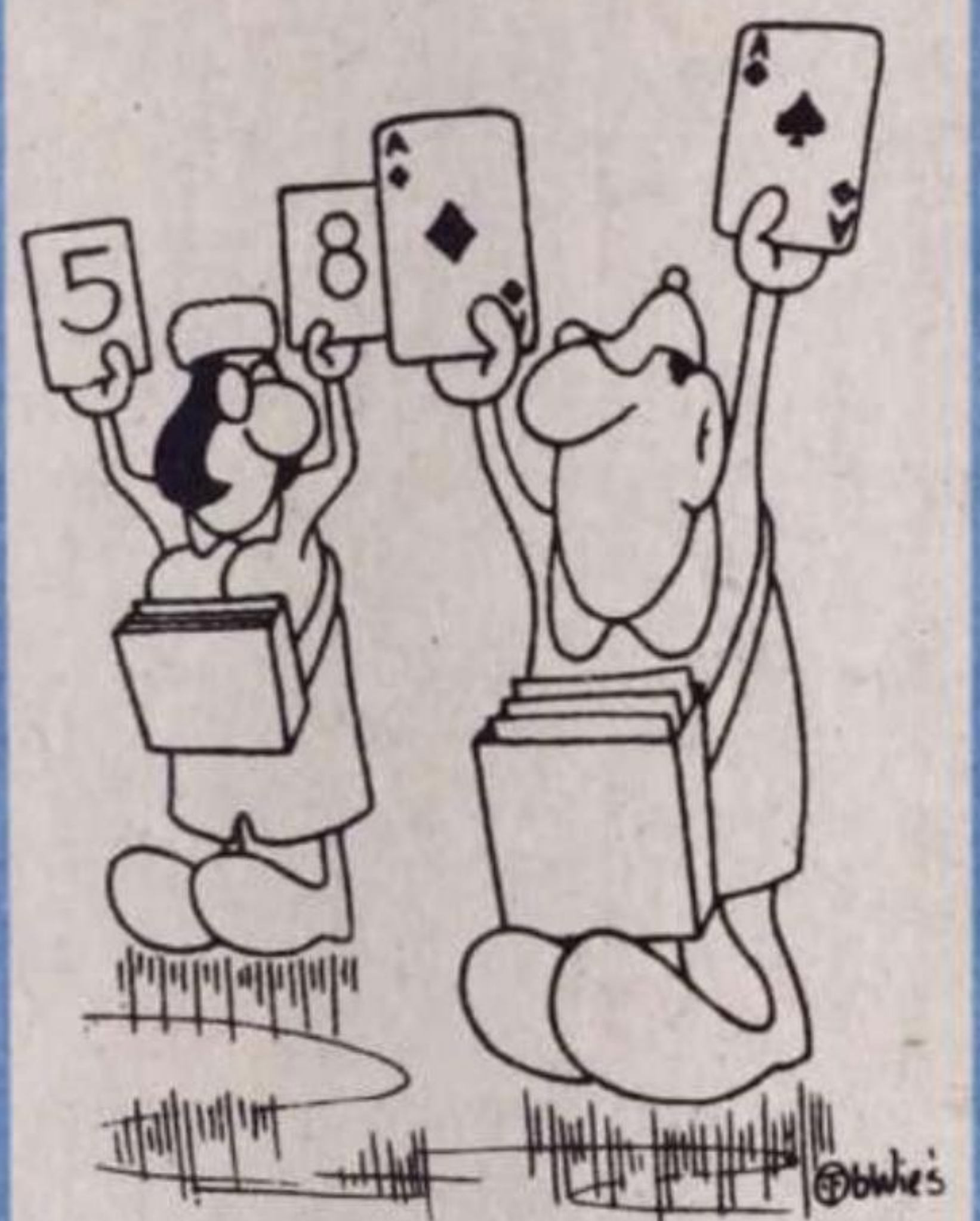

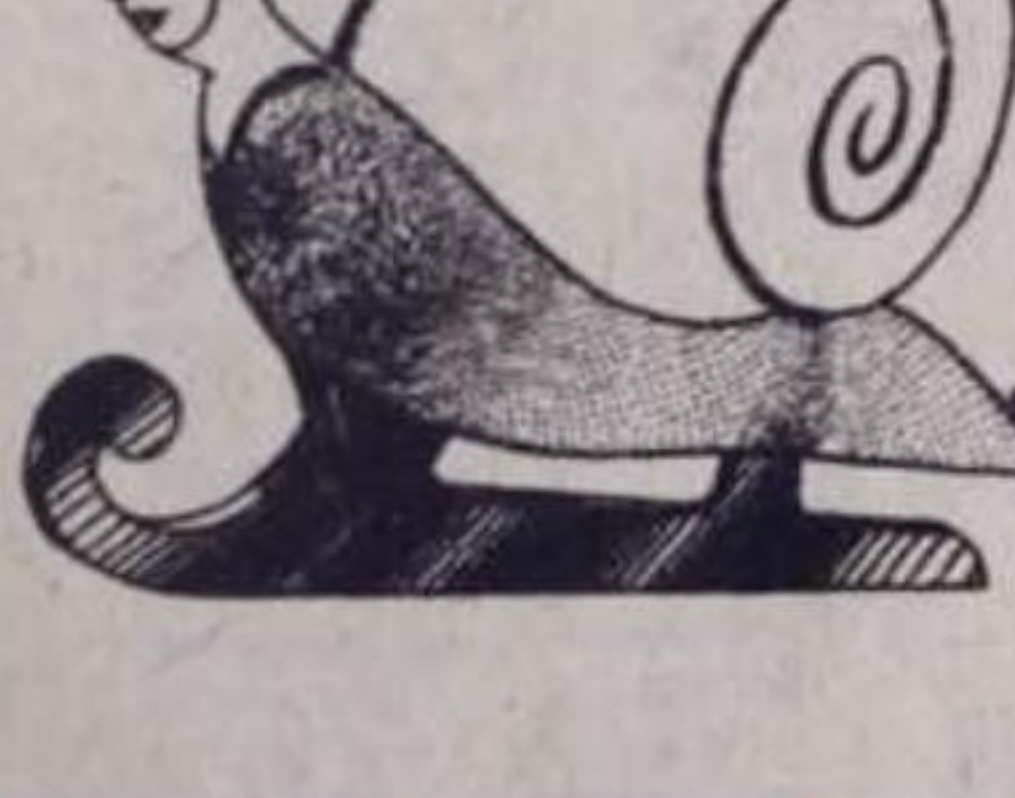

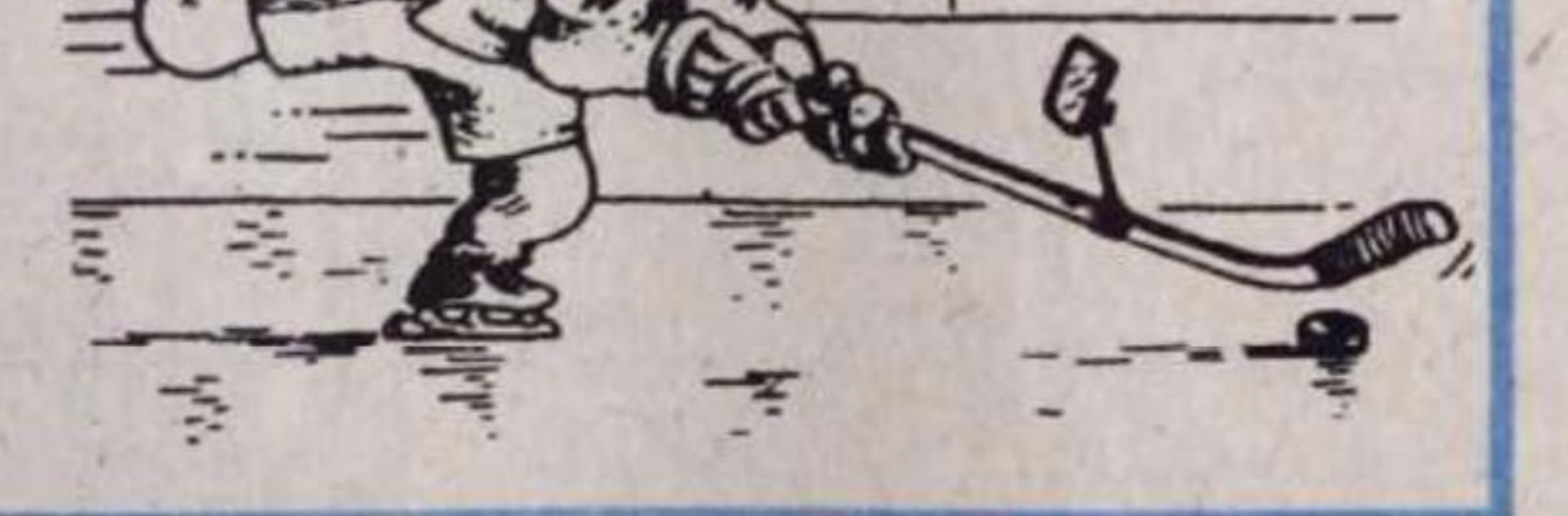

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ●

KÖNYVFUTÁR
KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

A KÖNYVFUTÁR ELVISZI A KÖNYVET AZ ÖN OTTHONÁBA

... pld. Tor Age Bringsvaerd: LOCSPOCS ÉS A BOLYGÓ HOLLANDI 45 Ft
... pld. Csukás István: POM POM MESÉI. A LESBŐL TÁMADÓ RUHASZÁRÍTÓKÖTÉL 32 Ft
.. pld. KERESGELŐ. Matricás kifestő 50 Ft
... pld. Albert Lihanov: MEREDEK HEGYEK 26 Ft
... pld. A MADÁRASSZONY. A székelyek és a moldvai csángók meséi. 75 Ft
... pld. Pásztor Árpád: PRINCESZ (Meseregény a gyönyörű francia babáról.) 42 Ft
... pld. Zelk Zoltán: ÚJ MESE A NÉGY VÁNDORRÓL 33 Ft
... pld. Huszti Péter: KIRÁLYOK AZ ALAGÚTBAN 98 Ft
... pld. Leszler József: NÓTAKEDVELŐKNEK 148 Ft
... pld. Molnár Imre—Molnár Gábor: HALHATATLAN BEATLES 102 Ft
... pld. POPMÚZEUM. Anekdoták a hőskortól napjainkig 39 Ft
... pld. Rátonyi Róbert: SZERETNÉM, HA NEVETNÉNEK 46 Ft

A felsorolt kötetek, és a forgalomban levő kiadványok megrendelhetők. Postán utánvétellel szállítunk, a portóköltséget felszámítjuk.
Részletfizetésnél 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztési lehetőséget adunk, az 5%-os kezelési költséget felszámítjuk.

A megrendelő neve:

Pontos címe (irányítószámmal):

Részletfizetésnél:

Személyi száma:

Anyja neve:

Születési helye:

Munkahelye:

Címünk:

Állami Könyvterjesztő Vállalat
Könyvfutár Könyvküldő Szolgálat
Budapest, Pf.: 128. 1476
IX., Dési-Huber u. 7.
Telefonszám: 477-138

SZŐLŐMETSZÉS

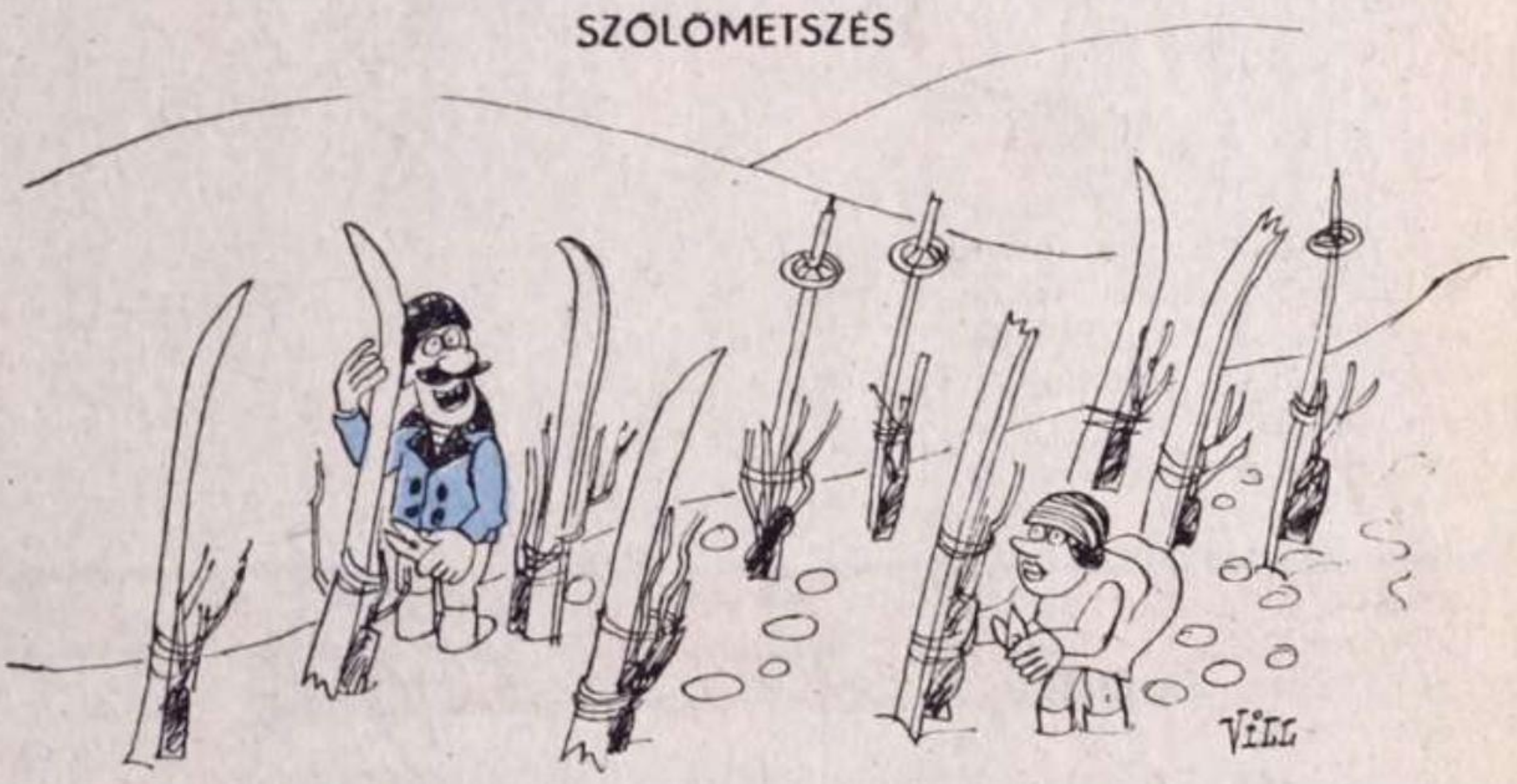

– Milyen jó, hogy az idén ennyien síeltek a környéken . . .

HÍVJON, JÖVÜNK!

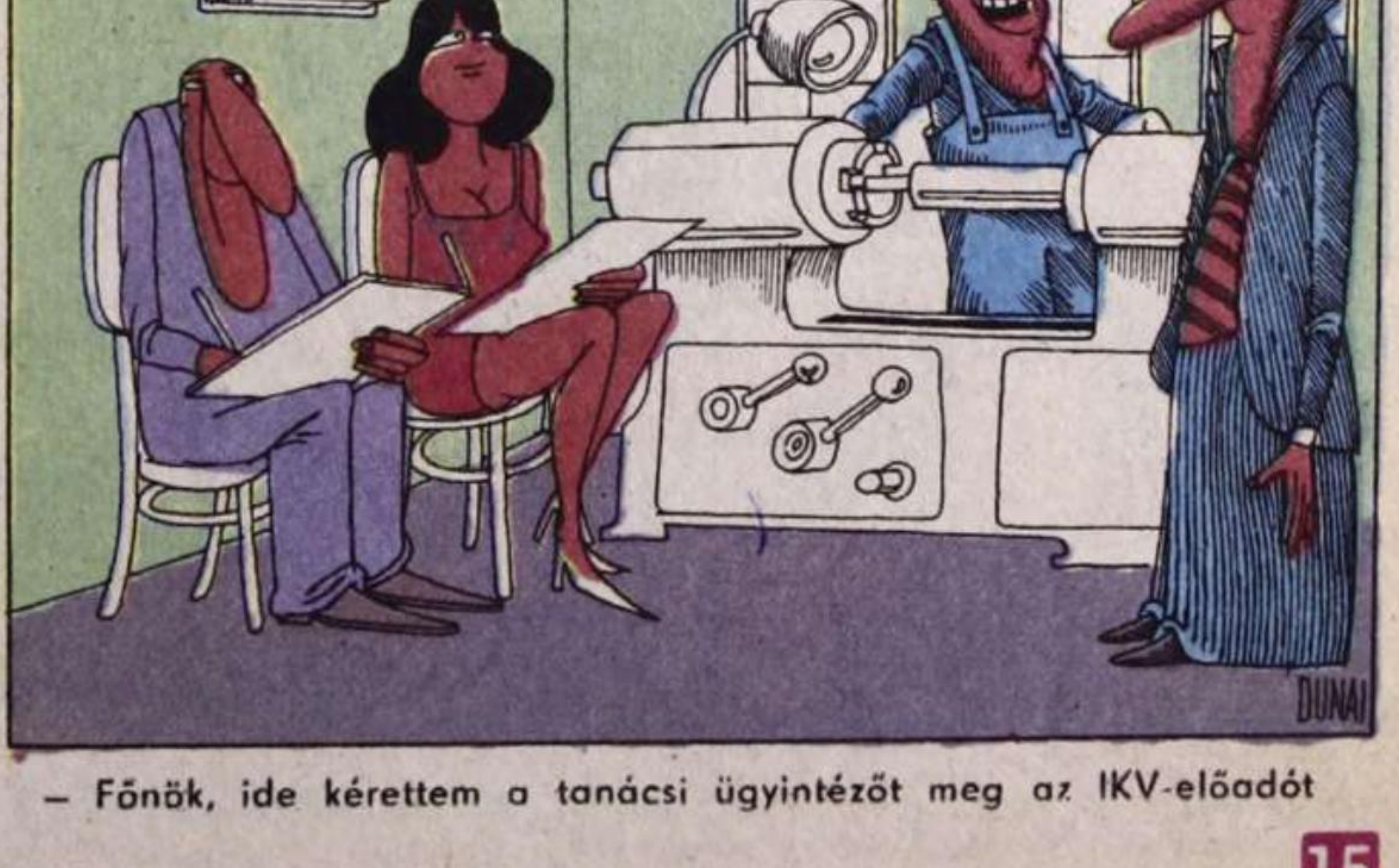

– Főnök, ide kérettem a tanácsi ügyintézőt meg az IKV-előadót

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2308/20-07
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

MAGYAR LEGENDÁRIUM

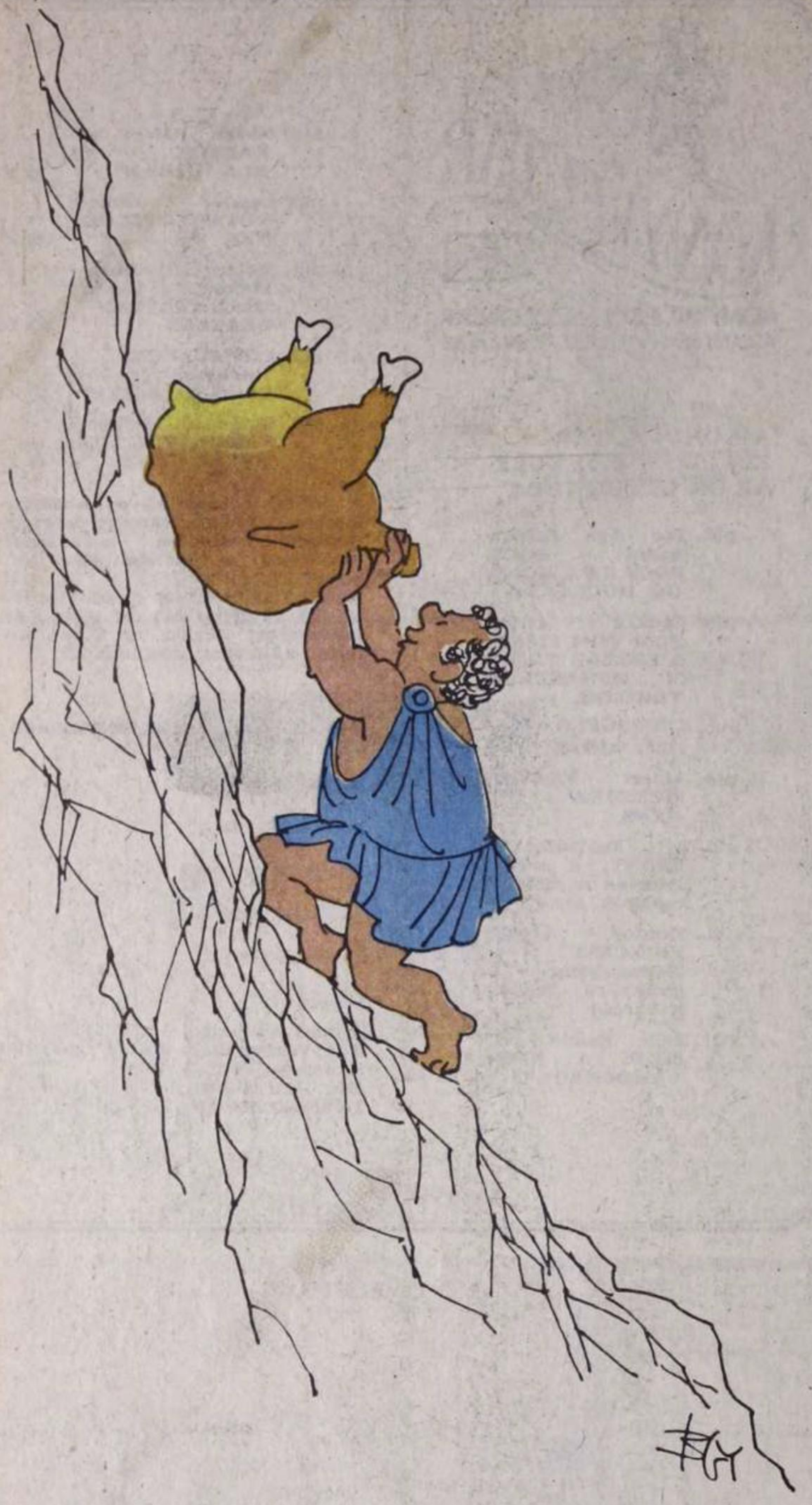

Sziszifusz emlékezései a hetvenes évekre ...

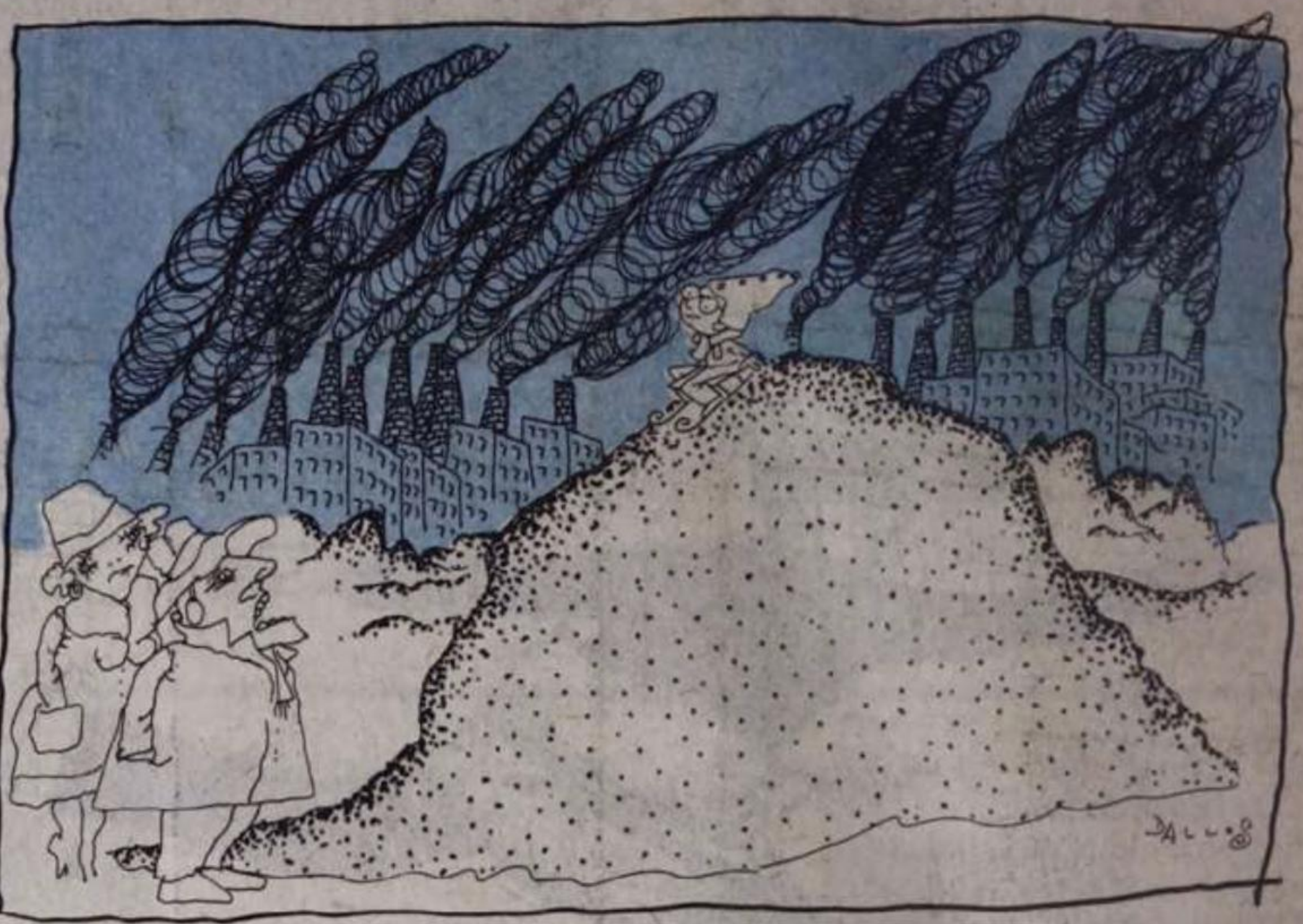

– Ne szánkózz azon a havon, összekormolod magad!

KATONAISKOLA

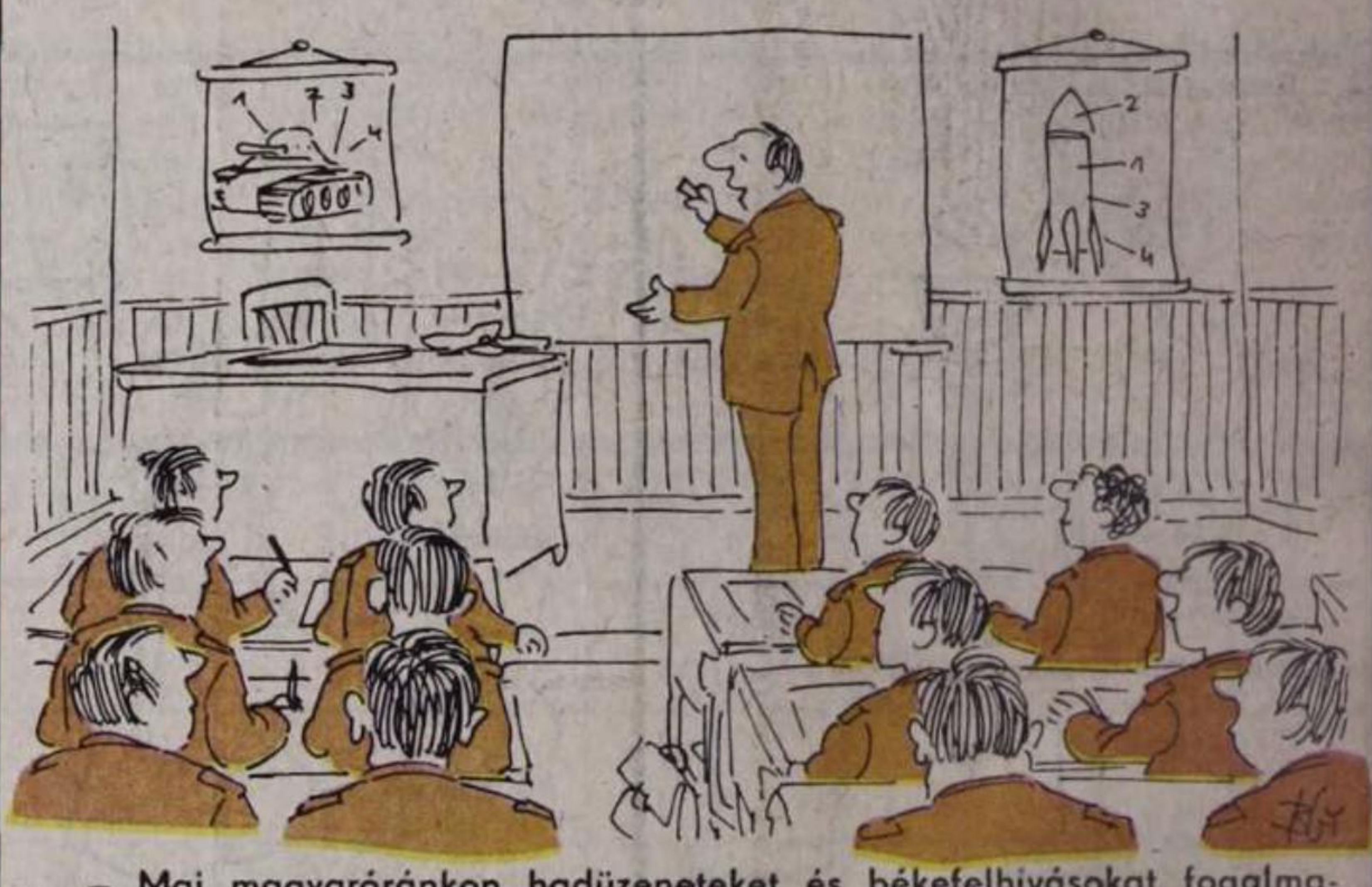

– Mai magyaróránkon hadüzeneteket és békefelhívásokat fogalmazunk.

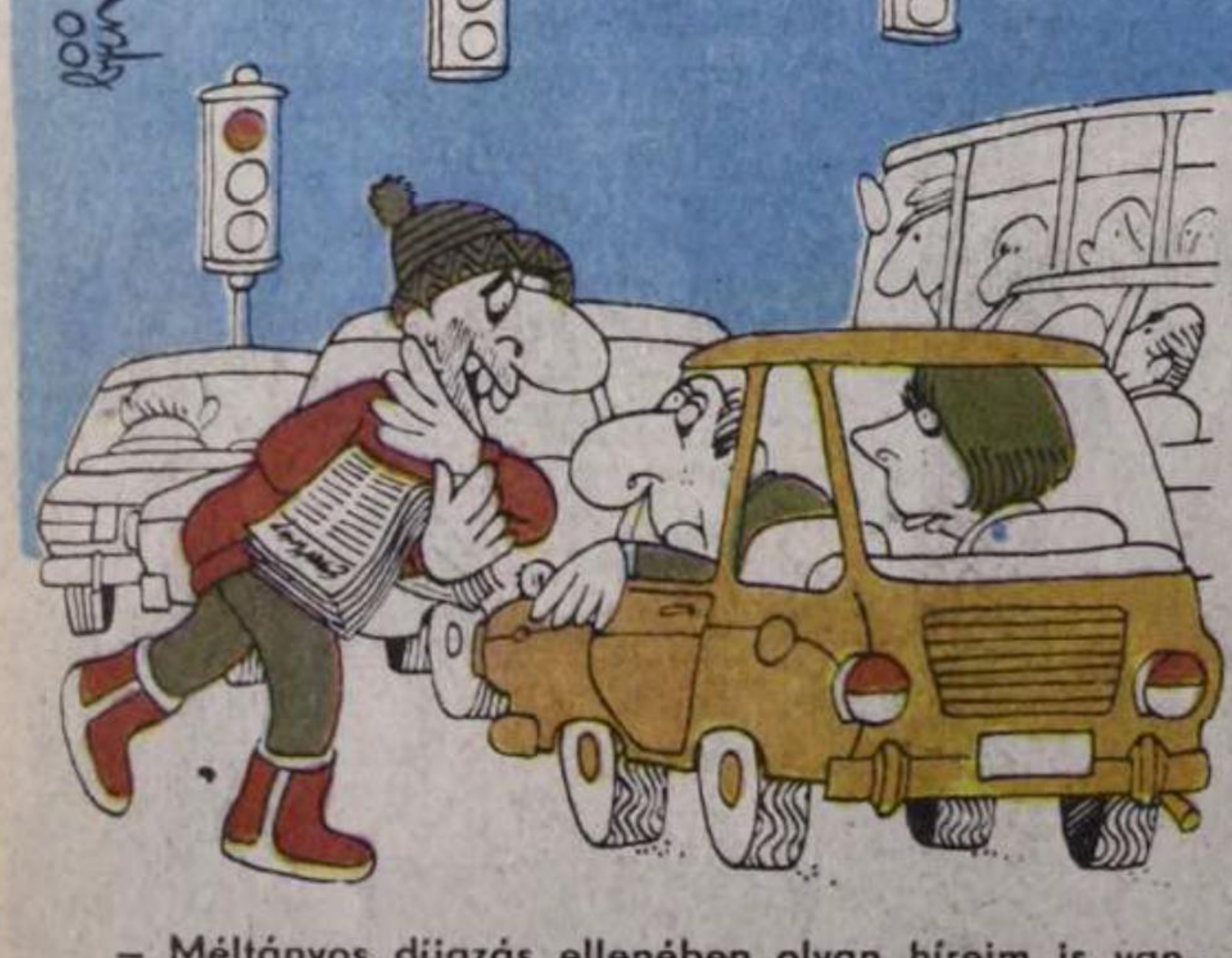

– Méltányos díjazás ellenében olyan híreim is vannak, amelyeket nem olvashat az újságban ...

NATURISTA BÁL A GELLÉRTBEN

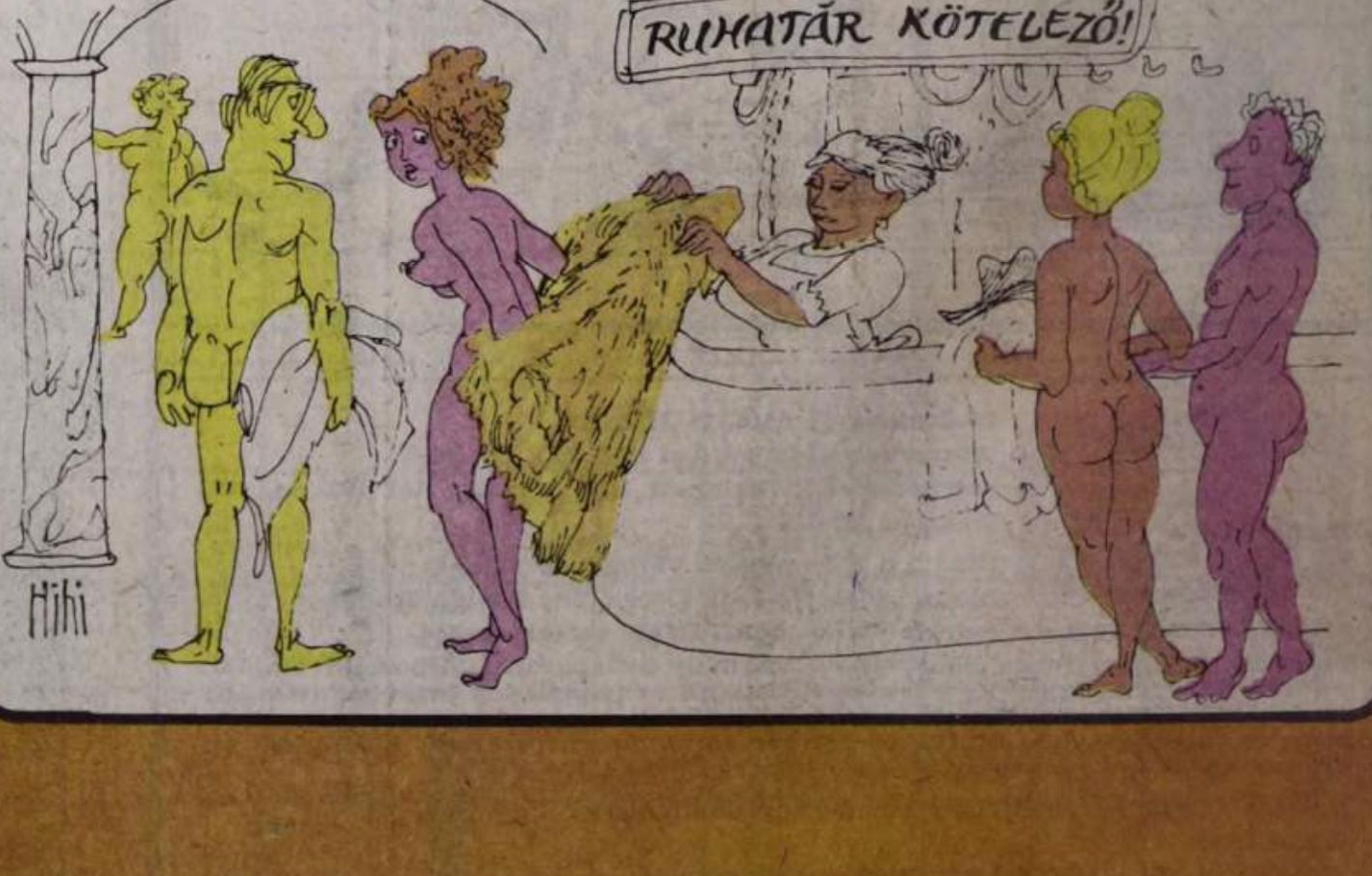
RUHATÁR KÖTELEZŐ!
Hihi